
stripweekblad
nr. 27
PEP
U.S.NAVY
U.S.
abonneeprijs 75 cent
losse nummers 90 cent
UPROARR

PEP post

postbus 6003
haarlem

IK BEN BOOS!

Ik ben woedend! Wat is dat voor een belachelijk commentaar onder dat stuk van die mede-David Cassidy-fan Janny van Reenen? David een slome duikelaar?! Jullie zijn zelf slome duikelaars, o!

Gertie Offermans, Roermond

Tja, dat willen we niet ontkennen. 1-0.

IK WEET NIET

wat die juffer Janny van Reenen mankeert, maar als je de jongens van SLADE slome duikelaars noemt, dan is dat wel een teken dat er iets los zit! Misschien schrijft ze dat wel omdat David Cassidy nu eenmaal zelf slome platen maakt, en een show van likmevesje.

Eddy Vink, Otterlo

Meen je dat nou? 1-1.

VOLGENS MIJ

hebben jullie nog nooit zo'n goed onderschrift gemaakt als dat onder de brief van die juffrouw uit Zeist die gek was op David Cassidy. Alhoewel, dat antwoord vorig jaar op die brief van die Feijenoord-fan („Zodra-ie in Ajax speelt", schreven jullie, toen die jongen om een uithaler van Rinus Israël vroeg), dat was ook niet mis! Prima! Ga zo door!

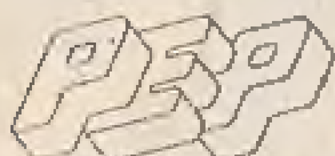
Willem Kloppert, Zutphen

Wat moeten we nou doen? 1-2!

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten!

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 27 6 juli 1973.
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Azieweg 1
telefoon 023/31.92.00

DAMES EN HEREN

van de redactie! Sinds wanneer geeft men zulk een kinderachtig kommentaar op ingezonden brieven?! Ik spreek hier over de brief van Janny van Reenen uit Zeist (PEP 18).

Marjan Verbeek, Capelle a/d IJssel

2-2.

MIJN OOM IS

piloot van een straaljager! De kinderen uit de buurt doen alsof het MIJN schuld is dat oom Roger steeds over komt knetteren. Wanneer komt er in PEP een uithaler van mijn oom?

Angelina Blaauw, Zwanenburg

Zie pagina 24-25-26-27!

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. **Breda** — Jorisstraat 20 — tel 01600-52250-52251. **Den Haag** — Stationsweg 76 — tel 070-632944-632947. **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel. 040-112625. **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. **Groningen** — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650. **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel. 05100-26330. **Roermond** — Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132090. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia B.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij, Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

Asterix op corsica

TEKENINGEN: UDERZO
TEKST: GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE

ALS JE ME EEN PAAR INLICHTINGEN GEEFT, KRIJG JE NOG EEN FLES. OKAY?
ZIJN GOED! WILLEN BLEEKGEZICHT HET GEHEIM VAN DE... HIK... REGENDANS WETEN? SMALL FACE ZULLEN EENS FLINK ZIJN BEST DOEN!

HAHAHIHA HAHA HIK! HIHA...

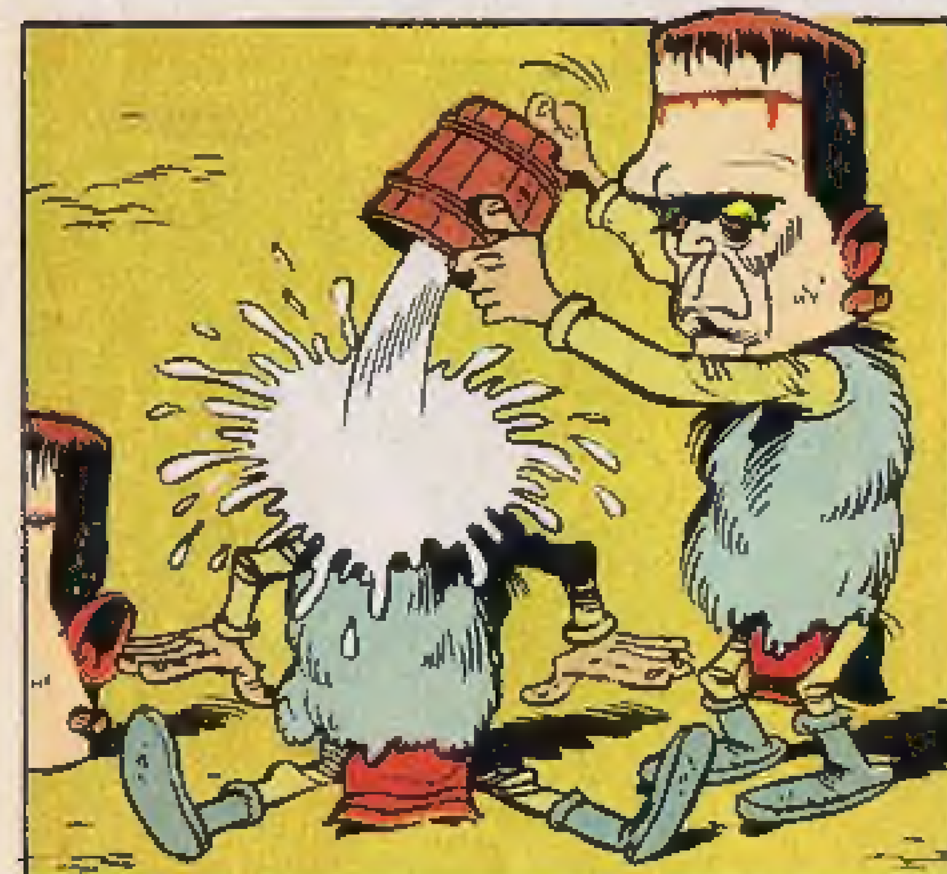
ZO IS HET WEL GENOEG, HOOR! VERTEL EENS, IS TEA SPOON IN HET RESERVAAT?
HAHAHI...

ZIJN SMALL FACE NU HET NET DROOG ZIJN WEER MET REGENDANS BEZIG??
?

BLEEKGEZICHT WILLEN WETEN OF TEA SPOON HIER ZIJN...
HELEMAAL NIET! HIJ KLETST MAAR WAT! IK WILDE ALLEEN DE REGENDANS LEREN!
MEDICIJNMAN MOETEN SMALL FACE 'NS FLINK AAN DE TAND VOELEN!
15 A

HET ZIJN GELUKT! HET REGENEN! HET ZIJN GELUKT!

SMALL FACE HEBBEN HERSENEN VAN PRAIRIEHOEN. MORGEN MOETEN HIJ VOOR STRAF TWEE STORTREGENS EN EEN MOTREGEN MAKEN!

BLEEKGEZICHT MOETEN MEEKOMEN!
WILT U MISSCHIEN EEN SLOKJE?

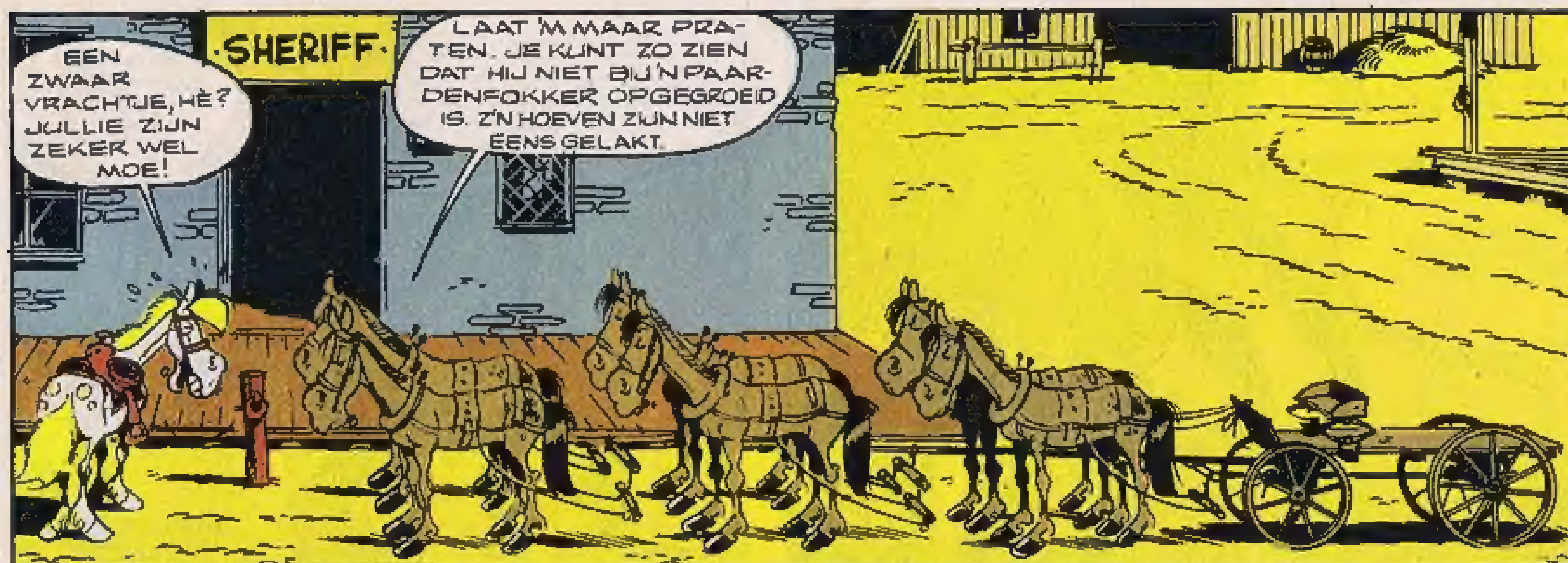
MOET U LUISTEREN. ER VALT WAT TE VERDIENEN. U KRIJGT VIJF DOLLAR ALS U ME VERTELT WAAR...

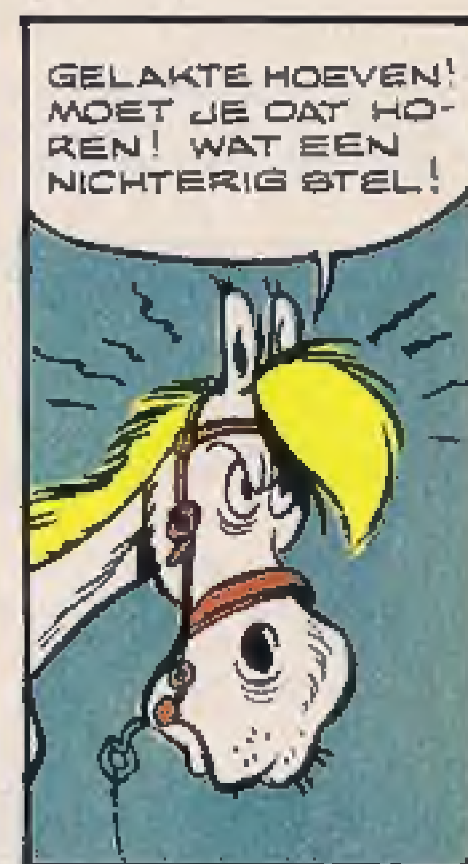

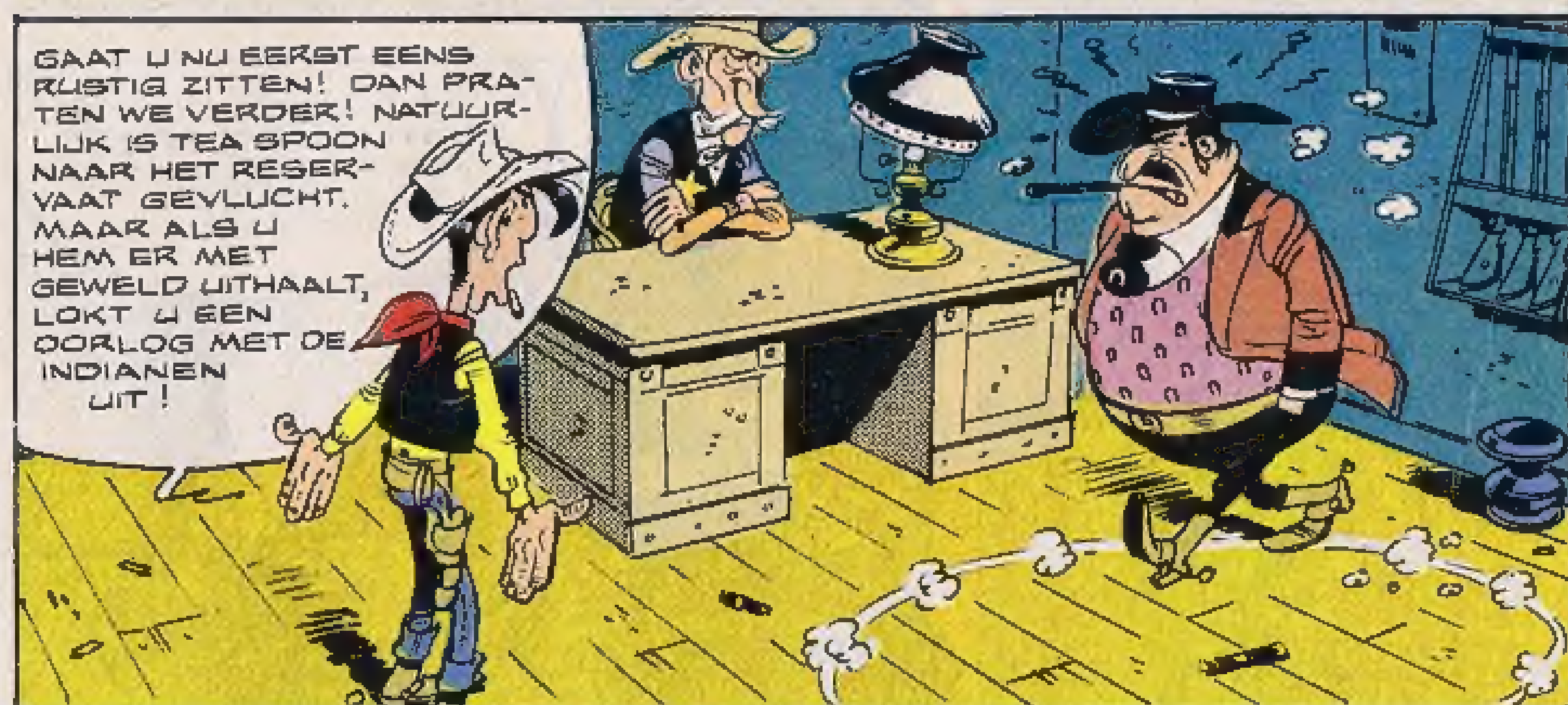
BONGA BONGA BONGA BONGA
... TIEN DOLLAR ALS U ME TEA SPOON UITLEVERT EN ME LAAT VERTREKKEN!!!
MORRIS + GOSCINNY
15 B

TEKST:
GOSCINNY
TEKENINGEN:
MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de premiejager

© Dargaud S.A. 1973

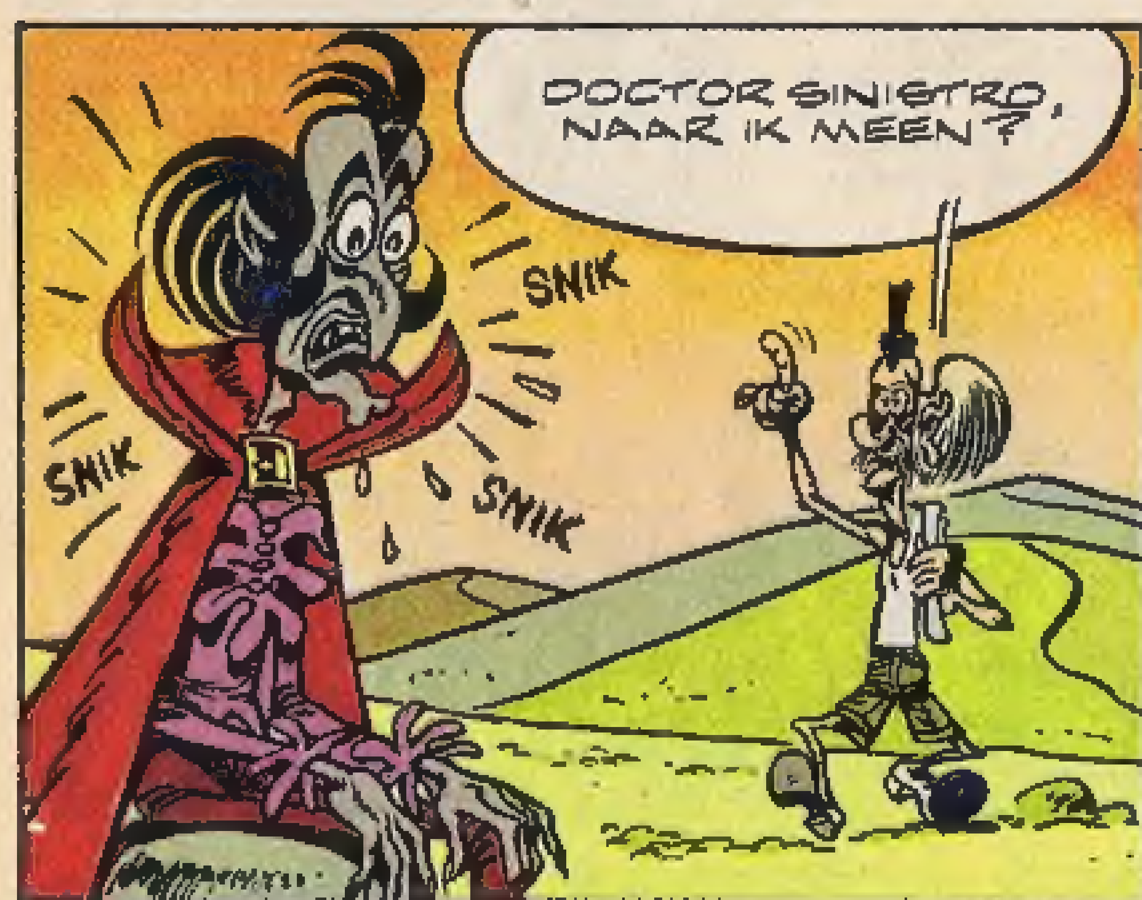
WORDT VERVOLGD

AMBROSIUS

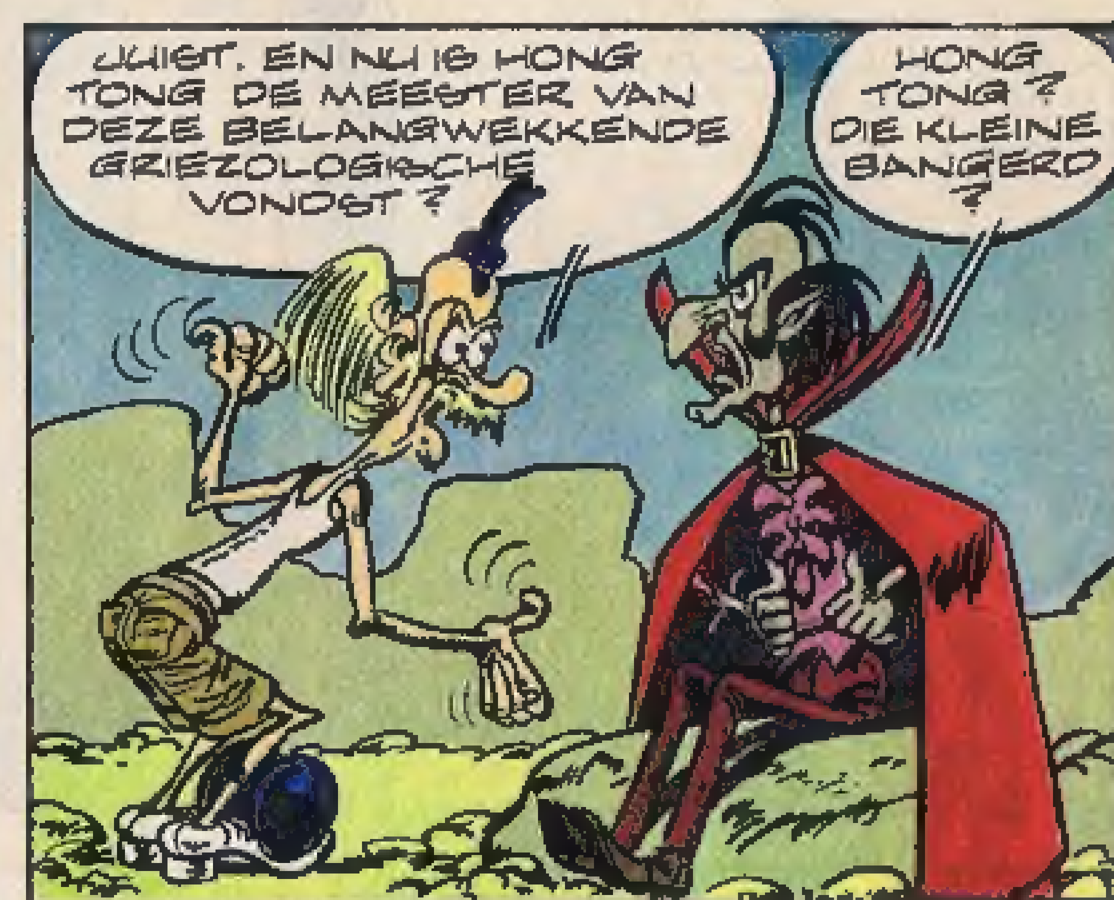

VOOR DE ERVAREN SPOORZOEKER OLD PUF IS HET EEN KLEINE MOEITE, HET SPOOR VAN DE MUMMIE TE VOLGEN..
HIER IS MUMMIE GEWEEST.
JUIST. MAAR DE VRAAG IS: WAAR IS HIJ NU?

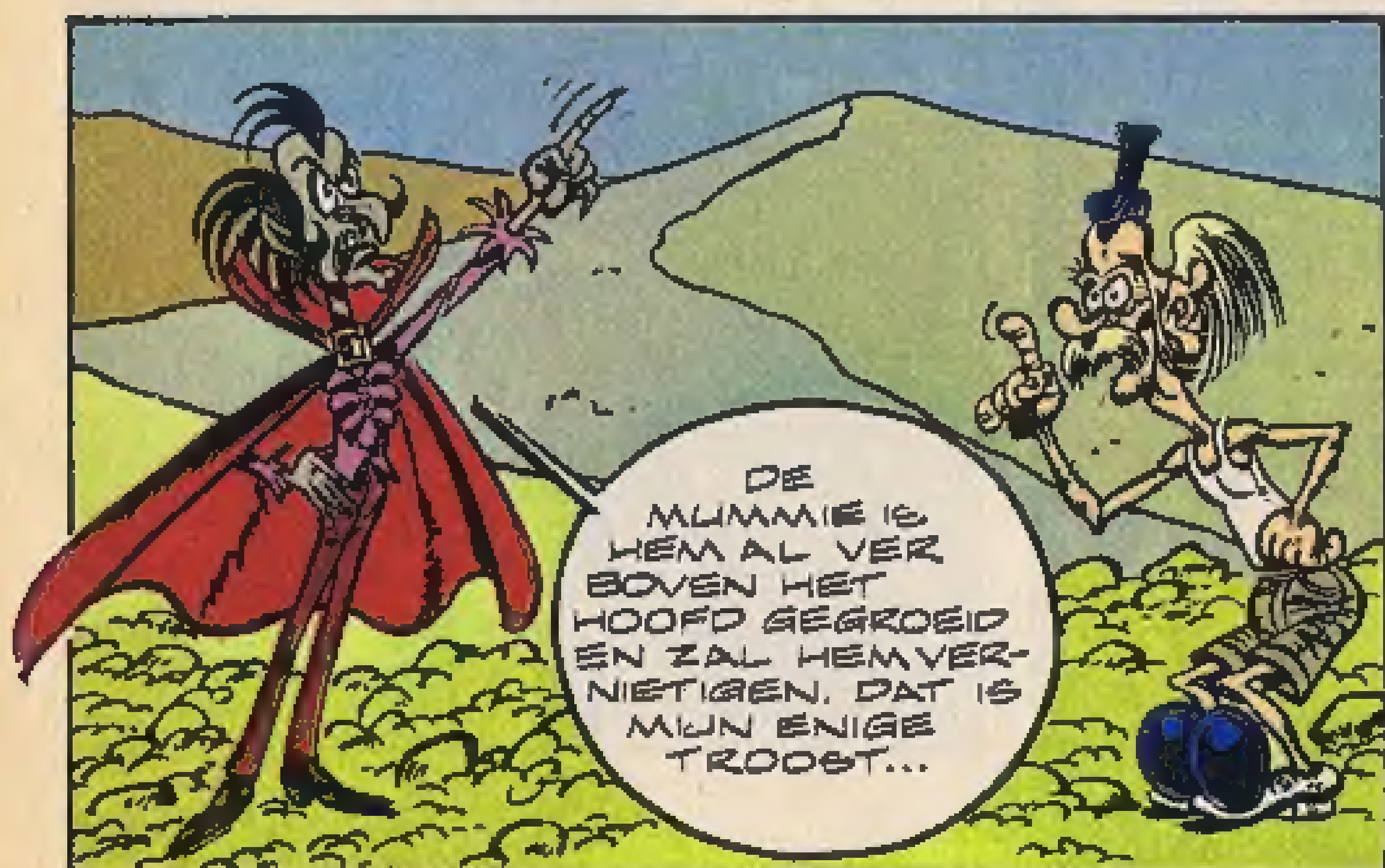

DE PLAATSELIJKE BEVOLKING IS OOK NERGENS MEER TE BEKENNEN... NIEMAND TE ZIEN...
MAAR IK HOOR WEL IETS...
SNIK SNIK SNIK

IK HOOR GESNIK EN...
ALS VROUWMENS EVEN PRAATMOND HOUDT, KUNNEN WIJ HET OOK HOREN!

DOCTOR SINISTRO, NAAR IK MEEN?
SNIK
SNIK
SNIK

ACH, ALLES IS UIT DE HAND GELOPEN. ALS IK DE MUMMIE HAD GEWEKT, WAS IK NU ZIJN MEESTER GEWEEST. DAN HAD IK DE KRACHTEN BEHEERST DIE IN HEM SCHUILEN.

JUIST. EN NU IS HONG TONG DE MEESTER VAN DEZE BELANGWEKKENDE GRIEZOLOGISCHE VONDST?
HONG TONG? DIE KLEINE BANGERD?

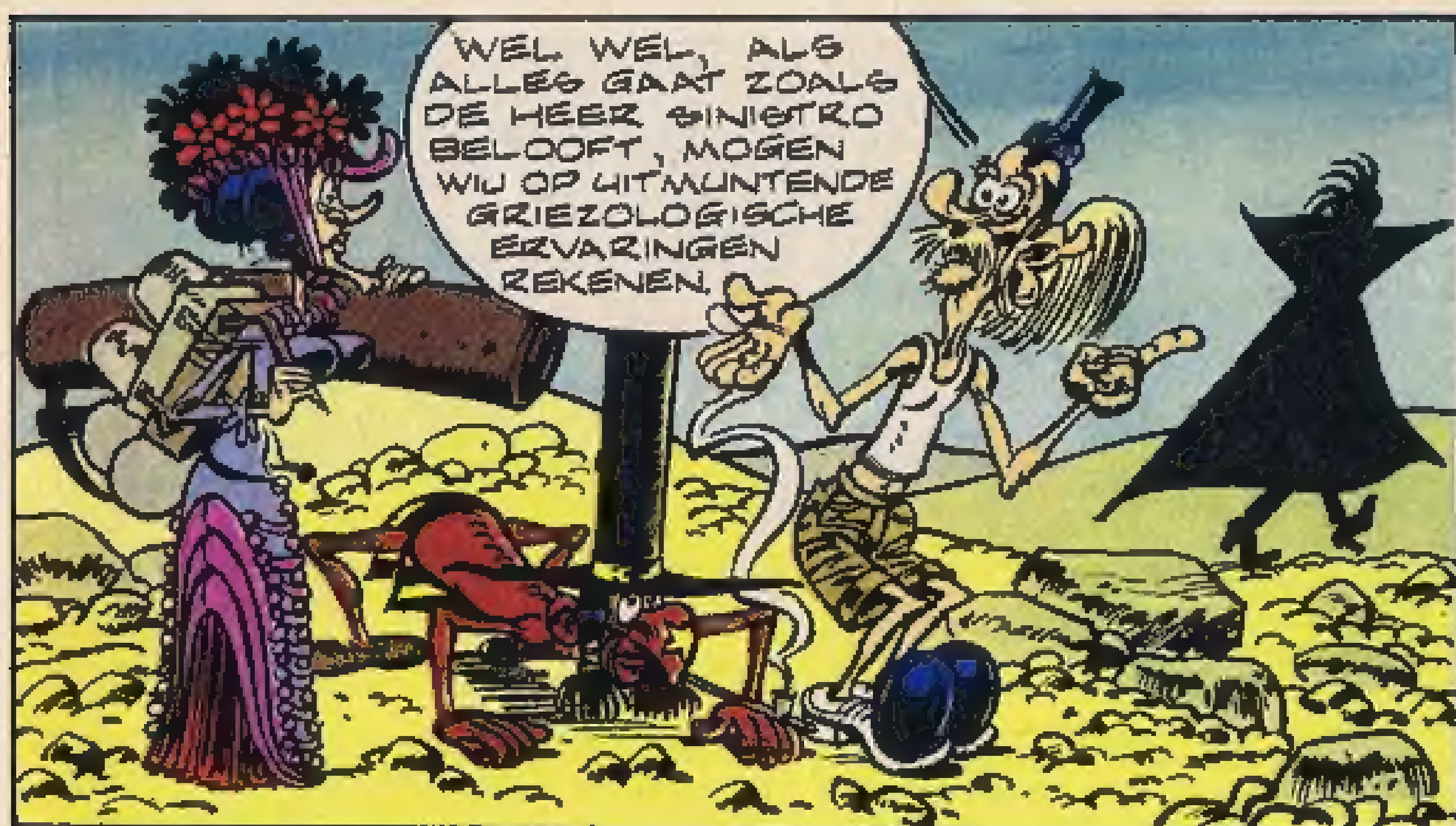

DE MUMMIE IS HEM AL VER BOVEN HET HOOFD GEGROEID EN ZAL HEM VERNIETIGEN. DAT IS MIJN ENIGE TROOST...

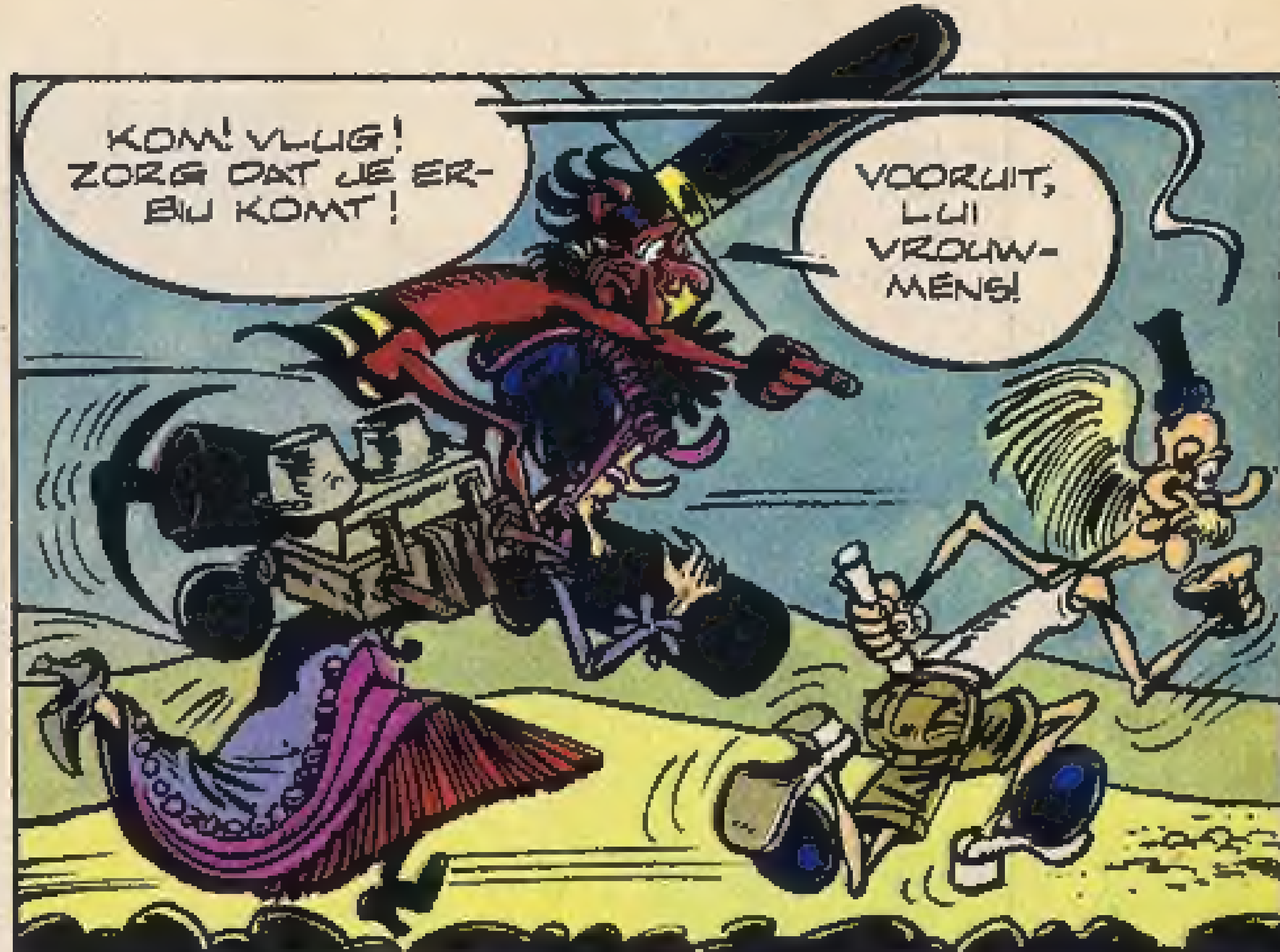

... WANT DE MUMMIE WORDT GEVOED DOOR ANGST. HOE BANGER MEN VOOR HEM IS, HOE GROTER EN GEVAARLIJKER HIJ WORDT. HIJ ZAL ALLES VERNIETIGEN, OOK ZIJN ZOGENAAMDE MEESTER.

EN JULLIE OOK! HAHA! JULLIE HEBBEN KRACHTEN OPGEWEKT, DIE JULLIE NIET BEHEERSEN!
13

TEKENINGEN:
GIDEON BRUGMAN
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA

de levende mummie

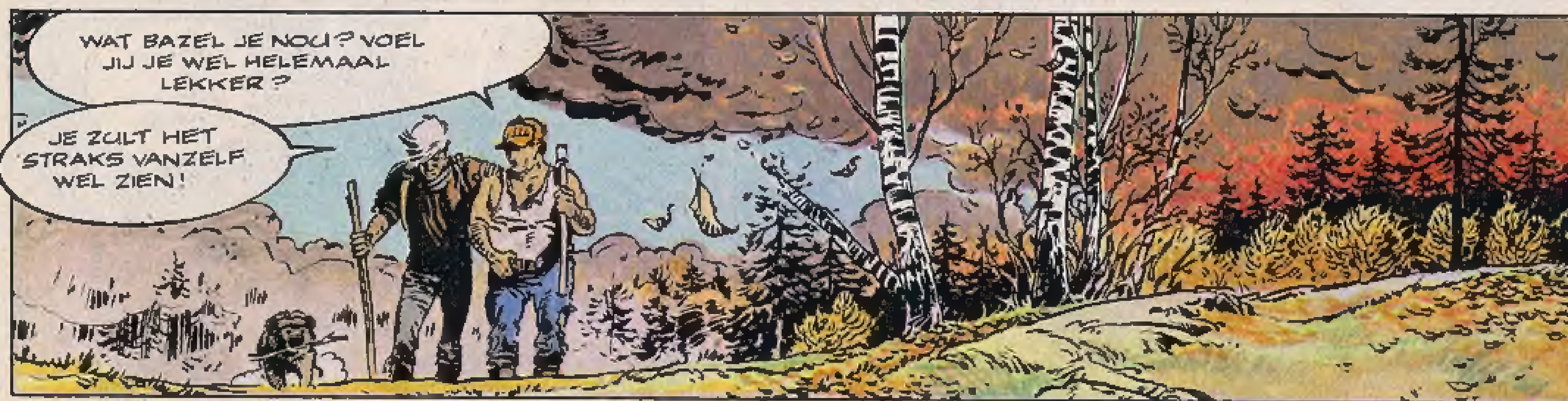
ZULLEN DE SOMBERE VOORSPELLINGEN VAN DR. SINISTRO BEWAARHEID WORDEN?

GRRRR

18

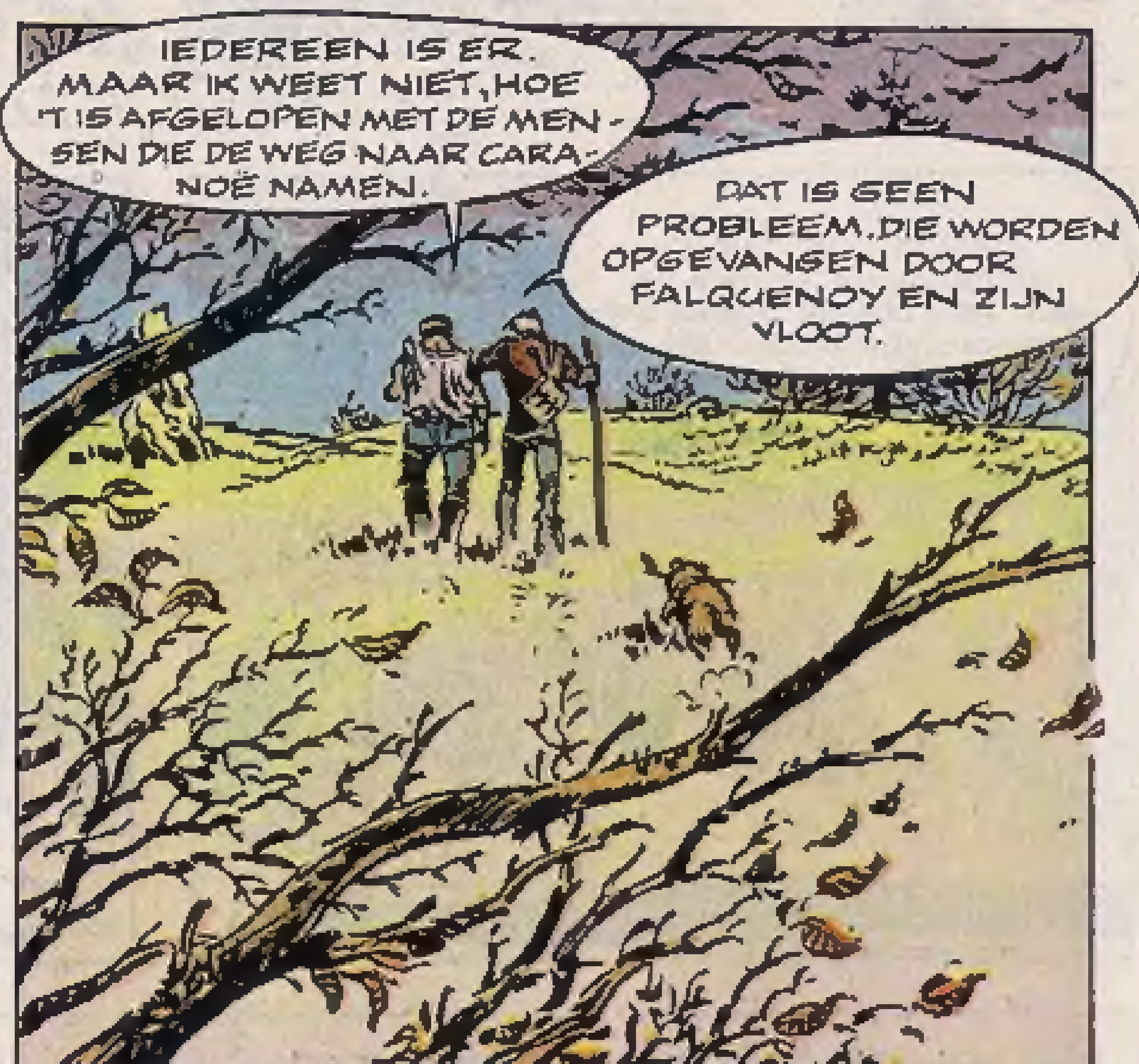
WORDT VERVOLGD

ROB PALLAND

ALLEMAAL VOOR NIETS, WAT ZE DOEN...OCH, IK LAAT ZE MAAR IN DIE WAAN. WAAROM ZOU IK HUN LAATSTE UUR NOG BEDERVEN?

DE ZEE... EN NOG GEEN SPOOR VAN JORDAN!

TEKENINGEN
HERMANN
TEKST
GREG
VERTALING:
JAN DE ROOIJ

verschroeide aarde

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

PLOK, WAAROM DOE JE DAT NOU ? DIE ARME SCHTINK.
Z'N EIGEN SCHULD. HIJ WAS ME AAN HET PESTEN !
DENK EROM HOOR, JE LAAT M'N SUIKERBOLLETJE MET RUST.

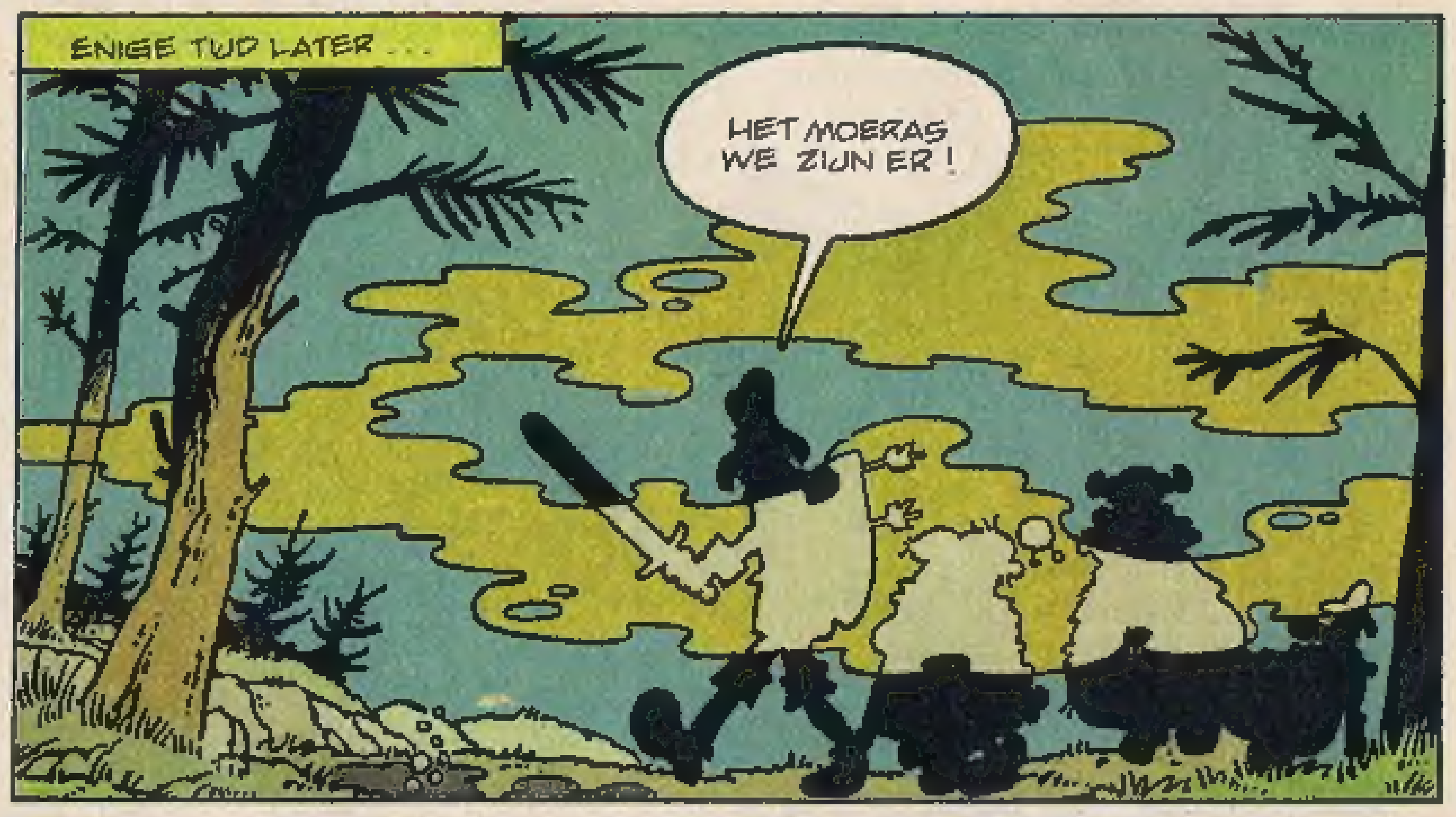

MAAR U HAD HET OVER MAGISCH KRUID. HOE KOMEN WE DAARAAN ?
TJA, IK BEN BANG DAT DAT NIET ZO EENVOUDIG ZAL ZIJN. DAT ZAL MOEILIJKHEDEN GEVEN.

GOED. TEGEN DIE MOEILIJKHEDEN ZIJN WE BESLIST NIET OPGEWASSEN. DUS LATEN WE ALLES MAAR VERGETEN. MEVROUW HET WAS AANGENAAM VERLOOFD MET U TE ZIJN, MAAR WE MOETEN NU WEG. GA JE MEE, JORIS ?

LET MAAR NIET OP HEM, MEVROUW. HIJ IS EEN BEETJE IN DE WAR. GAAT U A.U.B. VERDER MET UW VERHAAL.
NOU, IK KAN HET ME BEST VOORSTELLEN, HOOR. ALS IK EEN MAN WAS EN IK ZOU VERLOOFD ZIJN MET ZO'N MOOIE VROUW, DAN ZOU IK OOK AARDIG IN DE WAR ZIJN. HÈ LEKKERE OUWE KNAK VAN ME ?

WEL DAN, DE ENIGE DIE ZULK MAGISCH KRUID BEZIT, IS PIEPELMEYER DE GEBOCHELDE, EEN ONAANGENAAM PERSOON, DIE ZICH SCHUILHOUDT IN DE MOERASSEN EEN PAAR KILOMETER VERDEROP...

VOORUIT DAN, OP NAAR DIE MOERASSEN-EN DIE BOCHEL ZAL Z'N MAGISCH KRUID AFSTAAN. GOEDSCHIKS OF KWAADSCHIKS.
?

ENIGE TIJD LATER...
HET MOERAS WE ZIJN ER !

MAAR VERDORIE, DIE MOERASSEN ZIJN ONDOORDRINGBAAR. HOE VINDEN WE DIE PIEPELMEYER ?
DIE VINDEN WE NIET, HÈ ? MAAR WE HEBBEN ONS BEST GEDAAN. JAMMER MAAR HET IS NIET ANDERS.
GA JE MEE, JORIS?

OH, MAAR IK HEB WEL EEN MIDDELTJE OM PIEPELMEYER DE GEBOCHELDE UIT Z'N SCHUILPLAATS TE LOKKEN.
AH ?
DAAR WAS IK AL BANG VOOR.

VANILLEVLA !
VANILLEVLA ?
37

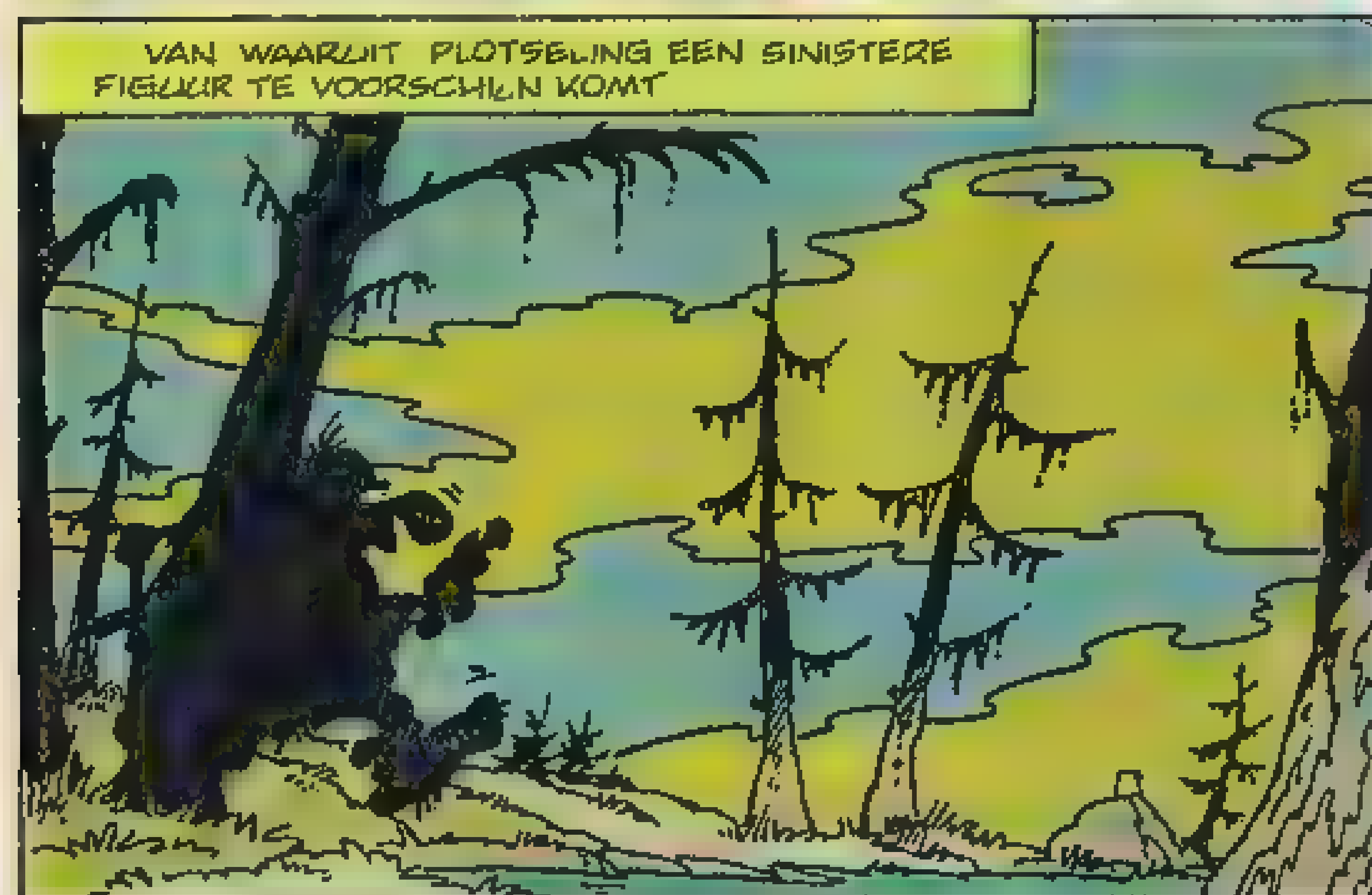
TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

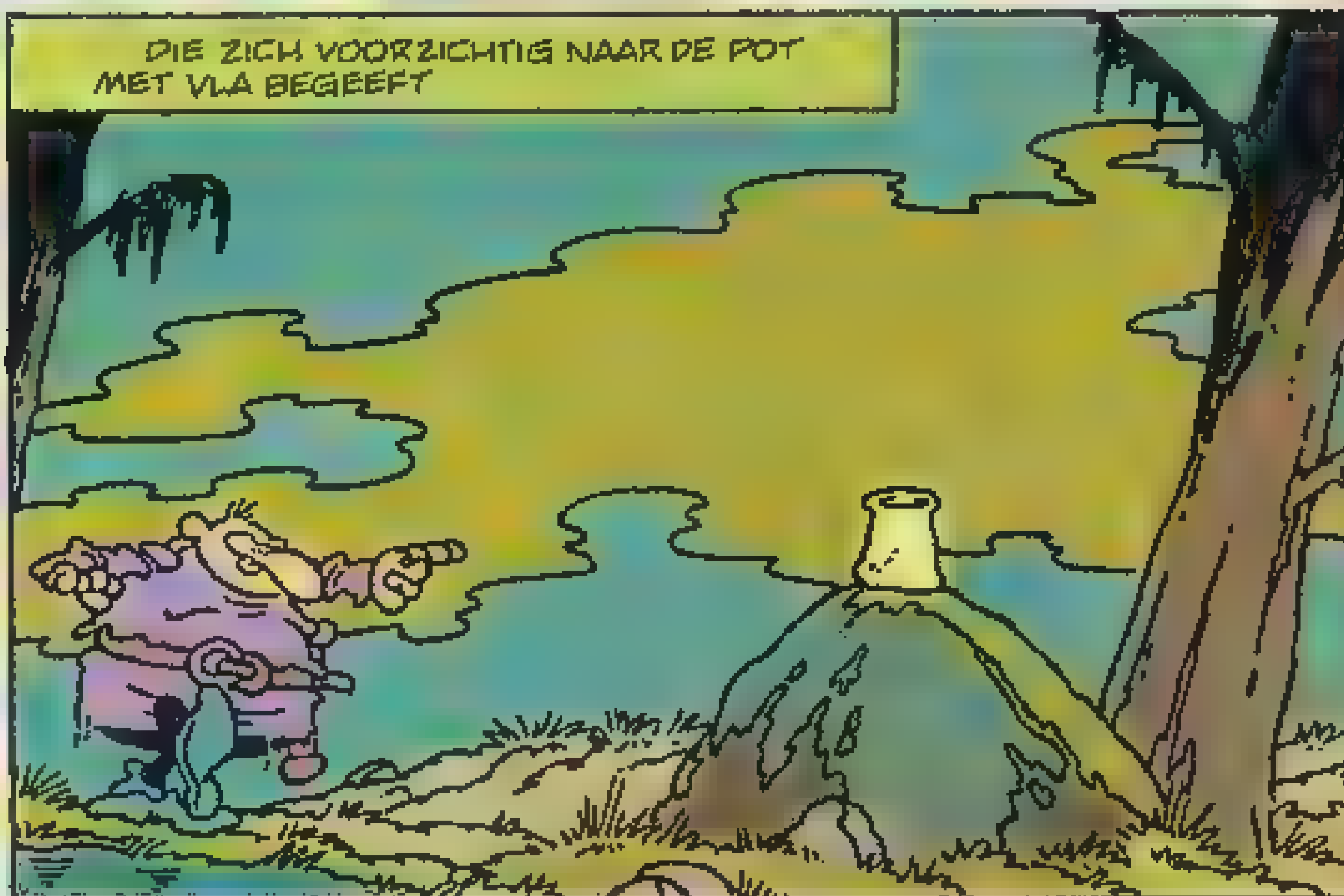
het zwingende zwaard

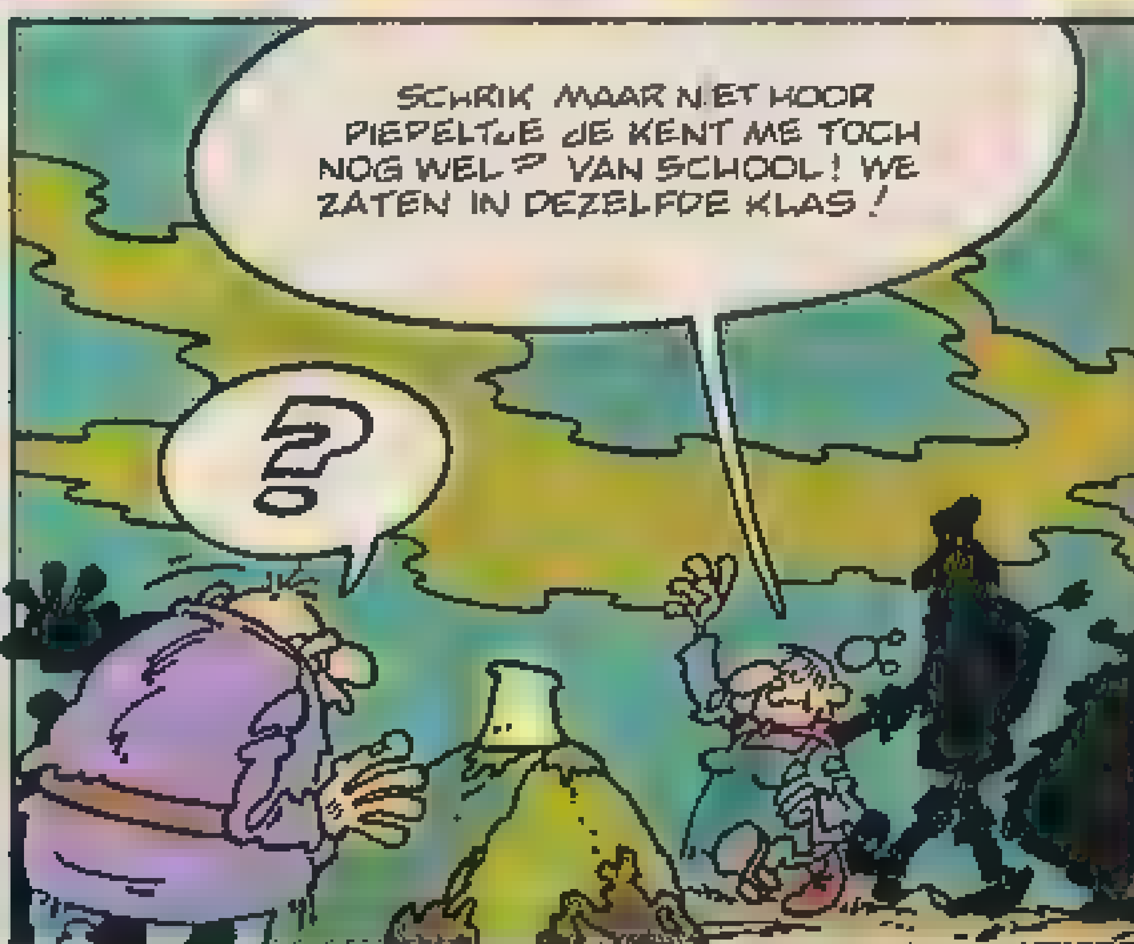

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

Die aanslag is volslagen idi-oot! Wie heeft er nou iets aan om ons uit de buurt van die krater te houden?
Dat weet ik ook niet! Maar de wagens zijn we kwijt!

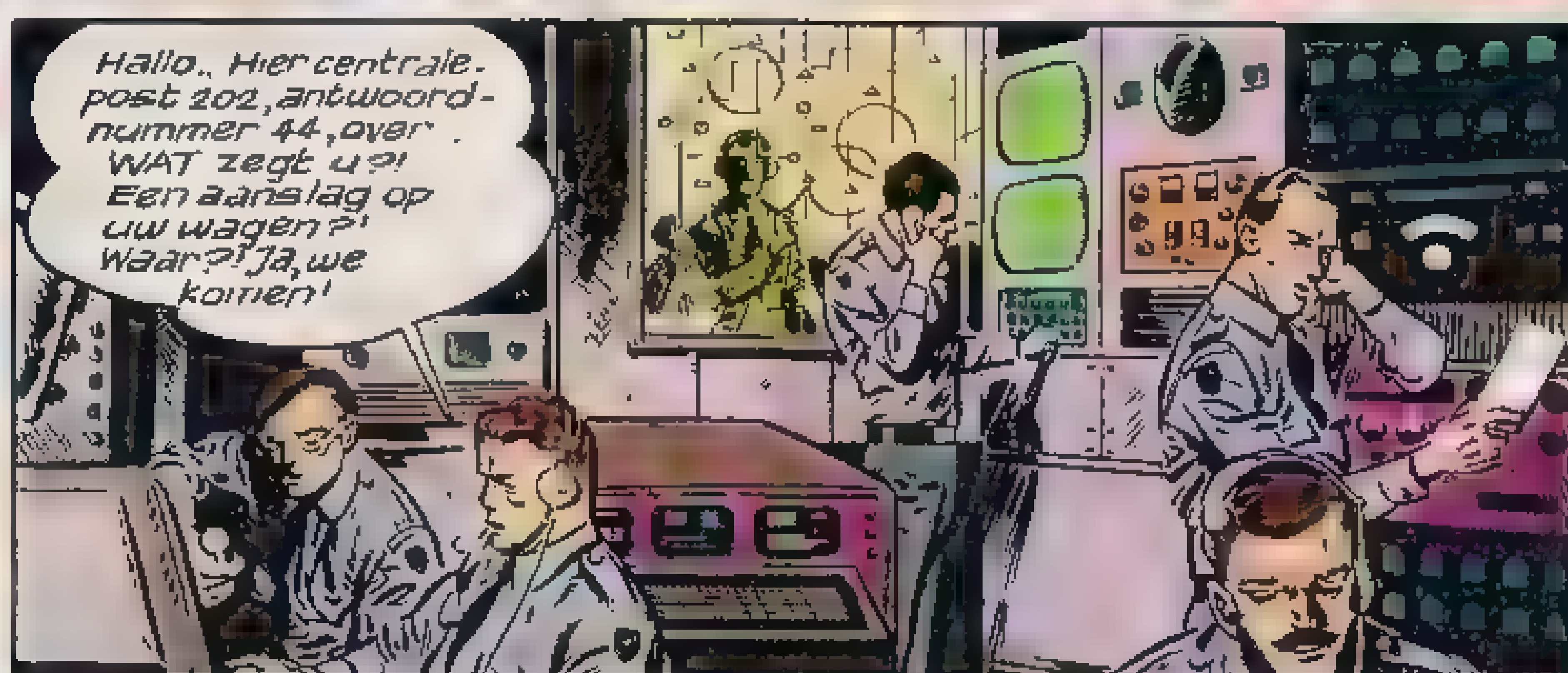
. en Kala is zwaar gewond! 't Lijkt verdacht veel op een schedelbasisfractuur Als er niet gauw hulp komt

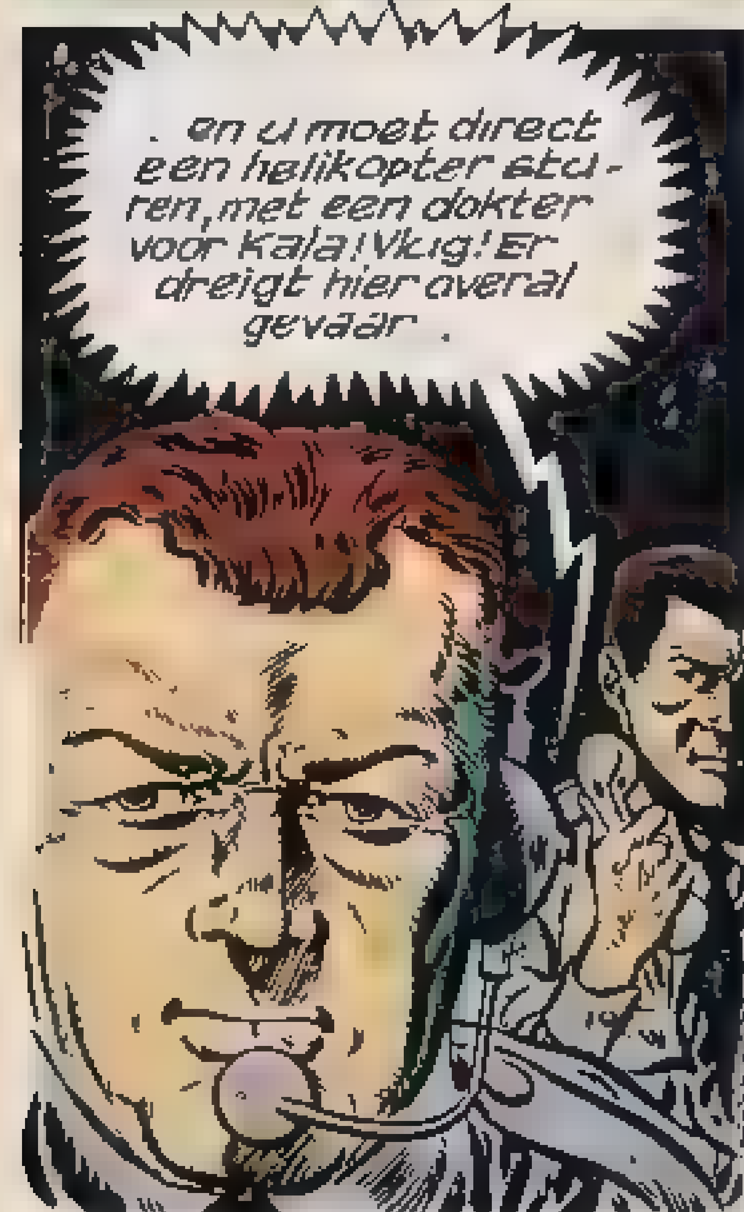
Misschien doet de radio het nog, je kunt nooit weten. Alhoewel...

Hoera! Hij werkt! Wat een meevaller! Eerst de politie waarschuwen

Hallo.. Hier centrale-post 202, antwoordnummer 44, over . WAT zegt u?! Een aanslag op uw wagen?! Waar?! Ja, we komen!

. en u moet direct een helikopter sturen, met een dokter voor Kala! Vlug! Er dreigt hier overal gevaar .

BAOOMM
?!?

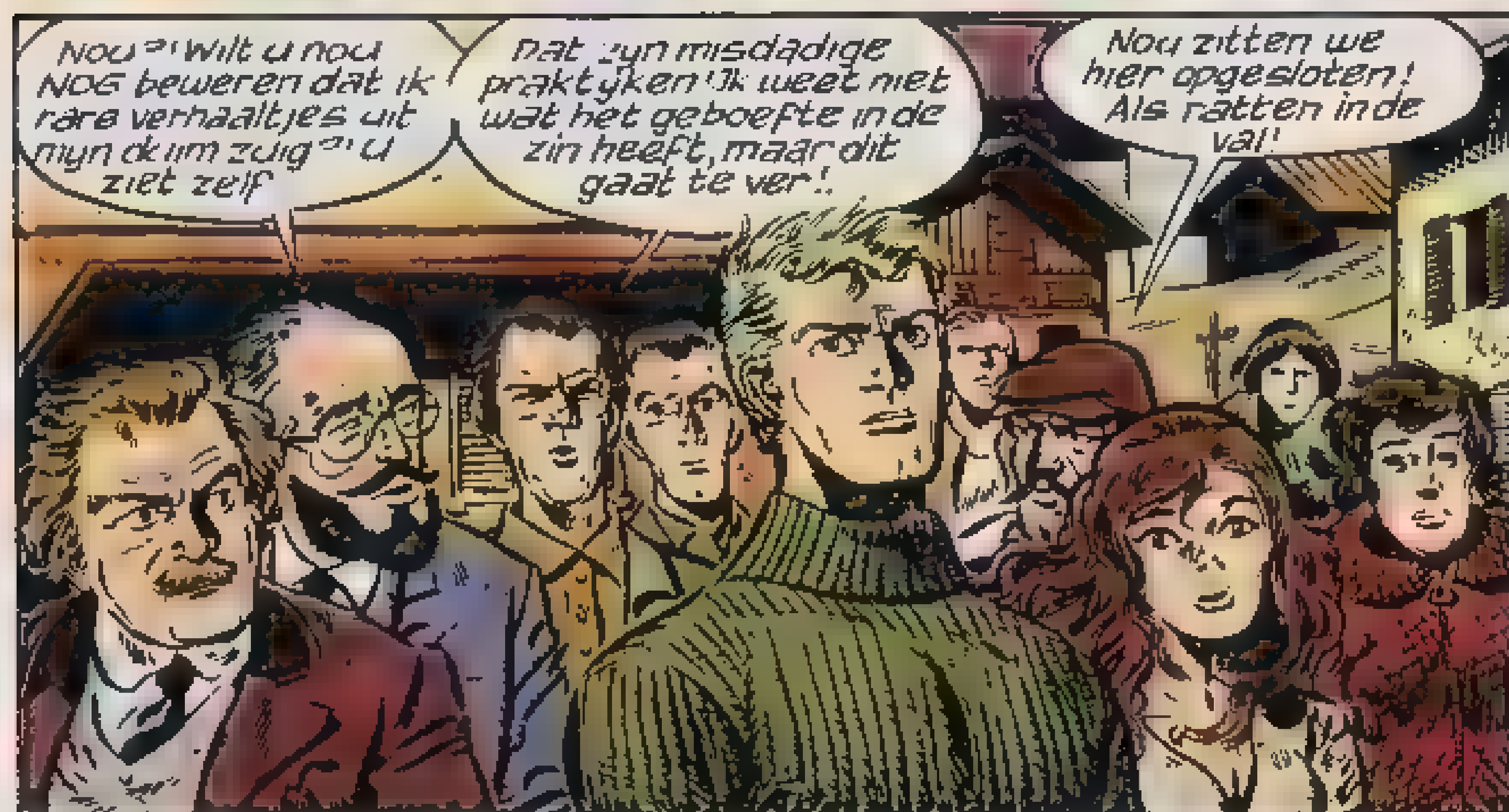
TEKENINGEN: EDDY PAAPE
TEKST: MICHEL GREG
VERTALING: JAN VAN ERP

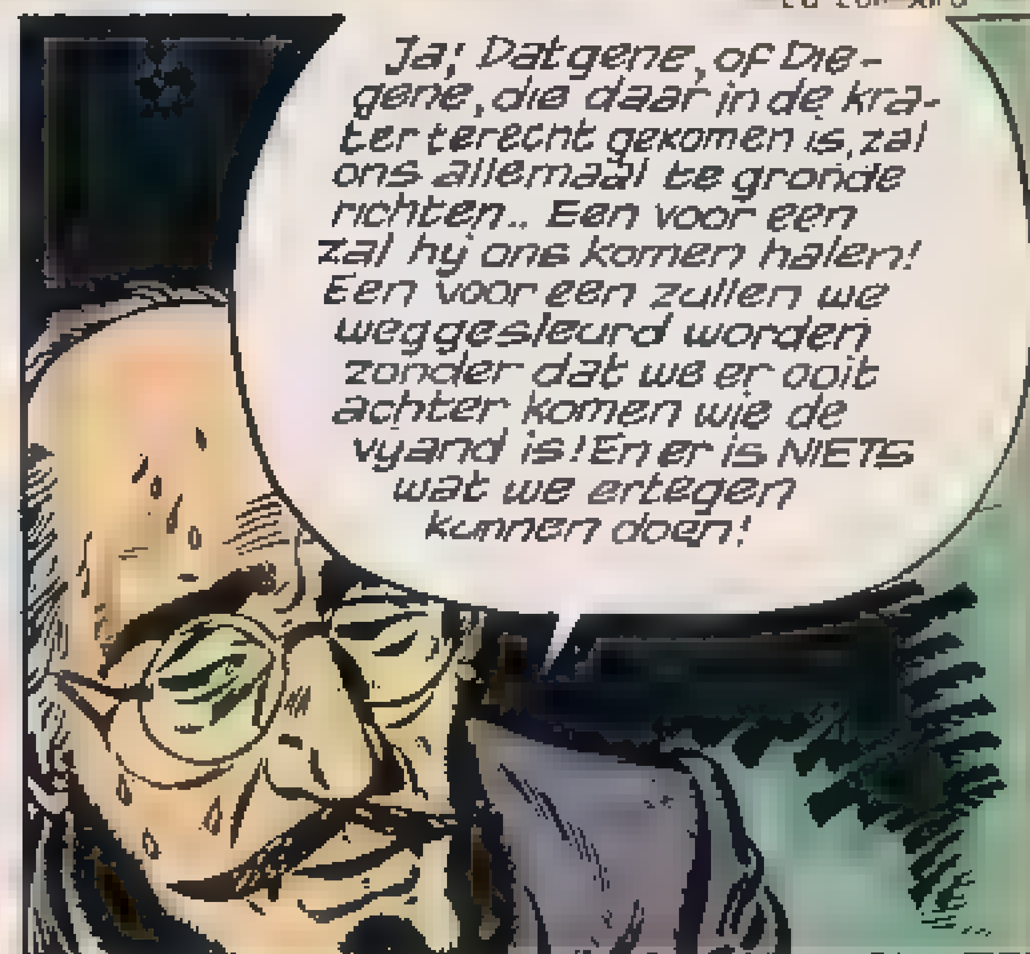
zo groen als gas

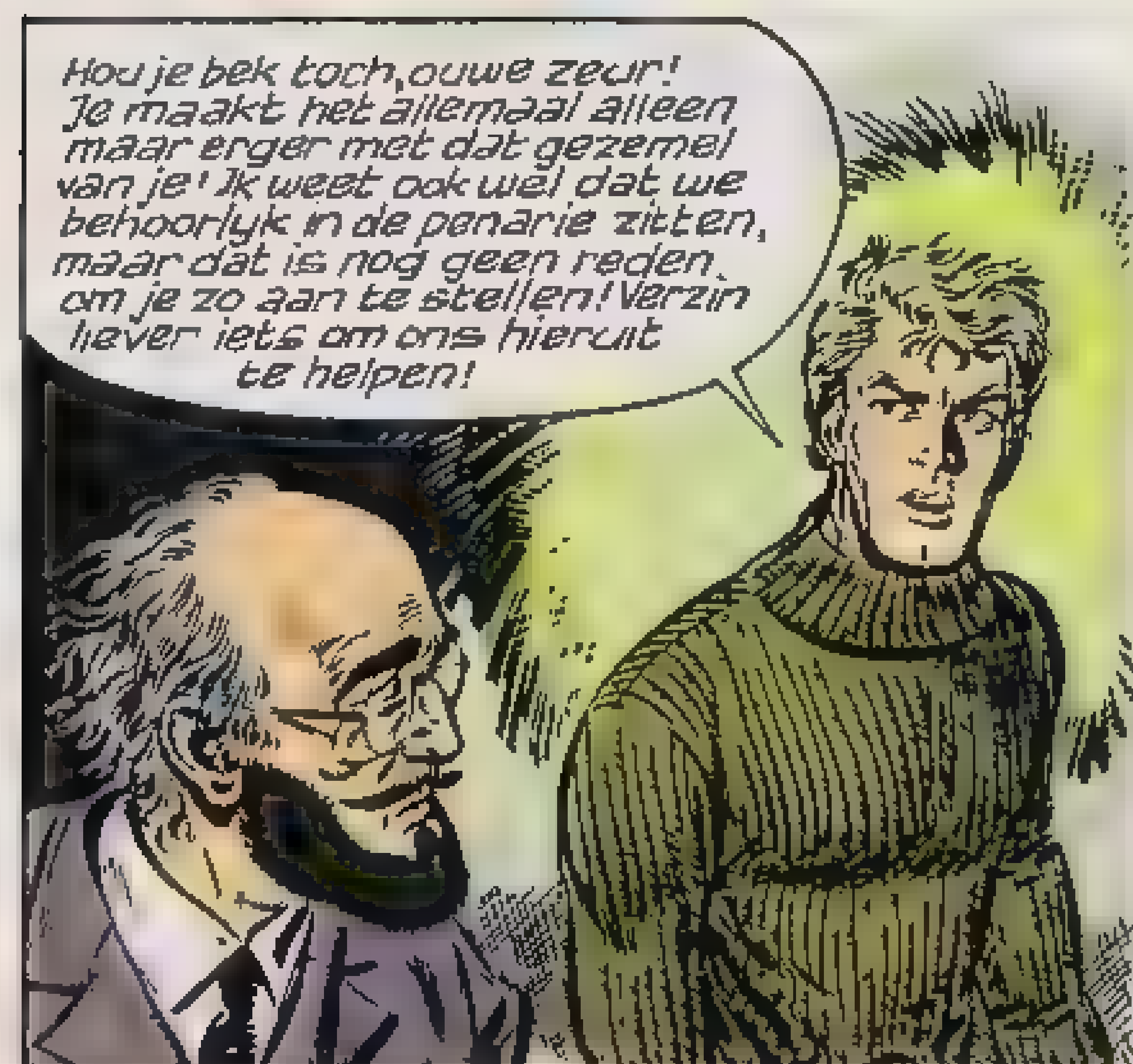

WORDT VERVOLGD

OPKOMEND GETIJ

door Quint
illustratie:
Julius
de Goede

De brede rivier stroomde traag langs. Het water zoog aan zijn rubberen waadbroek, zodat hij zich schrap moest zetten terwijl hij zijn dobber nakeek, die bijna tussen de massieve peilers van de oude brug was gedreven. Hij draaide de lijn binnen en gooide opnieuw uit, zo hoog mogelijk stroomopwaarts. Het was opkomend getij en dat had hem vaker goede vangsten opgeleverd. Tot over zijn knieën stond hij in het trekkende water, ongeveer tien meter van de kant af, en hij vroeg zich af of hij terug zou keren naar de krib om vandaar verder te vissen, toen de aanbeet kwam. Het zou wel geen baars of brasem zijn, daarvoor werd er teveel aan het aas gesabbeld. Hij wachtte en pas toen zijn dobber ineens snel wegliep, sloeg hij vast. Meteen begon hij zo snel hij kon binnen te draaien, want hij nam aan dat hij met een paling te doen had en wilde voorkomen dat het dier zich aan 'n uitsteeksel zou vast klampen. De paling dacht er anders over en zag kans de nylon lijn rond een van de dikke peilers te draaien. Toen het rateltje van de slip waarschuwde dat de trekkracht van de lijn werd overschreden, begon de visser naar de brug toe te waden, om tenminste zoveel mogelijk lijn te redden.

De peiler was met algen en mossen begroeid, die zwartgroen leken in de schaduw van de brug, en in die sombere schaduw kreeg hij het meteen koud. Rillend in zijn T-shirt stond hij gebukt in het water, dat hier inktzwart langs zijn benen kolkte, en zo volgde hij hand over hand de nylon lijn tot deze verticaal kwam te staan. Er vielen lichtstrepen op het water door de vele kieren en spleten in het houten wegdek van de oude brug, en telkens als er een van die rammelende auto's over kwam rijden, daalde er gruis op hem neer. De gigantische peiler van verweerde en ongelijkmatige stenen voelde klam en snotterig aan door de algen die erop groeiden, en hij zocht met tegenzin steun toen zijn zolen wegglipten op de slijkerige bodem. Met een laatste harde ruk probeerde hij nog een paar meter van zijn lijn vrij te maken.

Er passeerde een vrachtwagen. Hij had daar pas erg in, toen een geweldig gekraak vlak boven zijn hoofd zijn aandacht trok. Hij keek op, half verblind door het neerdwarrelende stof en gruis, en zag meer verbaasd dan geschrokken een van de dragende T-binten loskomen. Ongelovig staarde hij naar de formidabele ijzeren balk, die even aan een uiteinde bleef hangen, toen scheurde ook het laatste onderdeel van de constructie en het gevaarte kwam omlaag...

Hij was te verbouwereerd om zelfs maar een stap opzij te doen. Een geweldige golf gooide hem voorover en sloeg over zijn hoofd, en zijn eerste reactie was zo vlug mogelijk weer op de been te komen. Rillend toen het koude water zijn kleren binnendrong, log door zijn volgelopen waadpak, probeerde hij op te staan en toen dat niet meteen lukte, werd hij kwaad.

Zo'n oude rotbrug! Die T-balken droegen de hele contructie, maar waren gewoon doorgeroest! Dat kon niet anders! Wat een schandaal! D'r kwam notabene de hele dag verkeer over, zelfs vrachtwagens! Echt iets voor zo'n achterlijk land! Wel vierbaanswegen langs de kust, van de ene badplaats naar de andere, maar zodra je één stap het binnenland in deed, zat je gelijk in de armoe en de verwaarlozing! Zo'n vergane brug was toch zeker levensgevaarlijk..

Toen maakte die algemene verontwaardiging plaats voor een persoonlijker ongerustheid, want voor het eerst drong het tot hem door dat zijn voeten vast leken te zitten. Hij begreep het niet en probeerde zich verwoed los te trappen, maar het bleef bij een aanzet. Zijn voeten waren ongevoelig door de kou en hij moest onder water langs zijn waadbroek tasten om te weten wat hem vasthield. Verbaasd voelden zijn vingers het roestige metaal van de T-balk.

De balk lag helemaal onder water en rustte blijkbaar voor een deel op zijn voeten. De druk was niet pijnlijk, maar hij kon zijn voeten absoluut niet bewegen, ze lagen in de modder begraven als in een bak cement. Hij was gedwongen op zijn knieën te blijven zitten. Zijn eerste reactie was woede. Hij liet het water hoog opspatten terwijl hij zwijgend worstelde met die onzichtbare T-balk. Hij hijgde en rilde nu van hoofd tot voeten, en de angst kwam langzaam bij hem binnensijpelen.

Hij zat vast. Vast in de rivier, onder de brug. Voor het verkeer dat over de brug kwam, was hij onzichtbaar. En voor de mensen die mogelijk langs de oevers zouden wandelen, zat hij te diep in de zwarte schaduw om opgemerkt te worden. Hij zou zichzelf moeten redden, maar hoe hij ook probeerde om los te komen, door draaien en strekken, door met zijn rug tegen de balk te duwen voor zover dat mogelijk was, het hielp niet. De kou werd geleidelijk zo erg dat zijn adem erdoor werd afgesneden en hij begon te klappertanden. Verbazing over de situatie waarin hij zo plotseling geraakt was, groeide uit tot verbijstering.

Het wateroppervlak had de vallende T-balk opgevangen, vandaar die hoge golf, en in zijn val moest hij zijn voeten precies onder het zinkende gevaarte geschoven hebben. Geluk voor hem dat de bodem hier zo zanderig was. Geluk ook, dat het water niet hoger dan zijn borst kwam als hij rechtop zat. De slijkerige rivier stroomde onverschillig langs en hij schikte zich voorlopig in de situatie. Vaag was hij zich bewust dat hij iets over het hoofd zag, iets belangrijks, maar wat het ook was dat hij vergat, het wilde hem niet te binnen schieten.

Wat een belachelijke situatie. Hij moest rechtop blijven zitten omdat het water anders tot zijn mond kwam en zijn spieren begonnen te kraken van vermoeidheid. Kon hij maar tegen de peiler leunen, maar die bevond zich net buiten zijn bereik. Hij keek naar de brokkelige stenen van de massieve peiler. Er was iets... Waar waren de bruine algen gebleven? Hij zag nu alleen nog het mos, dat nog het meest op roest leek. De algen... De algen waren onder water verdwenen. Natuurlijk! Want het water steeg. Het was opkomend getij.

Hij hoorde iemand uitzinnig schreeuwen en het duurde even voordat hij besefte dat hij dat zelf was. Hij schreeuwde met lange hysterische uithalen om hulp. Ze moesten hem komen helpen. Ze moesten hem daar weghalen voordat het water nog hoger kwam. Hij zat als een rat in de val. Hij zou verdrinken.

De wanhoop gaf hem de kracht om minutenlang te worstelen met dat onwrikbare gewicht onder het wateroppervlak, tot hij stikkend en huilend van woede gedwongen was braaf rechtop te gaan zitten omdat hij anders nu al verdronk. Zijn natte haar plakte op zijn gezicht. Soms daalde er gruis op hem neer, dan keek hij met een doffe blik omhoog. De kieren en openingen waardoor het heldere zonlicht speelde, werden even zwart. Dan hoorde hij de auto al weer verdwijnen. Hij schreeuwde nu zonder veel hoop.

Midden in zo'n schorre schreeuw brak hij ineens verbaasd af. Op de krib in het zonlicht stond een jongetje naar hem te kijken. Een van die olijfbruine schoffies met een hengel, misschien tien jaar oud. De jongen staarde met grote ogen naar hem. Begreep zeker niet wat die meneer daar uitvoerde.

Hij probeerde het eerst in het Engels. Geen reactie. Toen zocht hij vergeefs naar de juiste woorden in de landstaal, maar er vielen hem alleen zinnetjes te binnen zoals: ‚Deze koffie is niet vers' en ‚Ik heb liever een kamer met uitzicht op zee.' In elk geval had hij geen idee hoe hij moest roepen: ‚Help. Ik verdrink!' Het jongetje keek eerst verbaasd, toen verontrust naar die schreeuwende toerist, pakte haastig zijn hengel en holde weg over de krib. Hij verdween uit het gezicht.

Hij huilde hartverscheurend. De rivier stroomde onveranderlijk langs, maar het water reikte nu tot zijn kin. Soms golfde het al zijn mond binnen. Hij voelde zich zó miserabel en koud dat het hem helemaal zo onwaarschijnlijk niet meer leek dat hij straks helemaal onder water zou verdwijnen... Er dreef iets tegen zijn gezicht. Zijn hengel.

Ineens kreeg hij weer hoop. Vlak boven zijn hoofd zat er een vrij brede kier in het wegdek van de brug. Als hij de top van de hengel daar doorheen kon steken, dan zouden de automobilisten dat toch moeten zien. Hij voelde dat de lijn nog steeds vastzat en zijn onverschillige harde ruk verraste de paling volkomen. Hand over hand haalde hij de lijn binnen, en toen de dikkere onderlijn met de worstelende paling. Dat vergrootte zijn kans. Hij knoopte de onderlijn vast aan het topoog. Daarna draaide hij de paling vast in de lijn, zodat hij het dier min of meer in een gestrekte houding kon trekken. Nu moest het mogelijk zijn om hengel én paling door de wijde spleet te wurmen. Welke automobilist die een paling op een meter hoogte boven het wegdek zag kronkelen, zou niet stoppen om uit te zoeken hoe dát kon?

De paling kronkelde zich om de dunne zwiepende hengeltop, die hij behoedzaam omhoog stak, naar die streep van helder daglicht. Toen schoof het topoog de spleet binnen en daarna de rest van de top en de paling. Zodra de staart van het dier verdwenen was, liet hij de onderlijn vieren. Zo snel mogelijk stak hij de hengel hoger, zo hoog mogelijk, totdat die door de toenemende dikte in de spleet bleef steken. Nu moest de paling toch minstens een meter boven het wegdek kronkelen. De eerste de beste auto zou stoppen. En het werd hoog tijd ook, want zelfs als hij zijn hoofd in zijn nek legde kreeg hij water binnen door zijn neusgaten.

Hij hoorde een auto aankomen. Een van die oude rammelende wagens die je overal in dit land tegenkwam. De onderlijn bewoog heftig, dus de paling ging behoorlijk tekeer. Daar knarsten de banden al op de brug. Gruis daalde op hem neer... De remmen piepten. Gered! Hij was gered! De auto stopte. Ondanks het binnenspoelende water begon hij te schreeuwen zo hard hij kon. De onderlijn kreeg een harde ruk... en het volgende moment hoorde hij de auto verderrijden. De kier werd donker en toen weer licht. De auto verdween. Hij begreep het niet. De lijn, die diep in zijn handpalm had gesneden, viel slap terug op het water. De paling was verdwenen. Heel langzaam drong de betekenis tot hem door. De automobilist had de paling inderdaad gezien... en meegenomen. Hij had het geschreeuw verkeerd begrepen en was er vandoor gegaan. En in één moeite door had hij de dunne hengeltop platgereden tegen het wegdek. De laatste kans was verspeeld.

Hij snikte een paar maal, zonder tranen. Hij staarde dof omhoog tegen de donkere onderkant van de brug, als een dier in de val. Hij riep niet meer om hulp als er af en toe een auto over kwam. Het water klotste tegen zijn wangen, spoelde steeds vaker over zijn gezicht, en behalve dat hij het regelmatig uit zijn neus blies, deed hij niets meer. Hij had het gevoel dat hij een ijsschots was die naar zee dreef.

Op de krib verscheen het jongetje. En naast het jongetje kwamen twee mannen staan. Het jongetje wees. De mannen knepen hun ogen halfdicht en tuurden. Ze haalden hun schouders op, maar het jongetje bleef opgewonden wijzen en knikken. Tenslotte trokken de mannen hun touwsandalen uit en met vertrokken gezichten waadden ze de rivier in. Toen ze vlakbij de brug waren, kregen ze ineens grote haast. Het jongetje op de krib stond te springen en te schreeuwen, maar de mannen hadden het te druk onder de brug om naar hem te kijken. Een van hen holde terug naar de oever en toen de brug op, en hield een passerende auto tegen. Even later werd er een touw naar beneden gegooid. Een tweede auto stopte en ook de bestuurder daarvan hielp mee om de ijzeren T-balk van zijn plaats te hijsen.

Toen hij op de oever lag, omringd door belangstellenden, en zijn ogen opsloeg, verstonden ze allemaal duidelijk wat hij zei: *‚Ayuda me, yo anego!'* Help mij, ik verdrink!

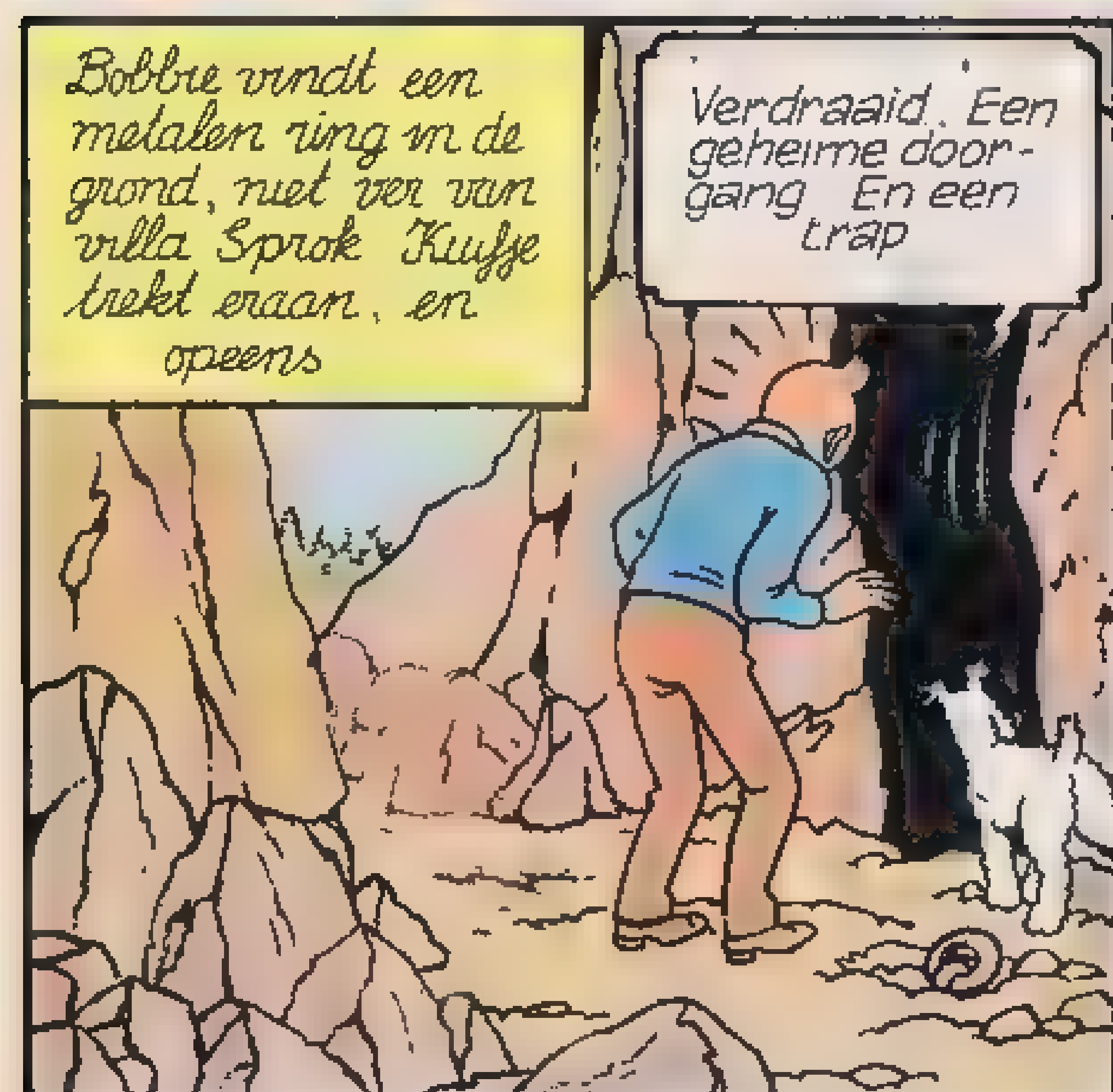
KUIFJE

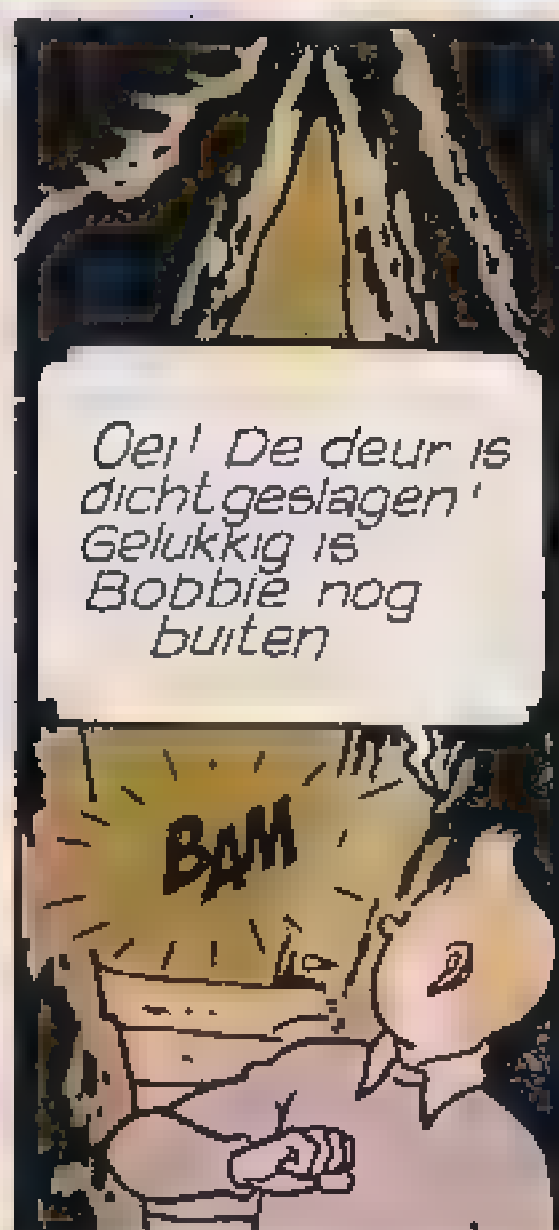
NAAR DE GROTE TEKENFILM VAN RAYMOND LEBLANC, GEMAAKT DOOR BELVISION.

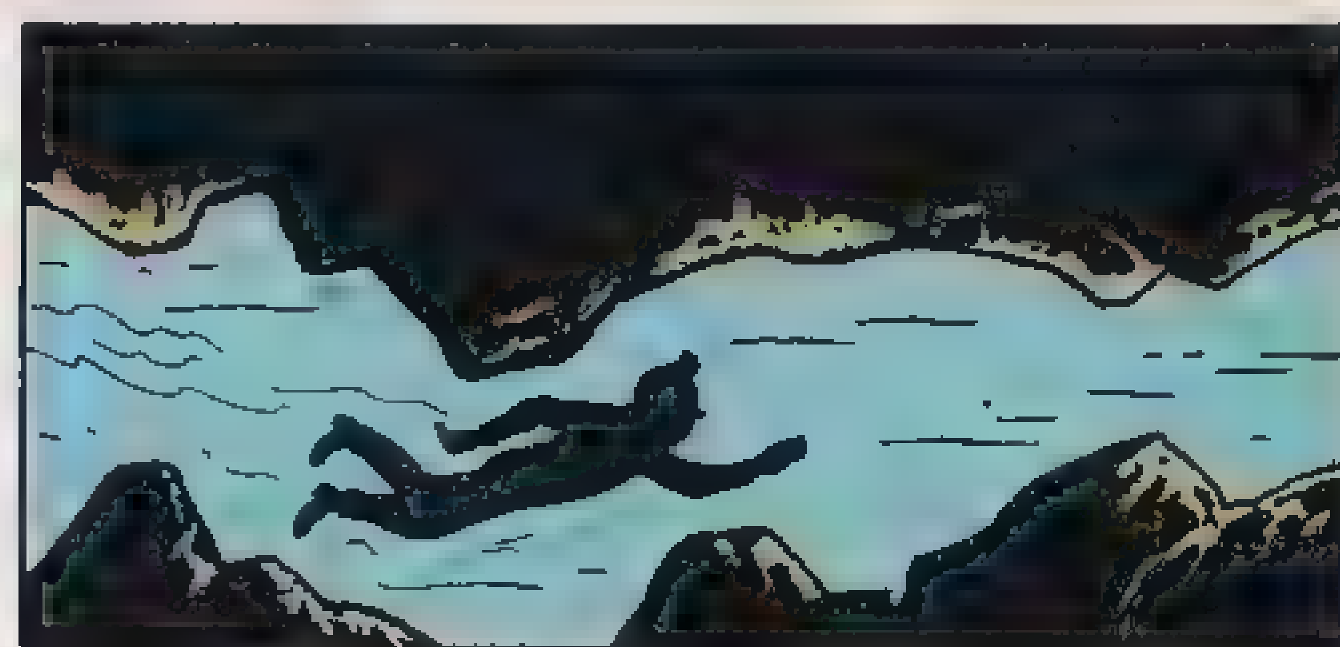

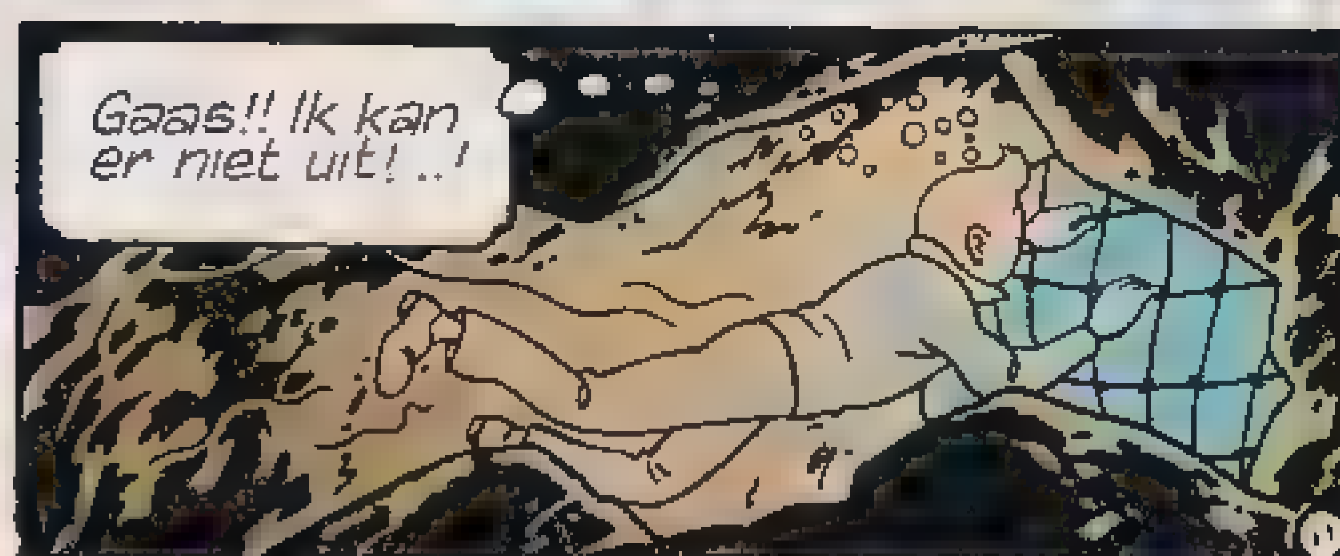

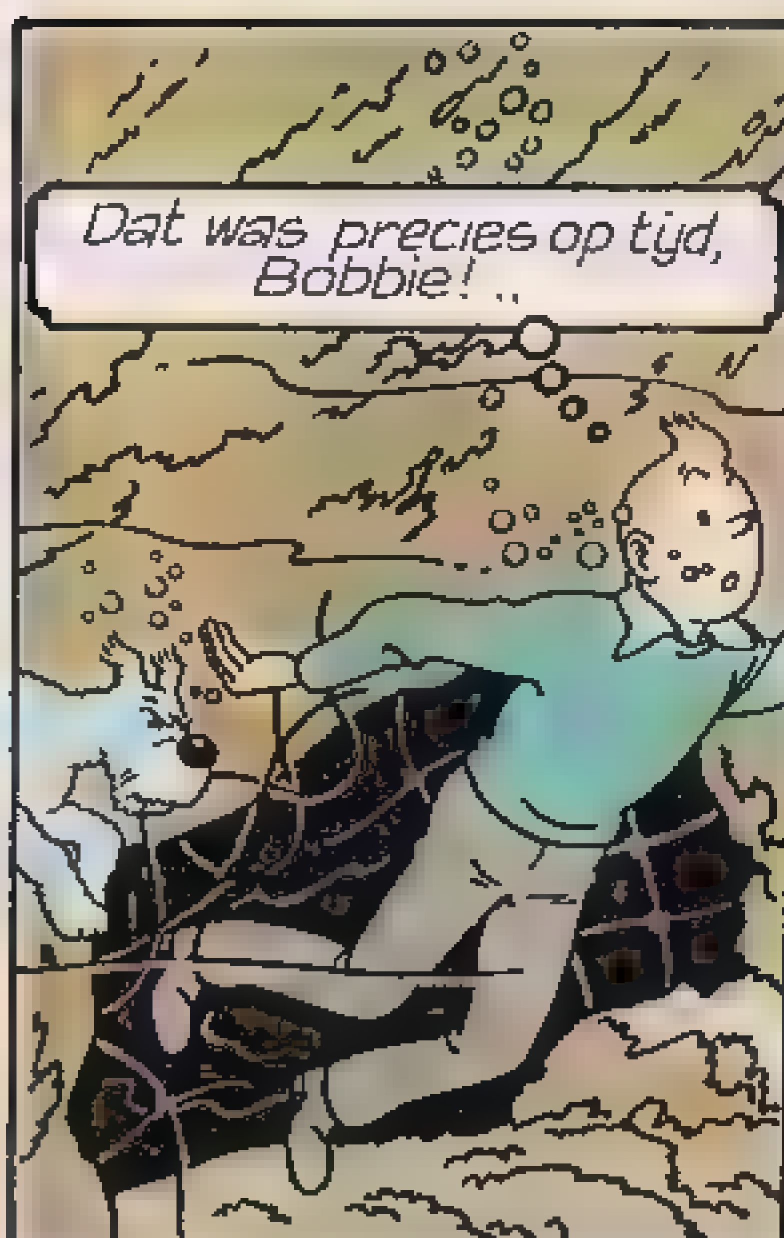

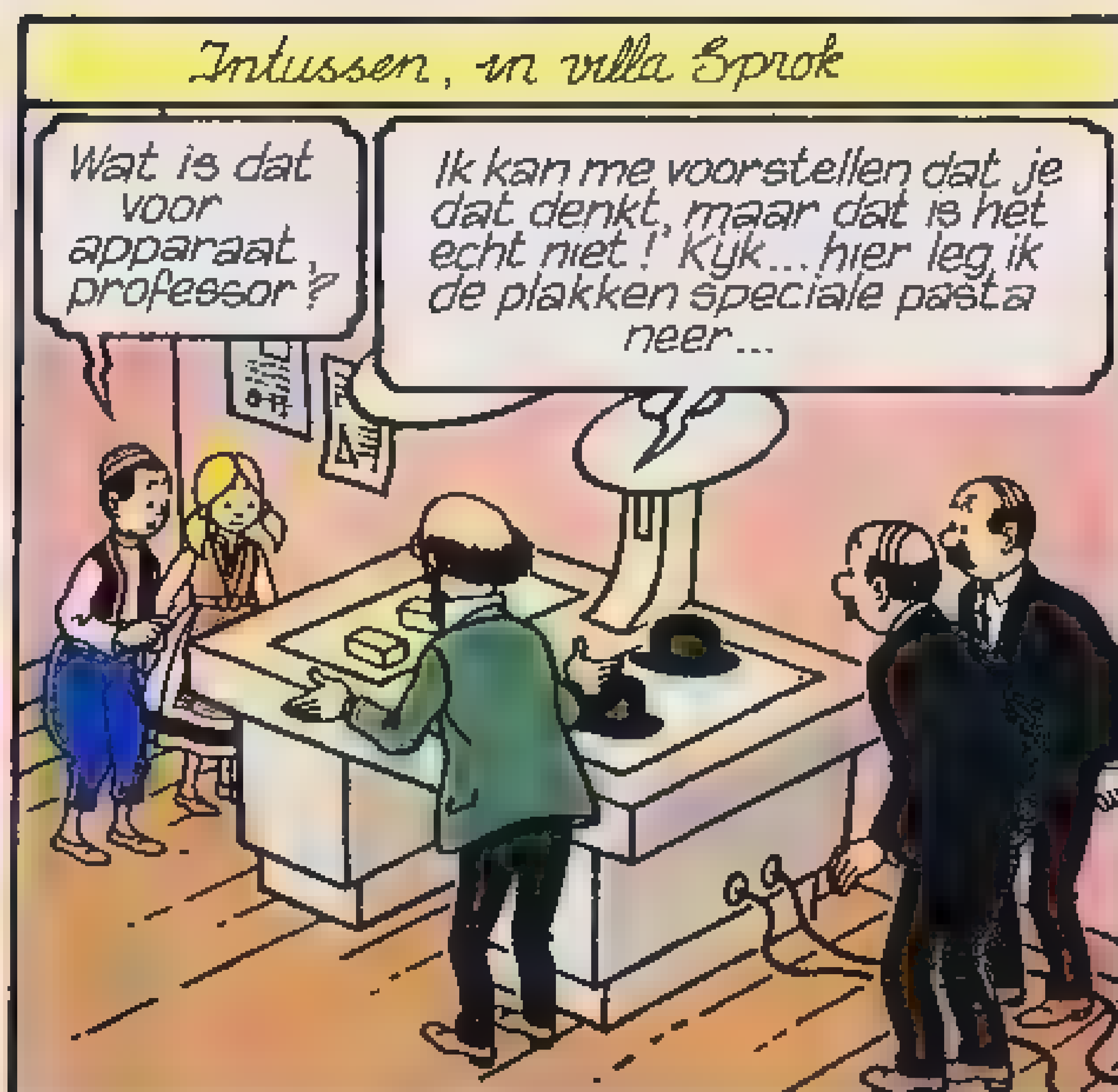

SCENARIO: GREG
TEKST EN ILLUSTRATIES:
STUDIOS HERGÉ
VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR: HILBERT BOLLAND

en het haaienmeer

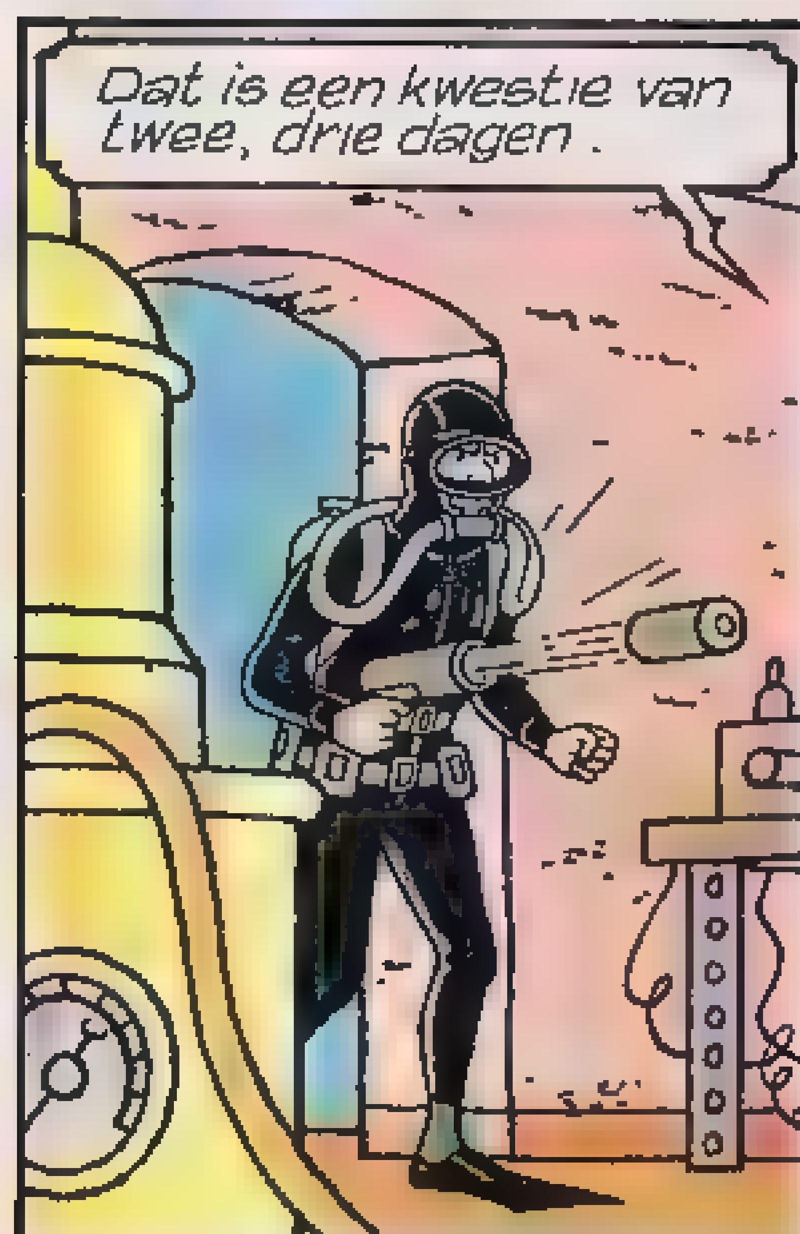

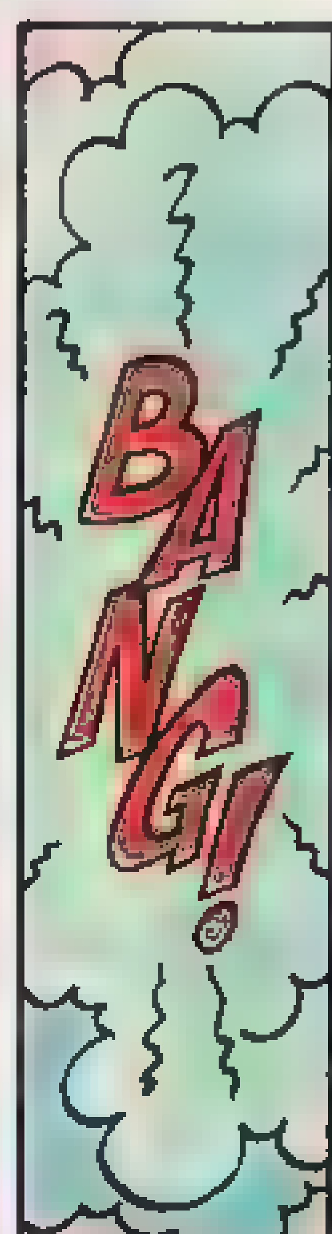

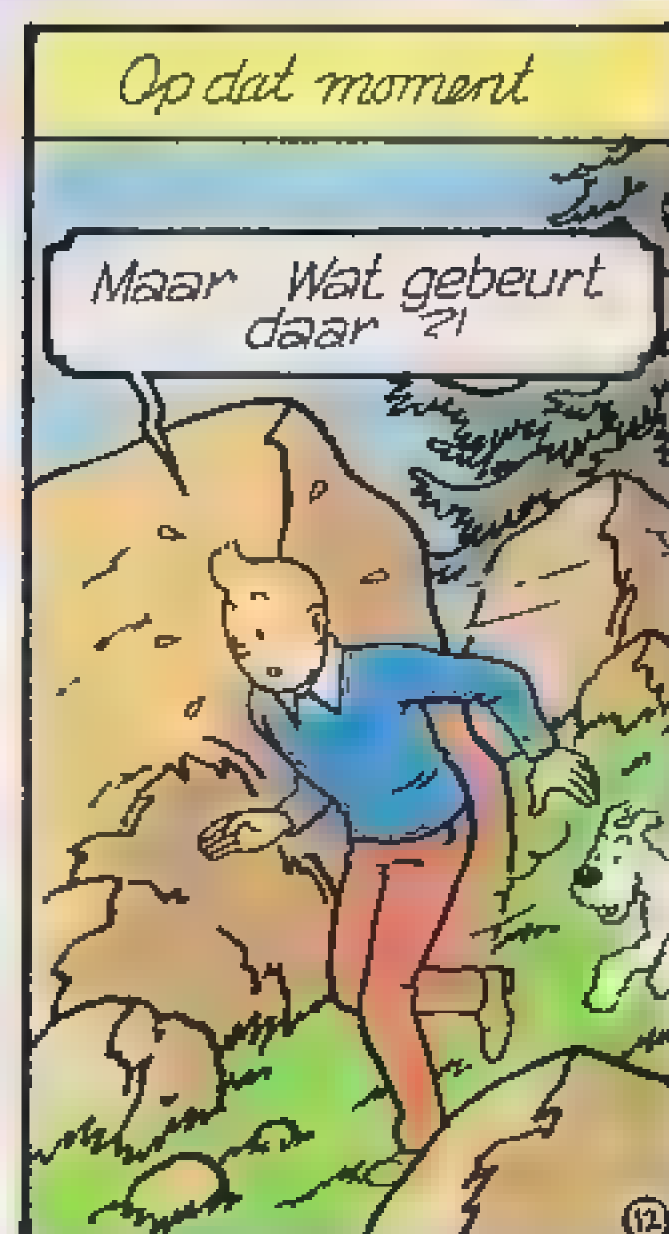

Wordt vervolgd

Dzjengis Khan

TEKENINGEN:
JOS LOOMAN
TEKST:
QUINT

strijd om het bestaan

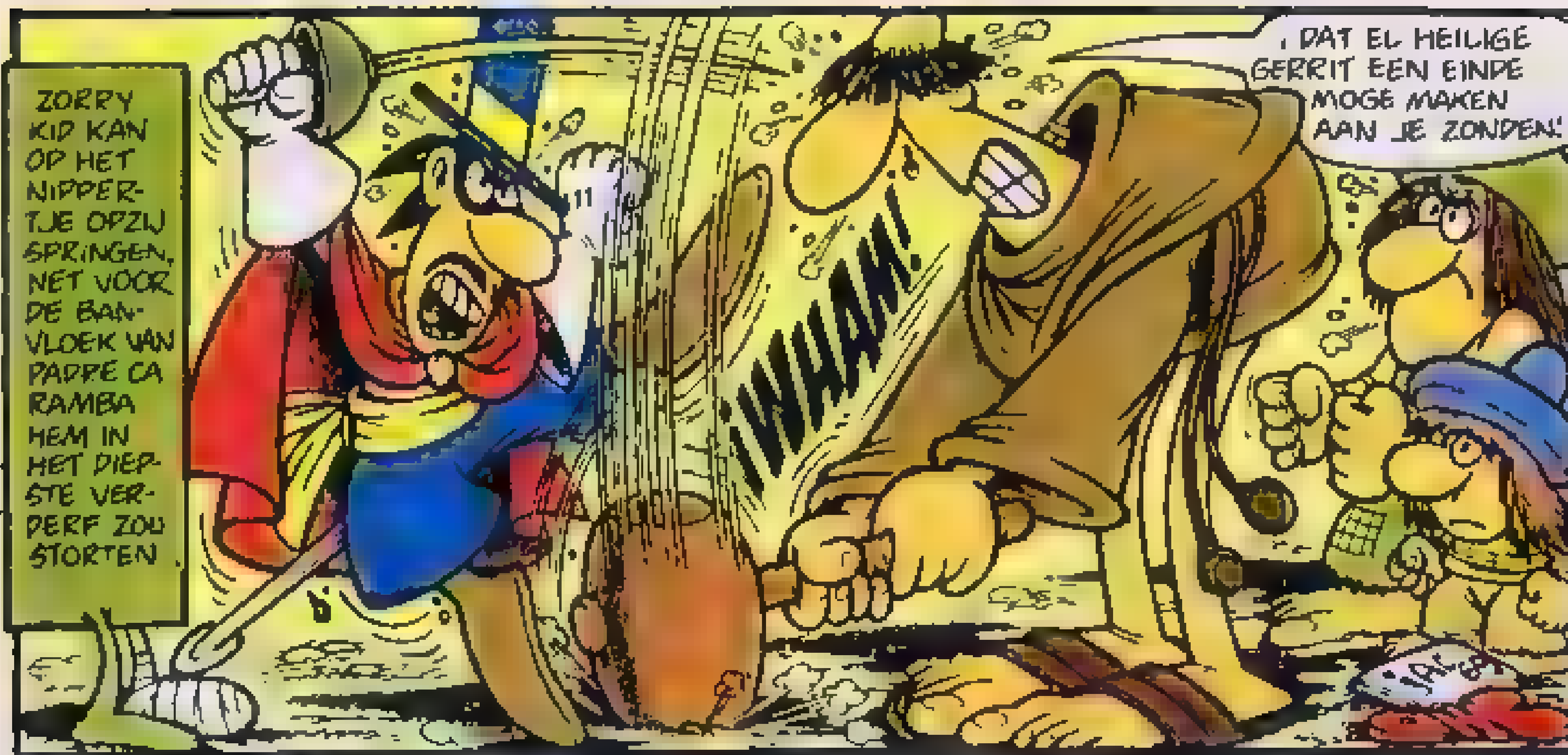

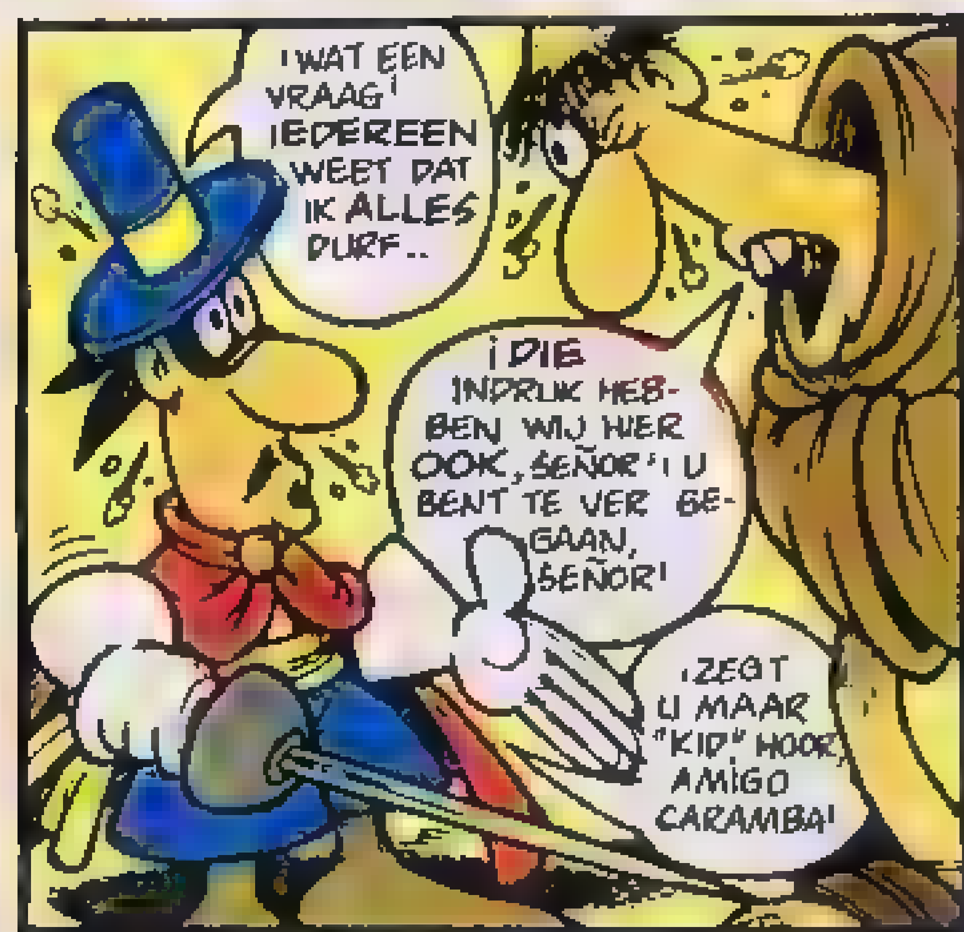
MAAR JESSOEGHEI BEREIKTE NOOIT LEVEND ZIJN LEGERKAMP... DE SLUWE TATAREN HADDEN TOCH KANS GEZIEN HEM TE VERGIFTIGEN...

WORDT VERVOLGD

ZORRY KID

ZORRY KID KAN OP HET NIPPERTJE OPZIJ SPRINGEN, NET VOOR DE BANVLOEK VAN PADRE CA RAMBA HEM IN HET DIEPSTE VERDERF ZOU STORTEN
¡DAT EL HEILIGE GERRIT EEN EINDE MOGE MAKEN AAN JE ZONDEN!
¡WHAM!

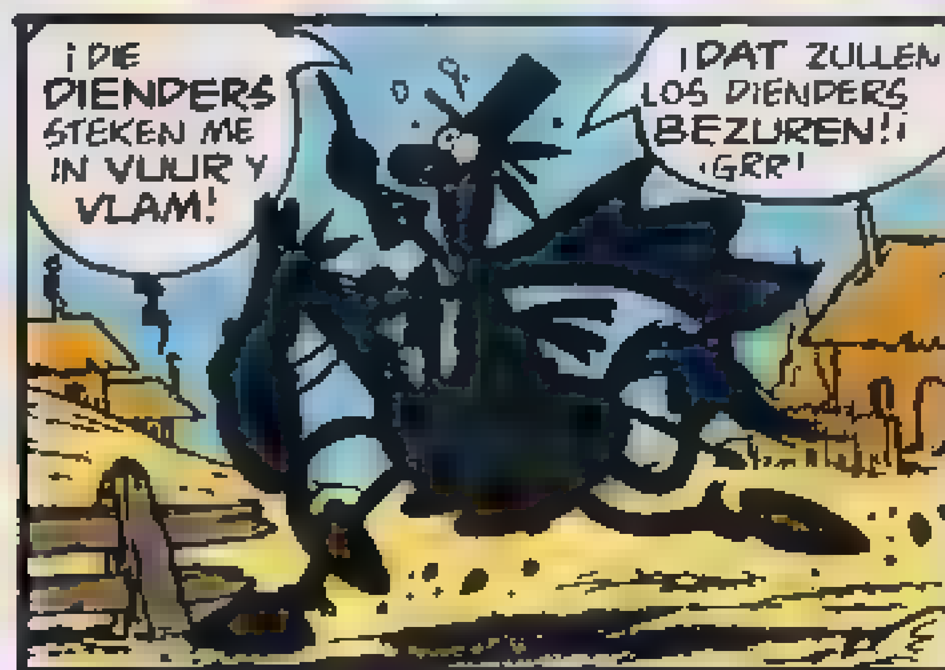

¡HOLALA, MONNIKJE VAN MIJN HART! ¿BENT U GEK GEWORDEN? ¡IK BEN HIER OM DIE DIENDERS WEG TE JAGEN, EN U WILT MIJ IN EL VERDERF STORTEN!
¡HOE DURF JE DAT TE ZEGGEN, ZORRY KID!

¡WAT EEN VRAAG! IEDEREEN WEET DAT IK ALLES DURF..
¡DIE INDRUK HEBBEN WIJ HIER OOK, SEÑOR! ¡U BENT TE VER GEGAAN, SEÑOR!
¡ZEGT U MAAR "KID" HOOR, AMIGO CARAMBA!

¡SEÑOR, WIJ ZIJN GEEN AMIGOS MEER! ¡ALLES WAT TUSSEN ONS BESTOND, IS UIT, WEG, AF! ¡KSSST! ¡SCHEER JE WEG, BANDIDO!
GRRR!

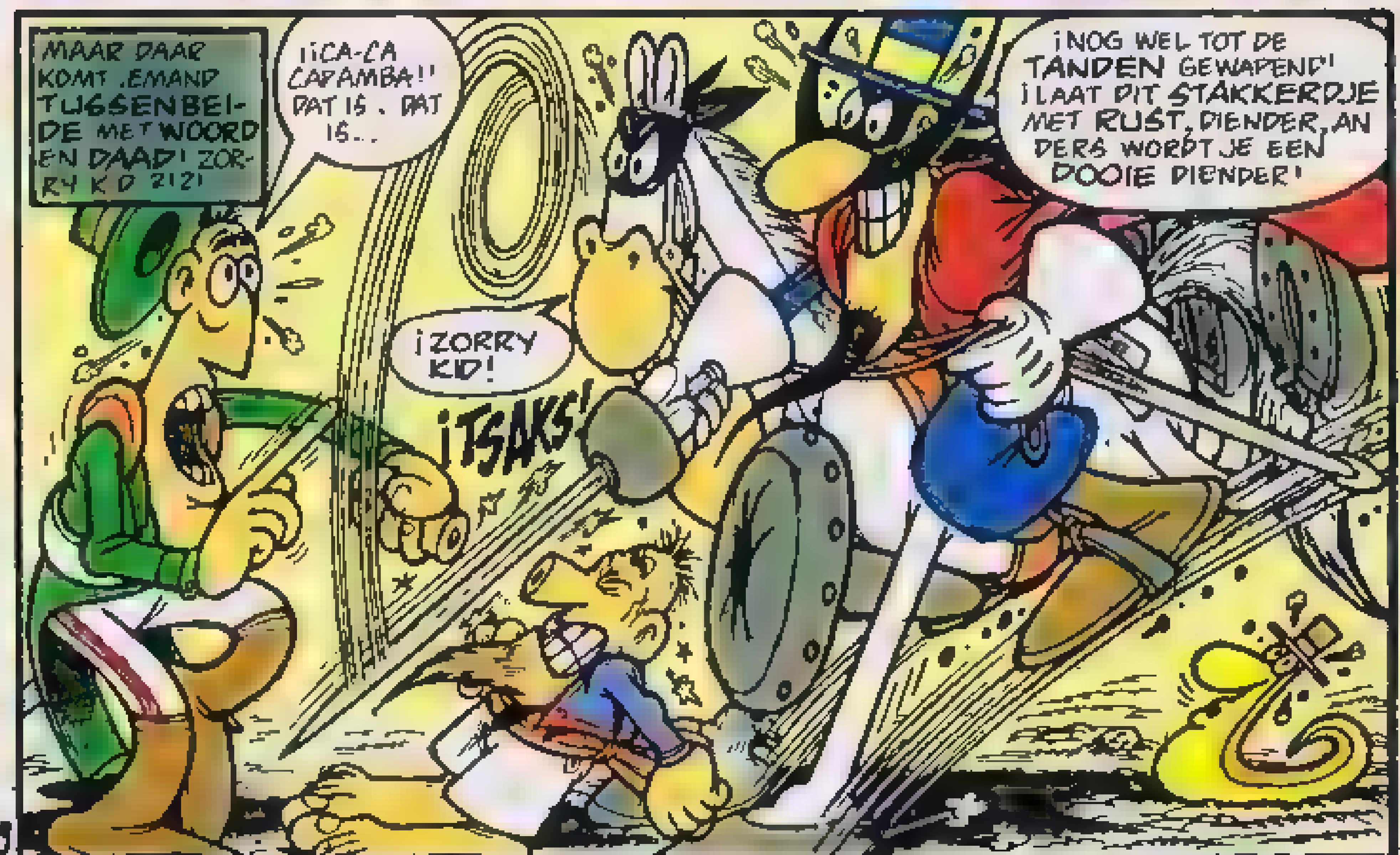

HM.. PADRE CARAMBA HEEFT KUREN VANDAAG.. HM.. ¡EN WAT KIJKEN DIE SNUITERTJES VAN HEM NORS! ¿ZOUDEN DIE DIENDERS HEN DWINGEN OM..? ¡DAT MOET HET ZIJN!

NOU... DAN SPEEL IK 'T SPEL MEE.. IK STAP OP... DAARNA, HM, ZIEN WE WEL VERDER..

¡DIE DIENDERS STEKEN ME IN VUUR Y VLAM!
¡DAT ZULLEN LOS DIENDERS BEZUREN! ¡GRR!

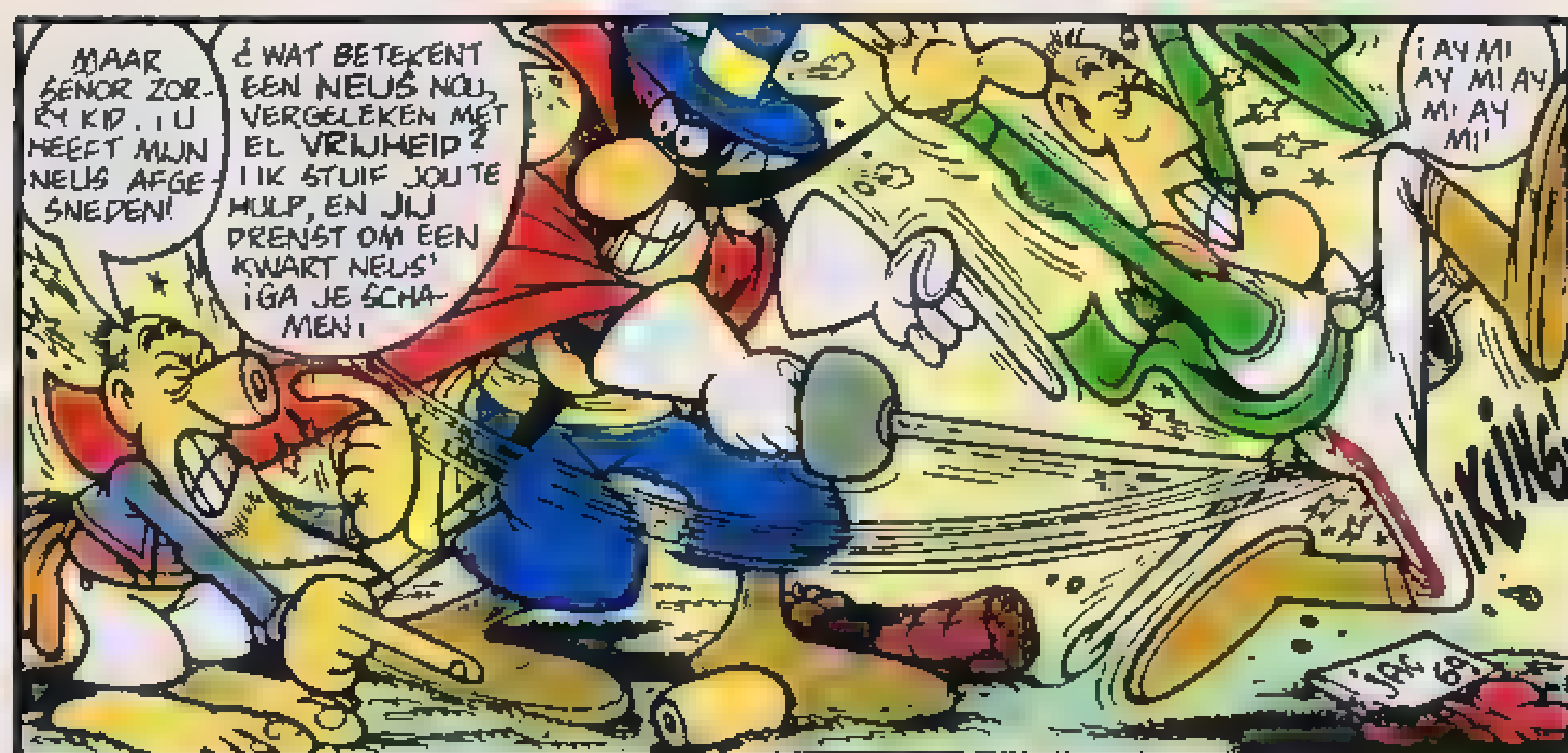

EL SUCCES MOET HEM NAAR EL HOOFD GESTEGEN ZIJN. ZORRY DIT EN ZORRY DAT! HIJ NEEMT OM TE GEVEN, ZEGT HIJ. ¡'N MOOI SMOESJE! ¡MAAR IK TRAP ER NIET MEER IN!

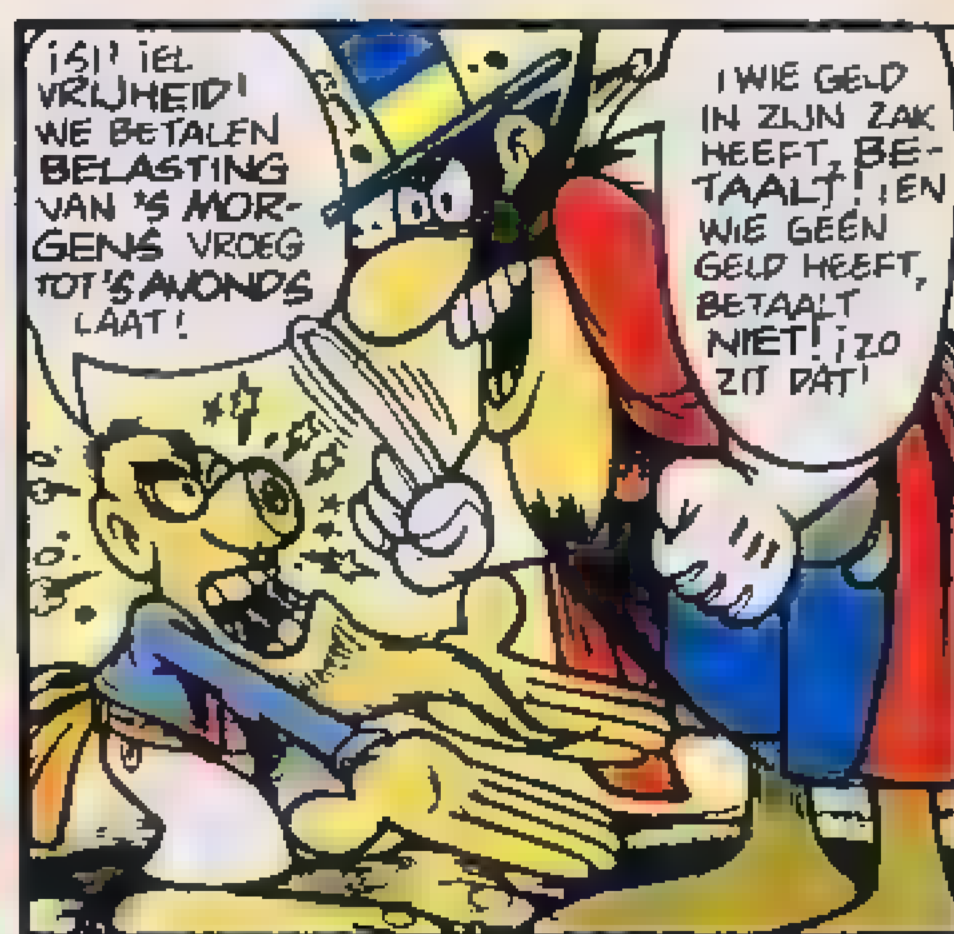

¡OLÉ, AMIGO! ¡JE GELD OF JE NEUS! ¿KOM, WEES EEN GROTE JONGEN, EH?
OP DAT MOMENT STAAT EEN DIENDER BELASTING OP TE LEGGEN AAN EEN OUDE CALIFORNIAAN...

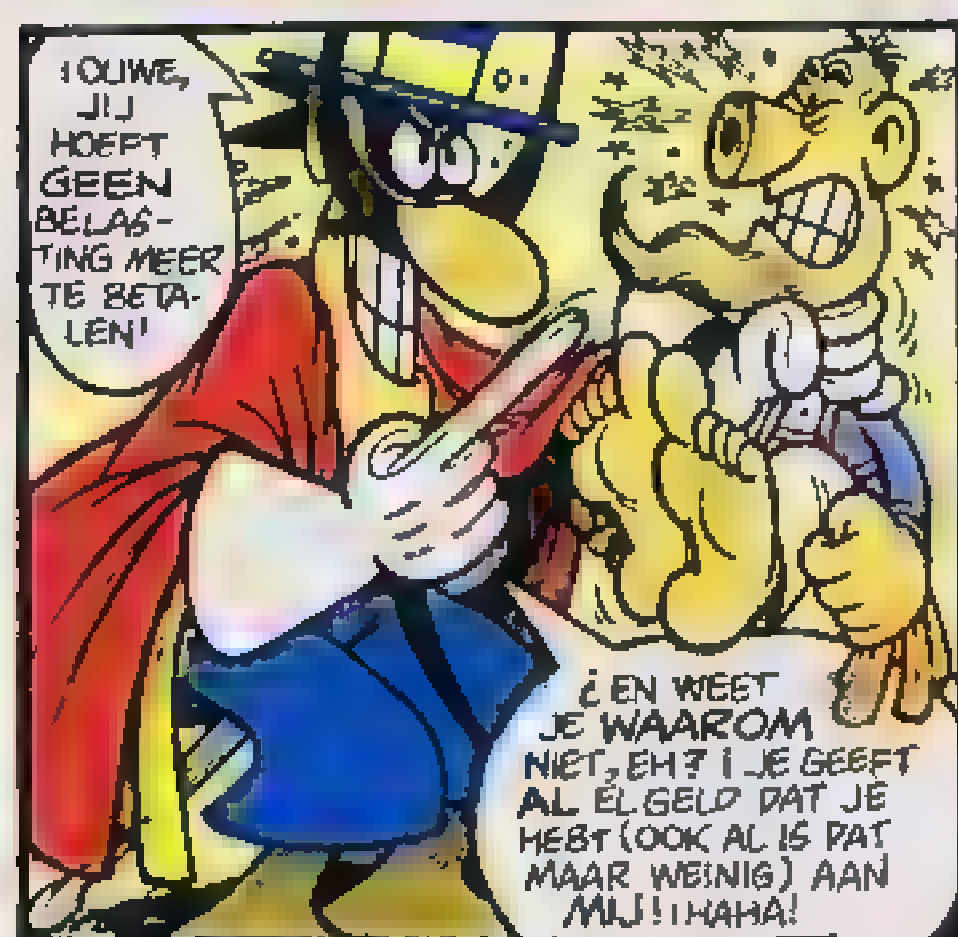

MAAR DAAR KOMT IEMAND TUSSENBEIDE MET WOORD EN DAAD! ZORRY KID Z!Z!
¡¡CA-CA CARAMBA!! DAT IS.. DAT IS..
¡ZORRY KID!
¡TSAKS!
¡NOG WEL TOT DE TANDEN GEWAPEND! ¡LAAT DIT STAKKERDJE MET RUST, DIENDER, ANDERS WORDT JE EEN DOOIE DIENDER!

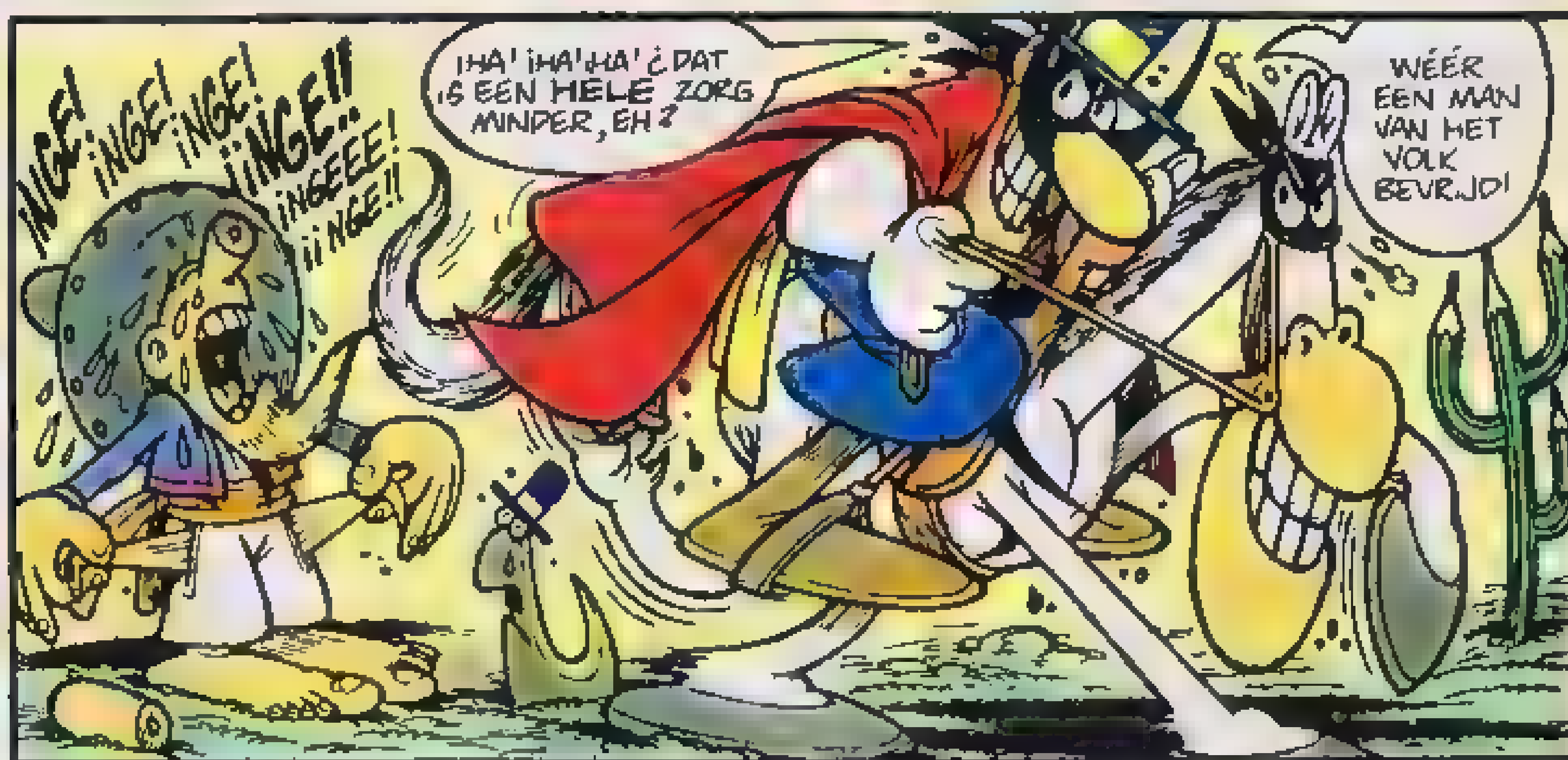
DOOR
JACOVITTI
VERTALING
JAN VAN ERP

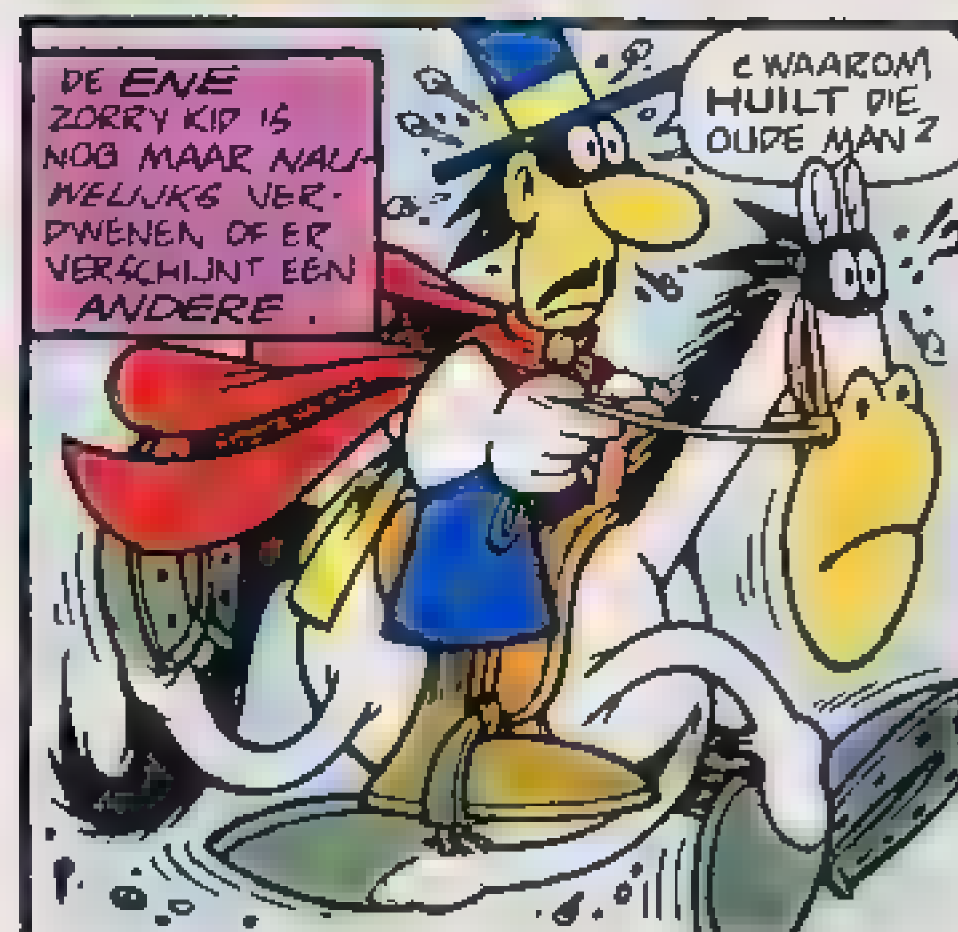
zorry contra zorry

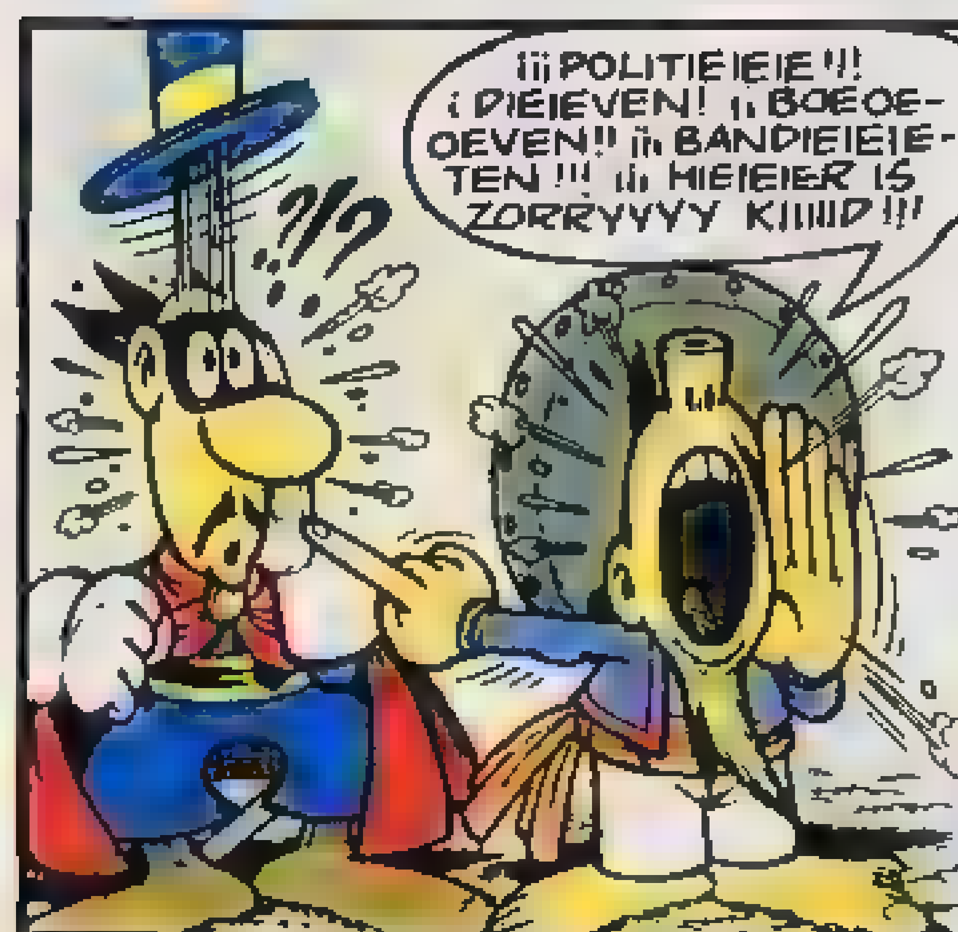

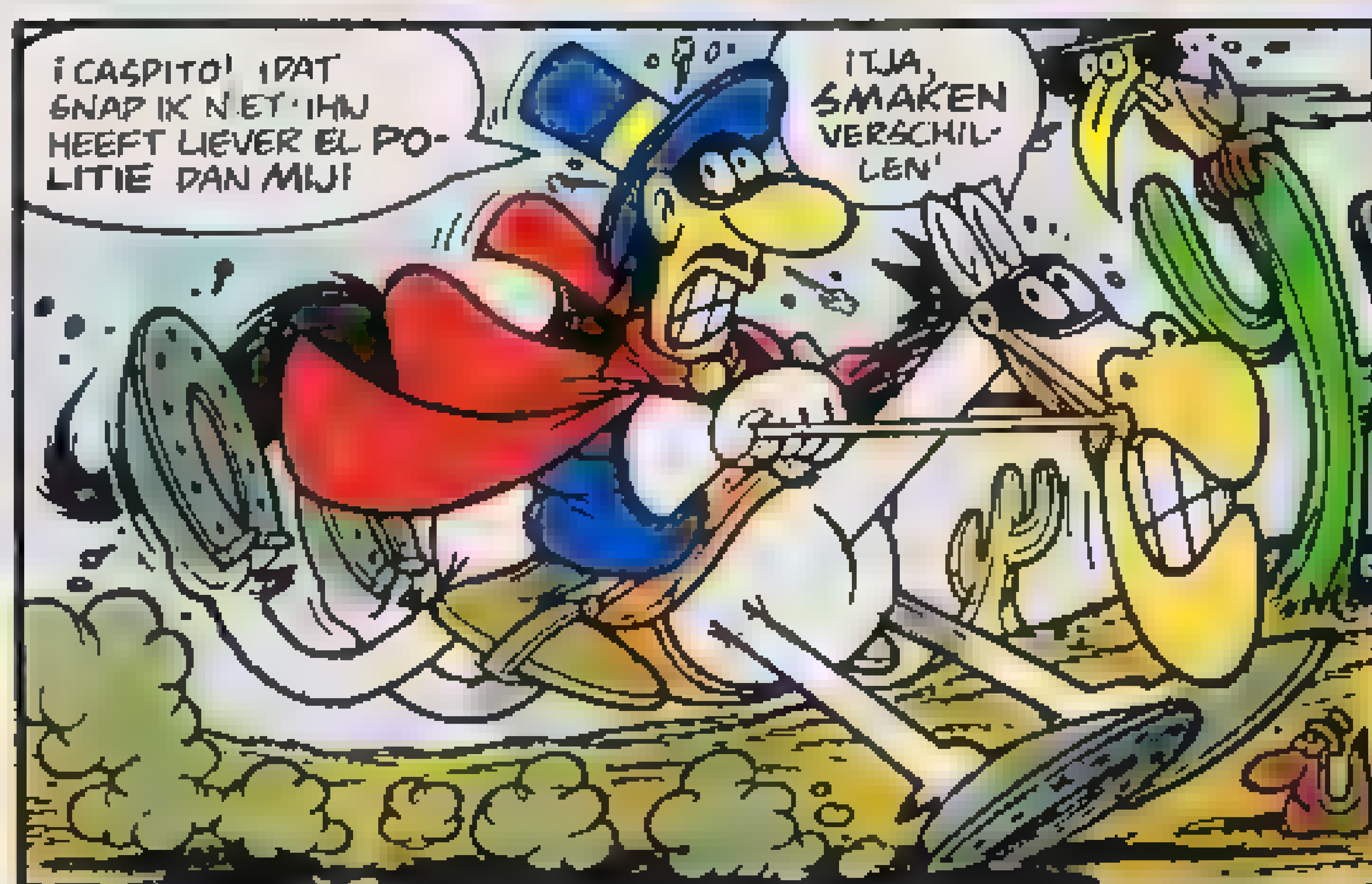

WORDT VERVOLGD!

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

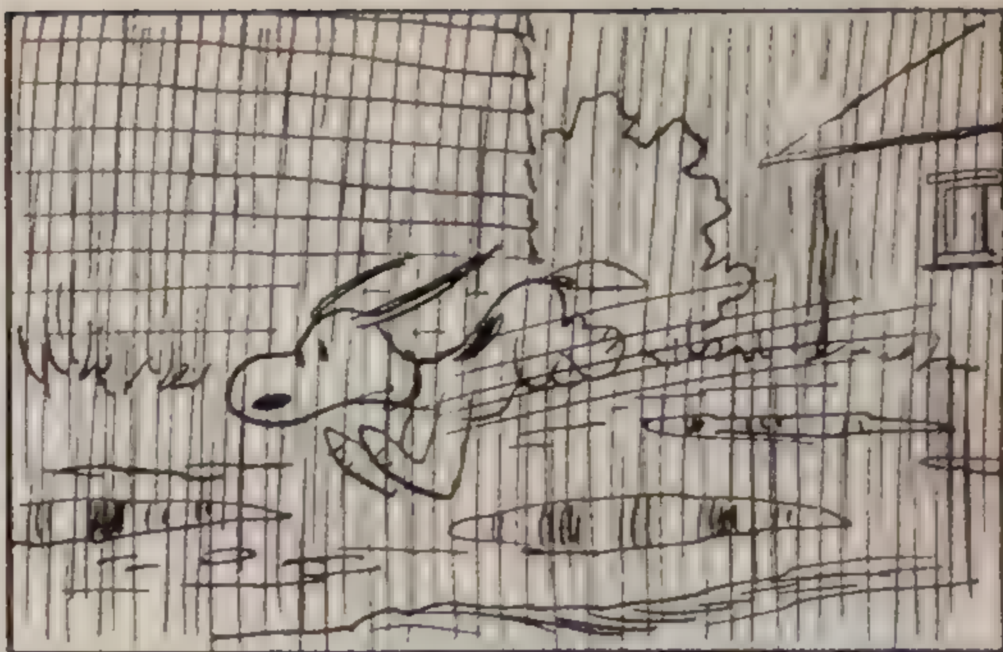

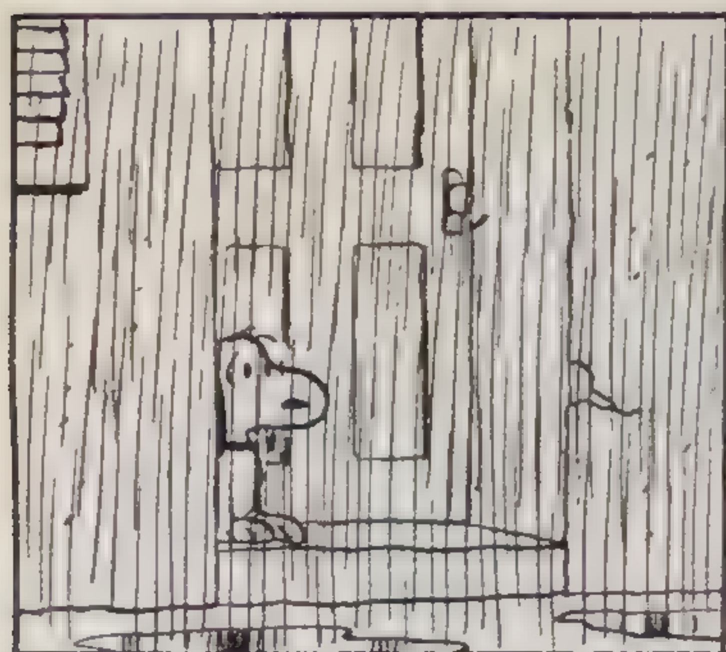

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST:
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

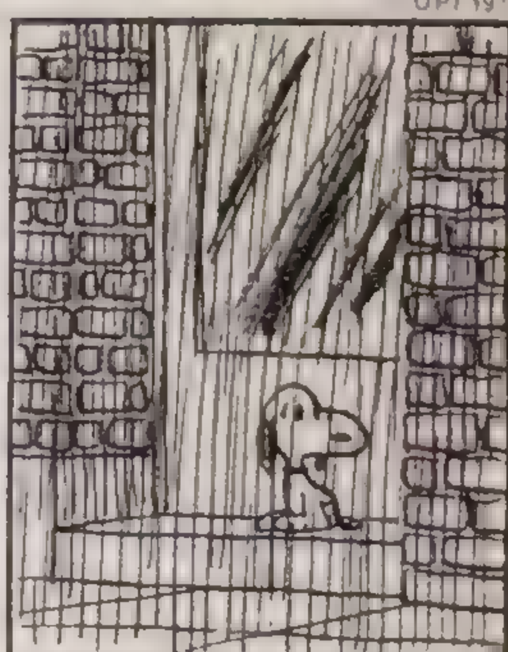

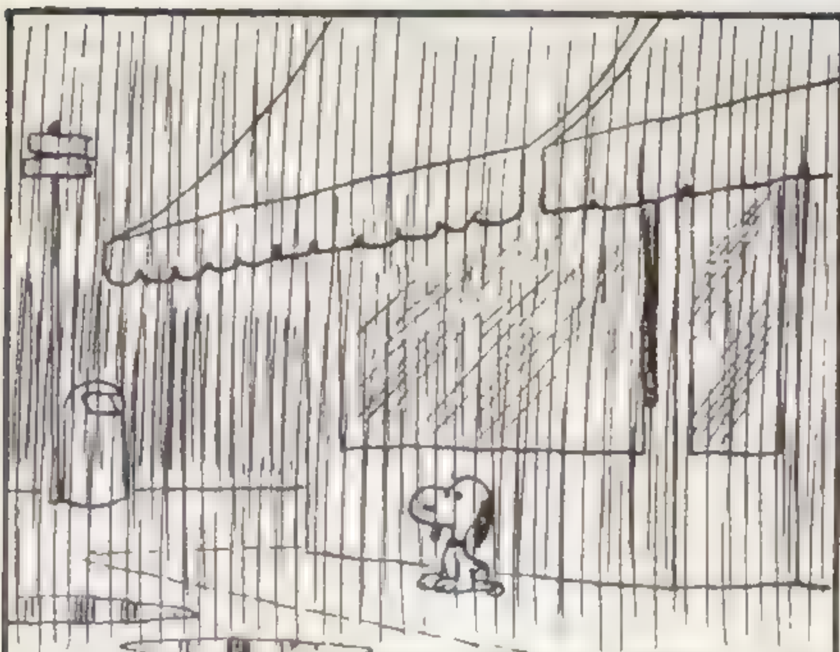

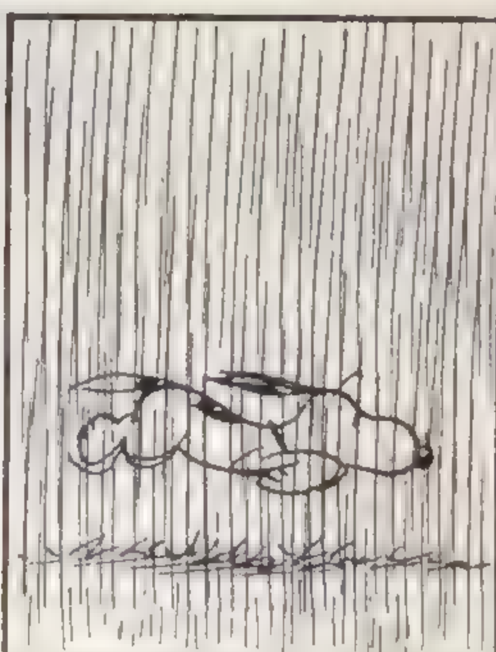

BLUE ANGELS

door Herbert Meijer

Douglas A-4B Skyhawk

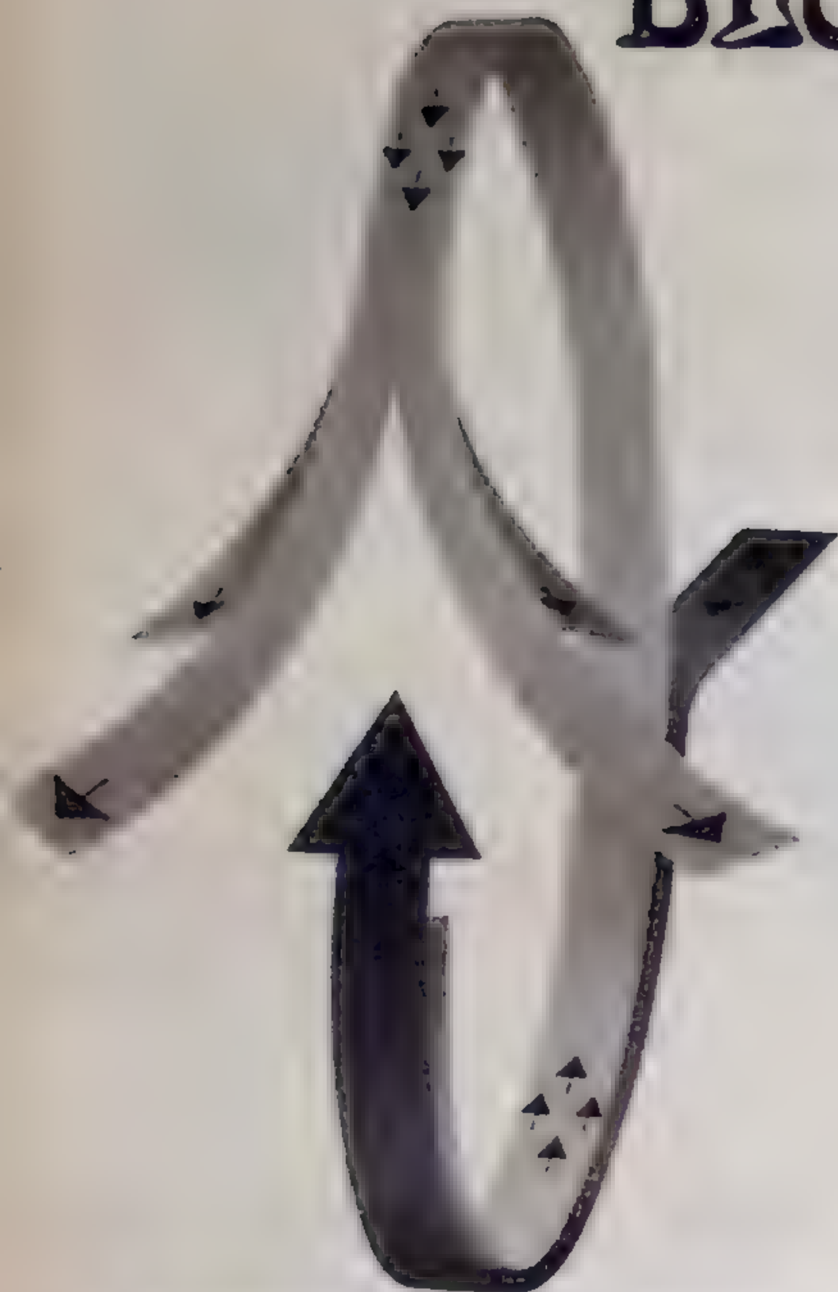
Grumman F9F-8 Cougar
(Blue Angels)

Grumman F11F-1 Tiger
(Blue Angels)

BLUE ANGELS

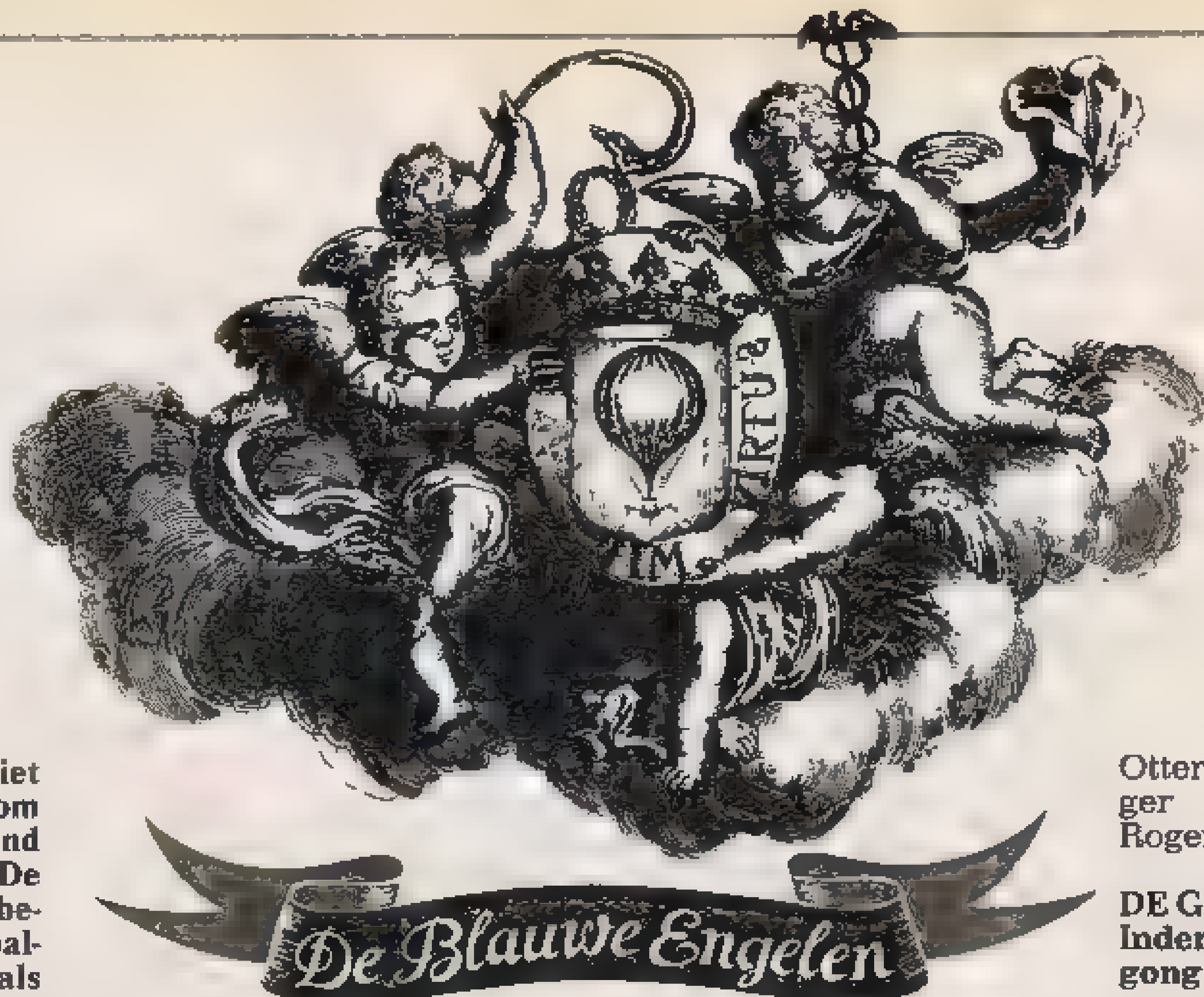

Het demonstratieteam van de Amerikaanse marine, de wereldberoemde Blue Angels, werd in 1946 opgericht. Het team is een volwaardige tegenhanger van de niet minder befaamde, maar later opgerichte Thunderbirds van de Amerikaanse luchtmacht.
De vliegtuigen van de groep zijn donkerblauw gespoten, terwijl de opschriften en flashes geel zijn. Naast hun demonstraties in de Verenigde Staten treden de Blauwe Engelen ook veel in het buitenland op.
In tegenstelling tot andere stuntteams hebben de Blue Angels het meest gevlogen met door Grumman gebouwde vliegtuigen. De zojuist genoemde Panther was een éénpersoons, waarvan de snelheid zo rond de 900 km per uur lag. Hij was uitgerust met een Rolls Royce G-79 Nene straalmotor. Andere vliegtuigen waarmee de Engelen in het verleden door het luchtruim raasden waren de F9F Cougar, de F9F-8T Cougartrainer en de F11F-1 Tiger, alle van Grumman, en verder de Lockheed TV-2 Seastar. Momenteel stunten de Blue Angels met de zware McDonnel F-4J Phantom, een grote tweezitter waaraan de piloten sterk moesten wennen omdat ze altijd veel kleinere toestellen hadden gevlogen. Toch leerde men deze kist perfect te vliegen, hoewel het afstand schatten en houden veel moeilijkheden opleverden. Wanneer de showfiguren gevlogen worden is de afstand die de jets van elkaar scheidt nauwelijks één meter . .
Dragen de vliegers van de Thunderbirds zuurstofmaskers, de leden van de Blue Angels

MacDonnell F-4J Phantom
(Blue Angels)

hoekvleugel met een totale breedte van nog geen tien meter. Achter in de ovale romp zit een Curtiss Wright J65 Sapphire straalmotor, die het toestel een snelheid van zo'n 900 km per uur kan geven.
In tegenstelling tot de Marinevliegers, opereren de vliegende Mariniers uitsluitend van landbases.
doen dat niet. Bovendien beweren ze een maag van beton te hebben, sterker dan die van luchtmachtvliegers, waardoor zij tijdens het vliegen nooit onwel worden. En dat terwijl zij met hun straaljagers door het luchtruim buitelend vaak krachten moeten doorstaan van vijf maal of méér hun eigen lichaamsgewicht. . .
Hoewel de Phantom een tweezitter is zit er altijd maar één Blauwe Engel in. De tweede plaats is normaal bestemd voor de navigator-gevechtsleider, iemand die bij demonstraties nu eenmaal niet nodig is.
De Amerikaanse Mariniers hebben overigens óók een stuntteam, de Air Barrows. Zij zijn uitgerust met de kleine, maar stevige Douglas A-4B Skyhawk, die vooral aan boord van vliegdekschepen wordt gebruikt. De Skyhawk is maar negen meter lang en heeft een drie-

ENGELAND, 6 JULI — **Niet dan zonder enige schroom klom ik in de tenen mand van de „leader" van De Blauwe Engelen. Dit befaamde ongeëvenaarde ballon-stuntteam had mij als volgt uitgenodigd: „You can one little piece withvliegen, if you there sin in have". Tja, zoals bekend is het Engels voor 80 à 93 % de Internationale Luchtvaarderstaal! „Roger", antwoordde ik per telegram. „Welke Roger?" vroeg men een uurtje later. „Now, gewoon", zei ik. „In de zin van 'Begrepen' ". „Oh, Roger", schreef men opgelucht.**

ONVERVAARD

En toen was dan de Grote Dag aangebroken! Merkwaardig hoe dienstbaar portiers van luchtbases worden als je ze vertelt hoe je heet („Little Pete Pep"), en als je ze een Enveloppe Met Inhoud aanbiedt. Die inhoud was een briefje met daarop „Wie dit leest is gek!" Haha! Maar dat merkte hij pas toen ik allang binnen was! Hihi! Hij gelooft trouwens dat het een cheque is.

Hoe dit of dat ook zij, ik werd voorgesteld aan Roger Rogers, de onvervaarde „captain" van De Blauwe Engelen. Hij heet natuurlijk niet ECHT Rogers(!), nee, eigenlijk gewoon Maarten Boom, maar zoals ik al zei is het in de luchtvaart één en twee ENGELS wat de klok slaat.

KOEN EN FLINK

Hij bracht me naar een kleine, doch knusse „mess" waar de koene mannen van zijn flinke stuntteam gemberbier aan het drinken waren. Niet te veel, natuurlijk, anders word je te zwaar, en dan stijgt de ballon niet meer op. En dat kan natuurlijk niet, een stuntteam dat op de grond blijft staan! Hun namen klonken mij vertrouwd in de oren: Roger McQuinn, Roger Daltrey, Roger Bush, Roger van Otterloo, Roger Miller, Roger Huppelduif en Buck Rogers.

DE GONG GING

Inderdaad, er ging een gong in de gang, en opeens veranderde de luimige sfeer in een van doodsverachting en koud angstzweet! Wij zouden het liefst de pijp aan Maarten hebben gegeven, maar ons eergevoel stond ons dat niet toe.

En toen ging alles zo vlug dat ik het niet meer bij kon houden allemaal. We klommen aan boord, stoven het zwerk in, maakten loopings, vrilles, weet ik veel, tot onze manden er van kraakten, het publiek was wild enthousiast en ik doodziek, en BEUEUEU... Pff.

Pete „Roger" Pep

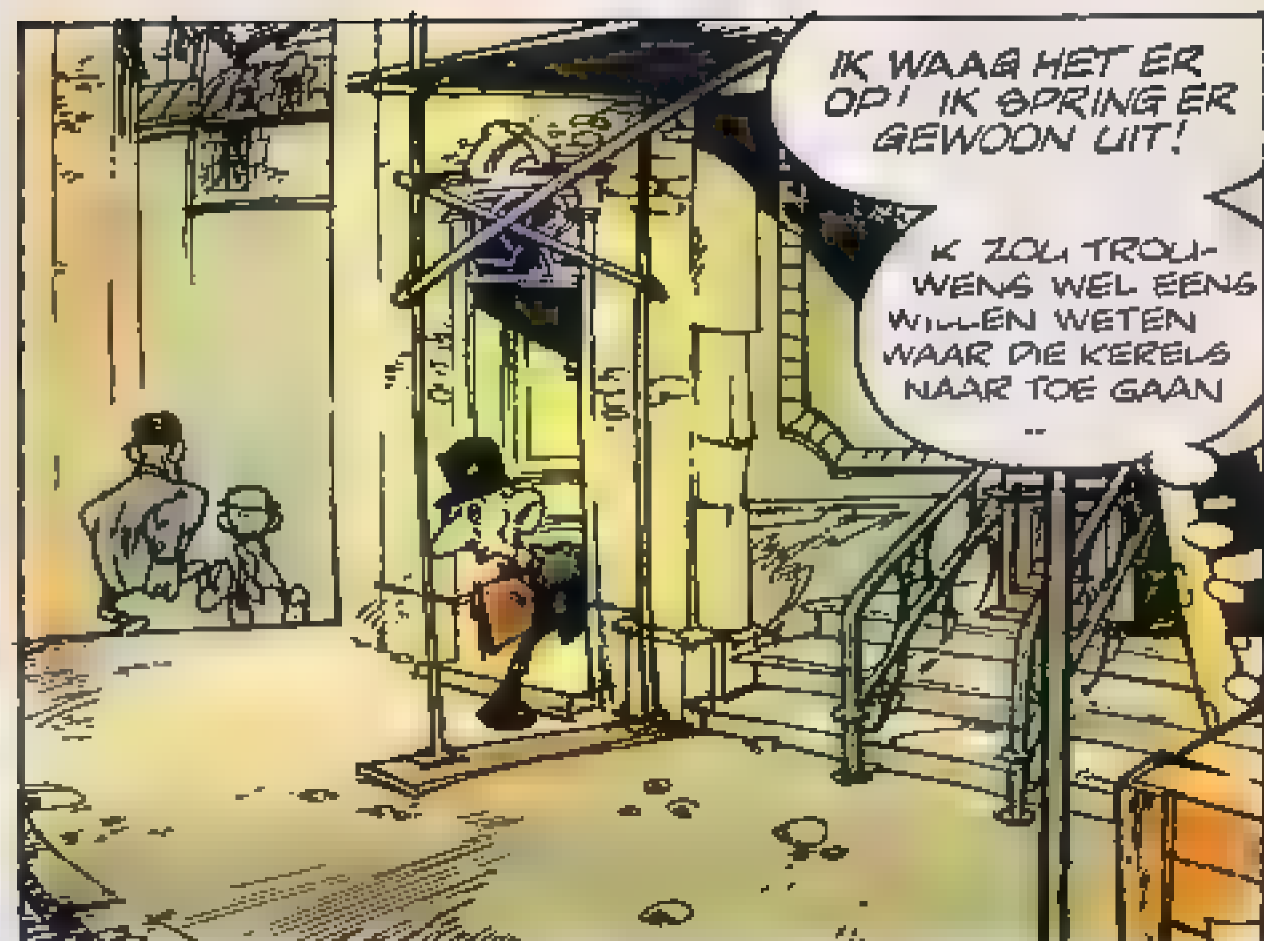
Wellington Wish

TEKENINGEN EN TEKST
FRED JULSING

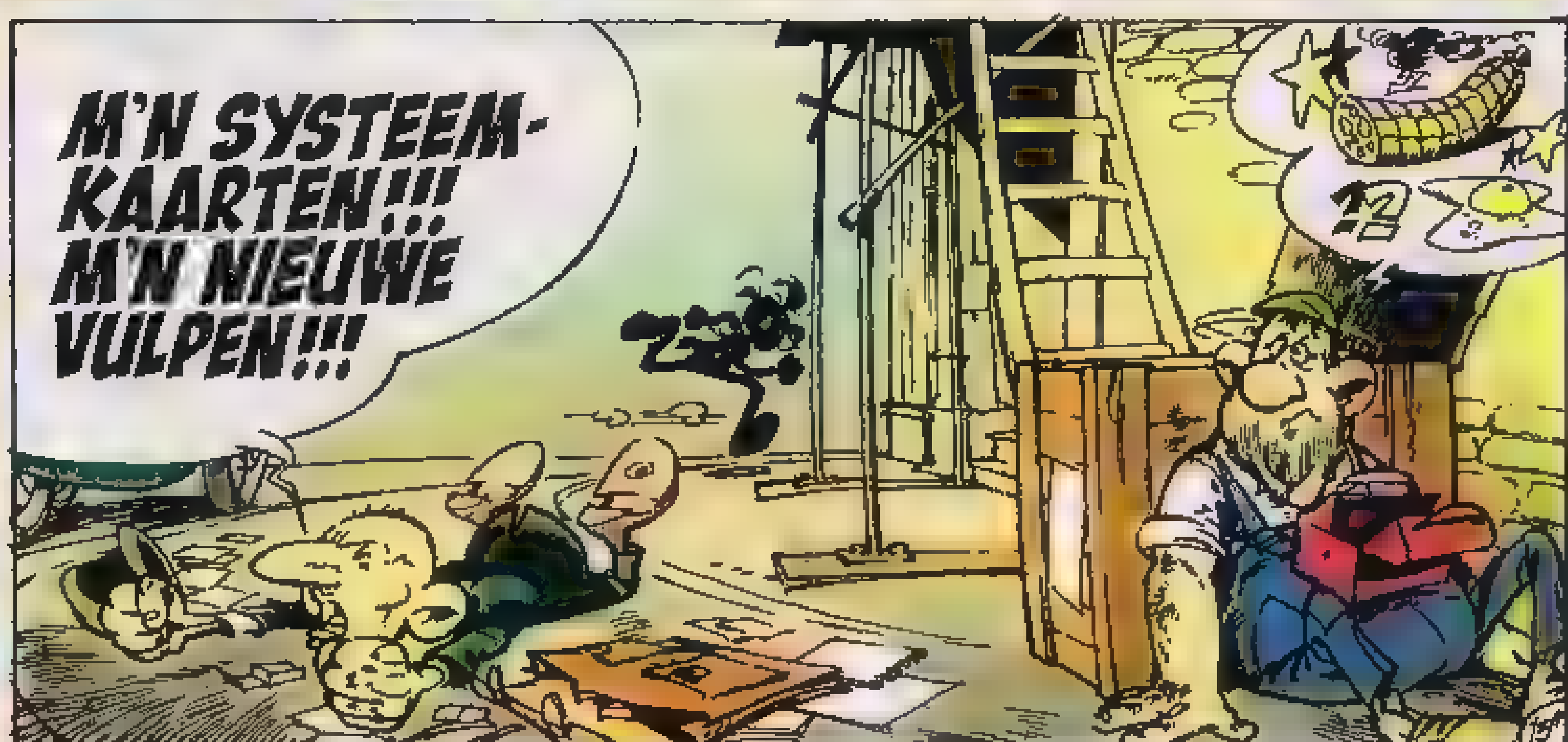

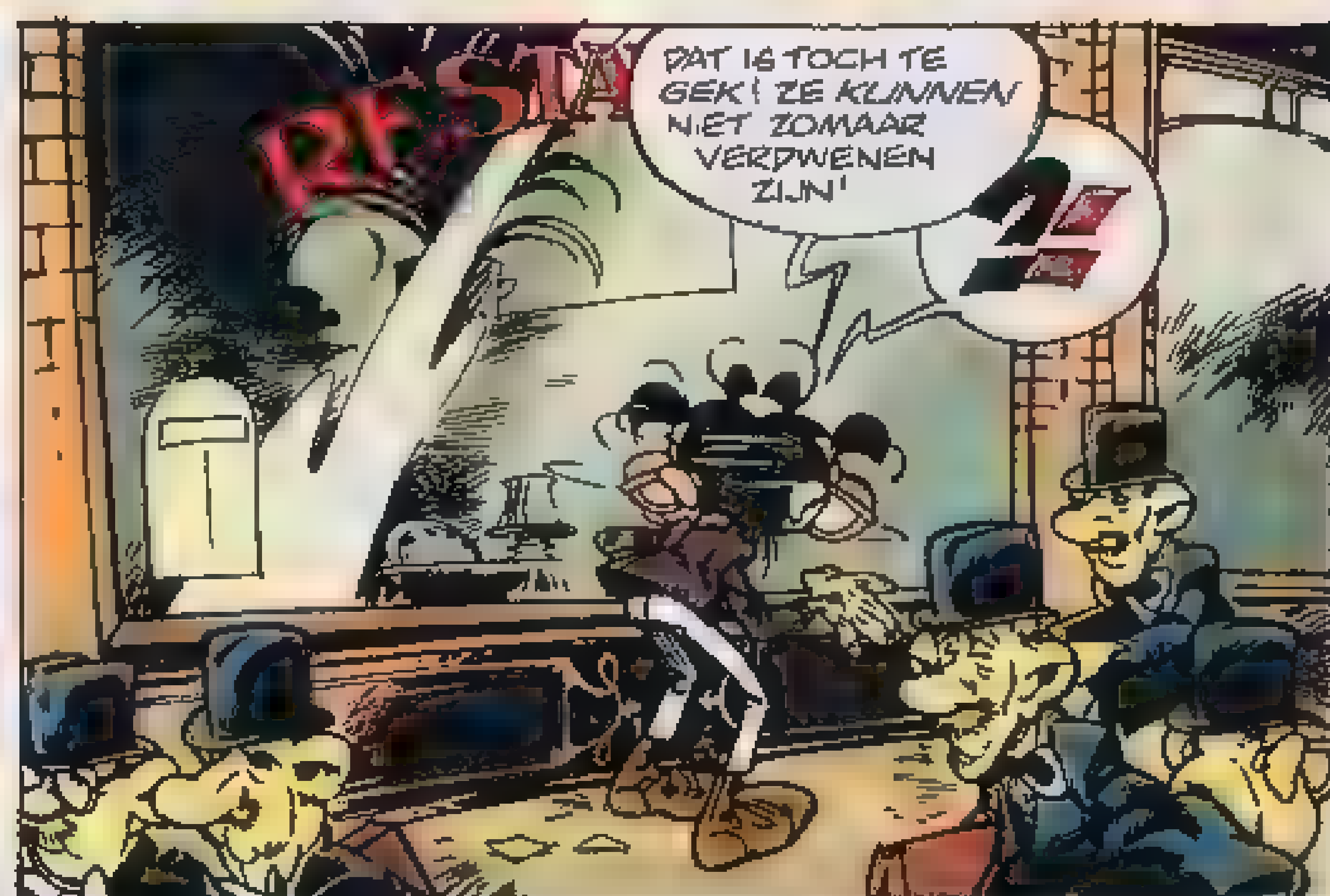

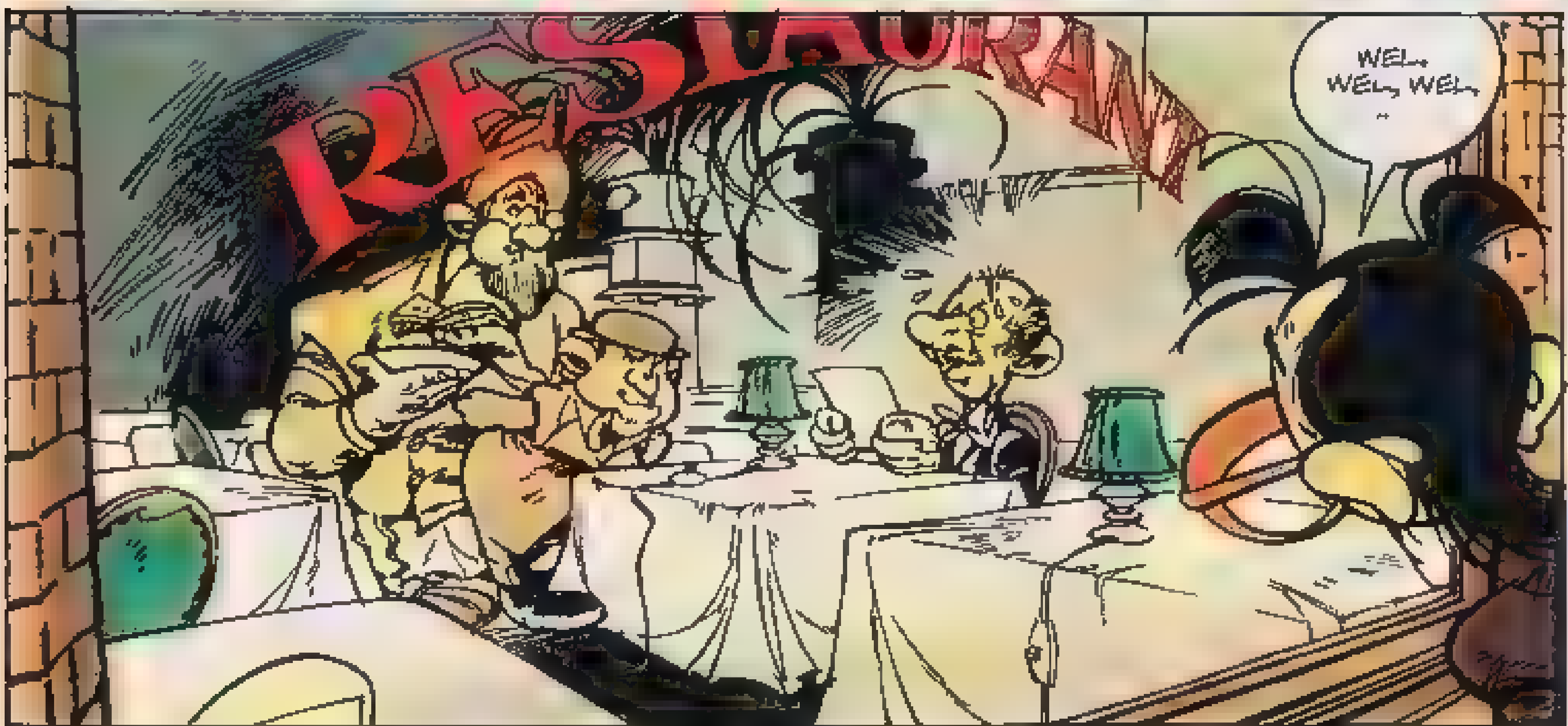

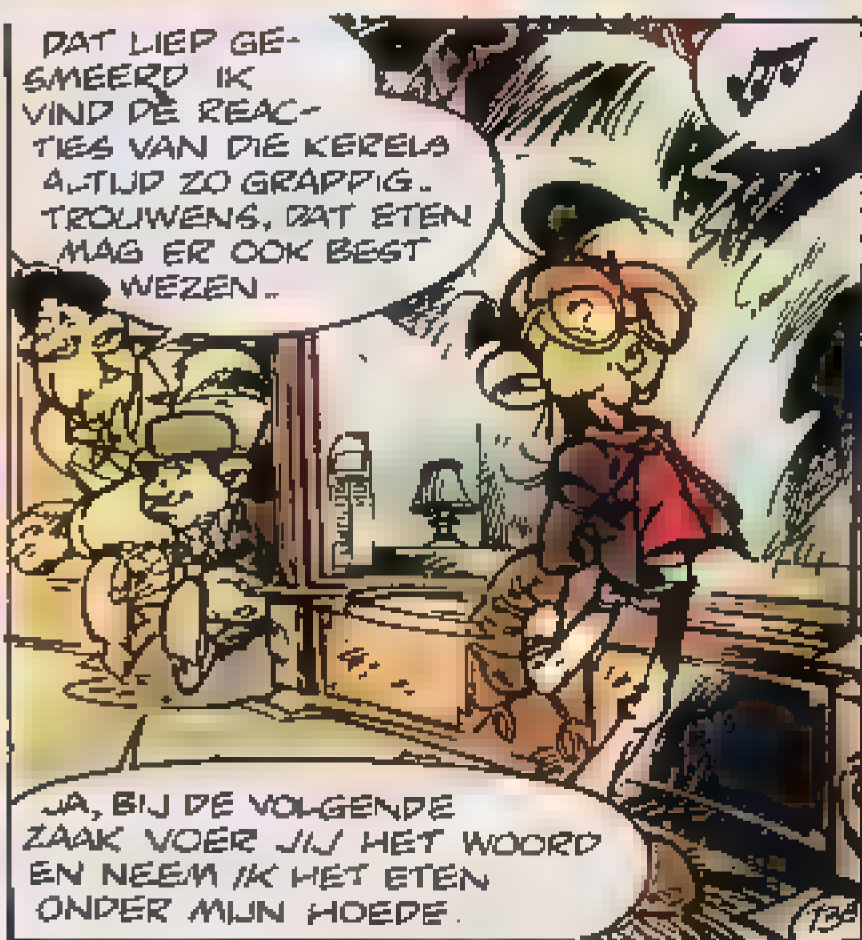

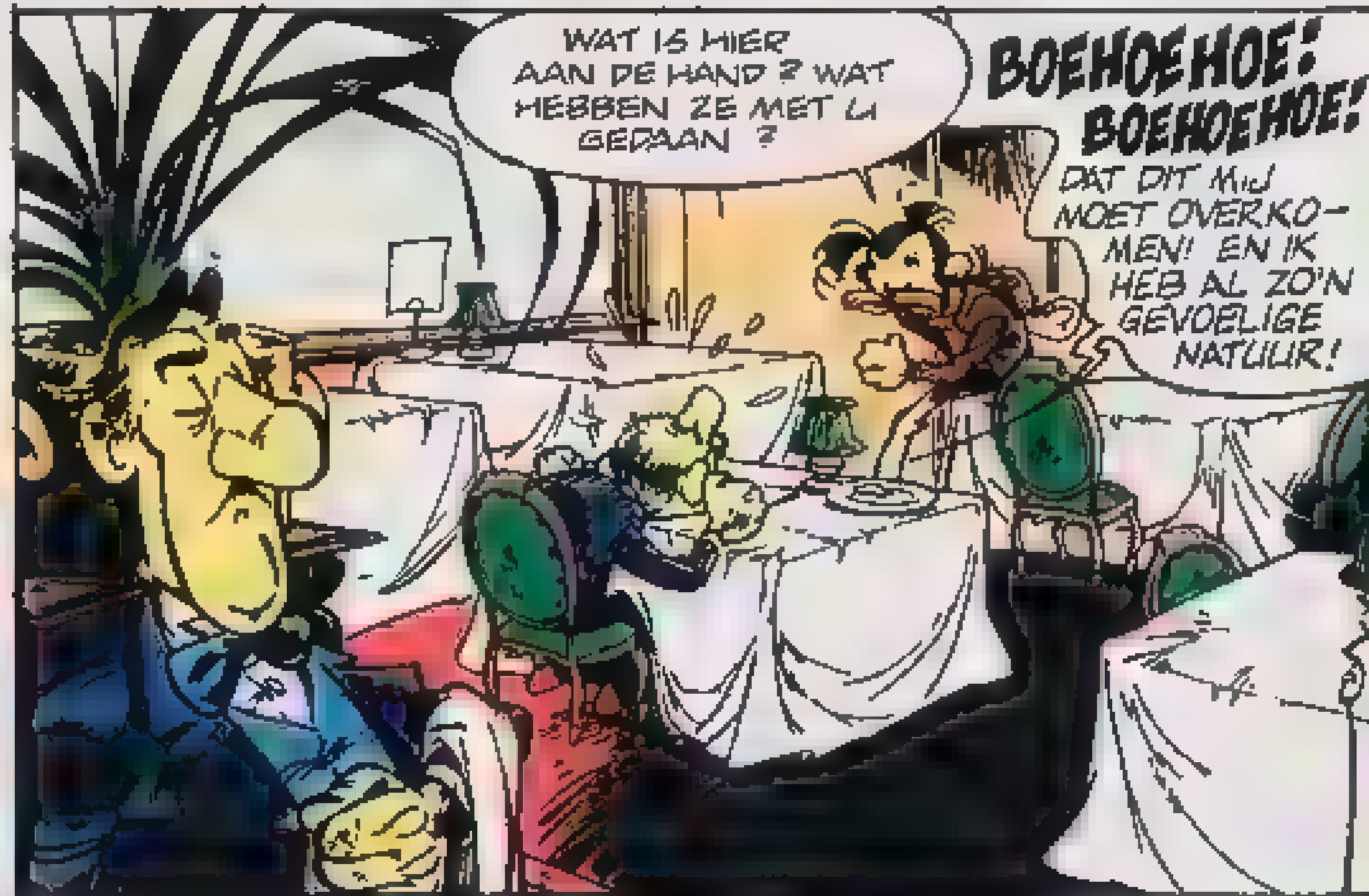

het spook van de music-hall

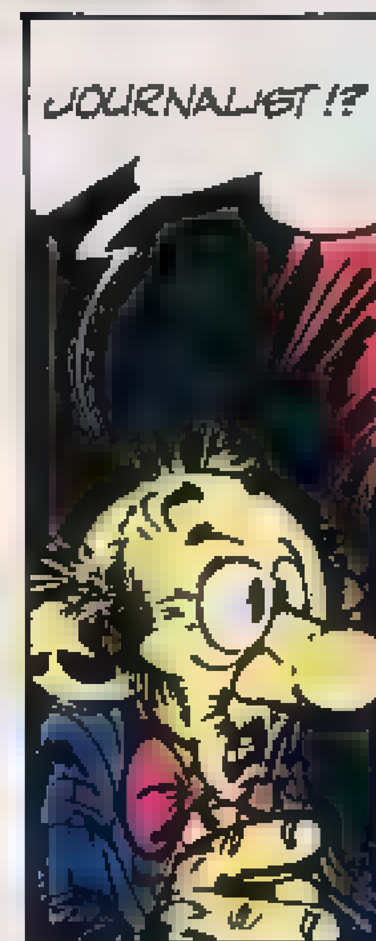

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

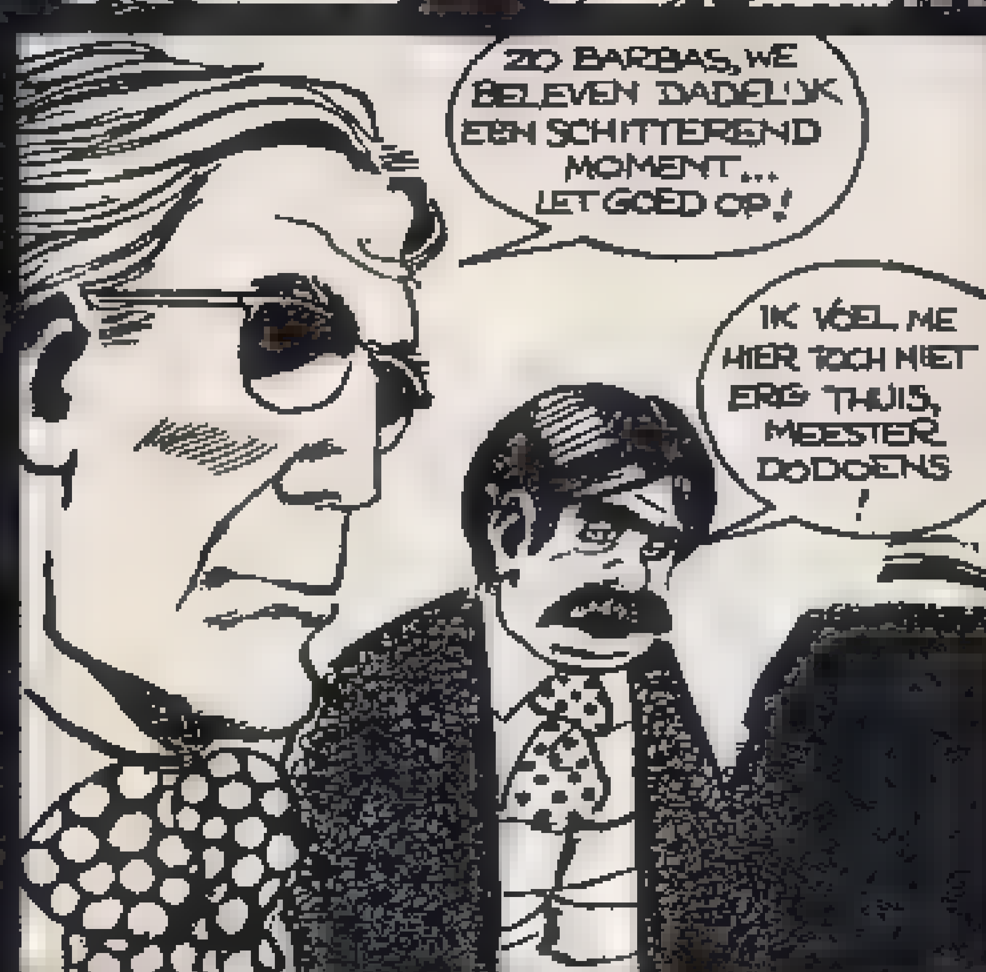

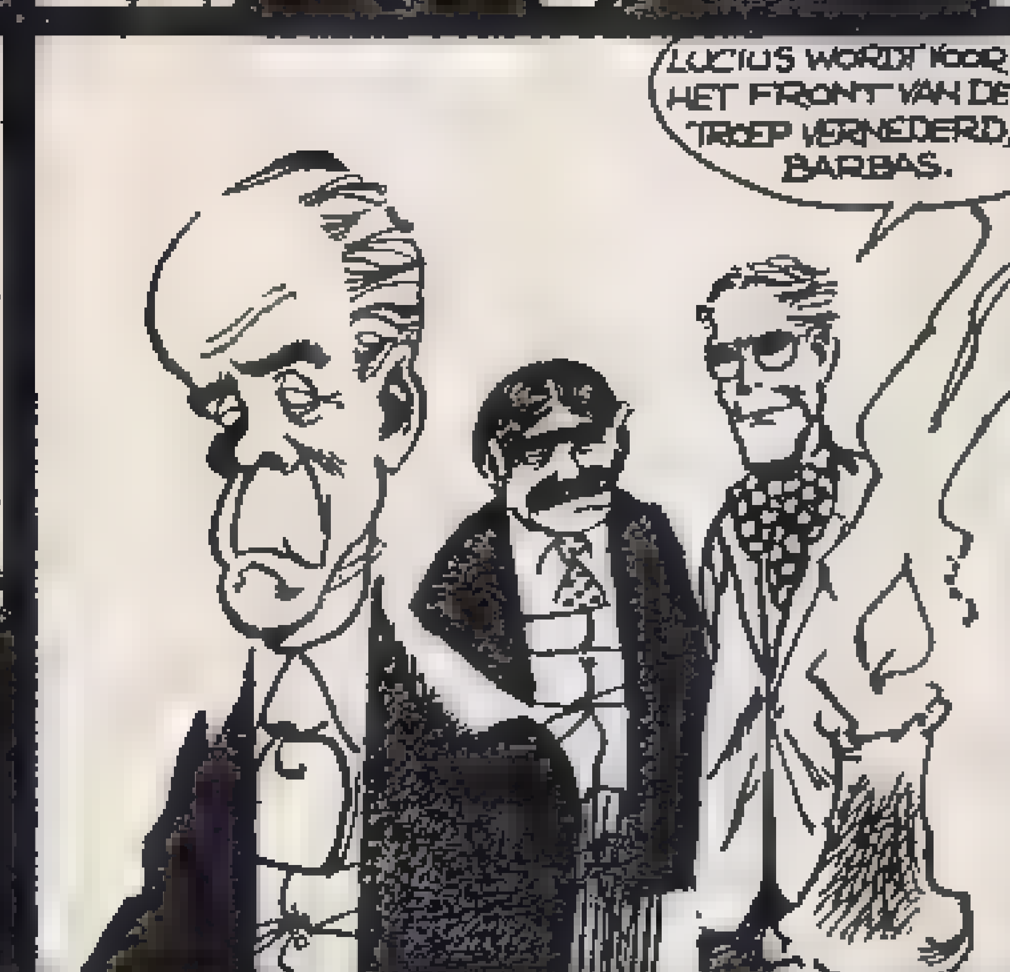

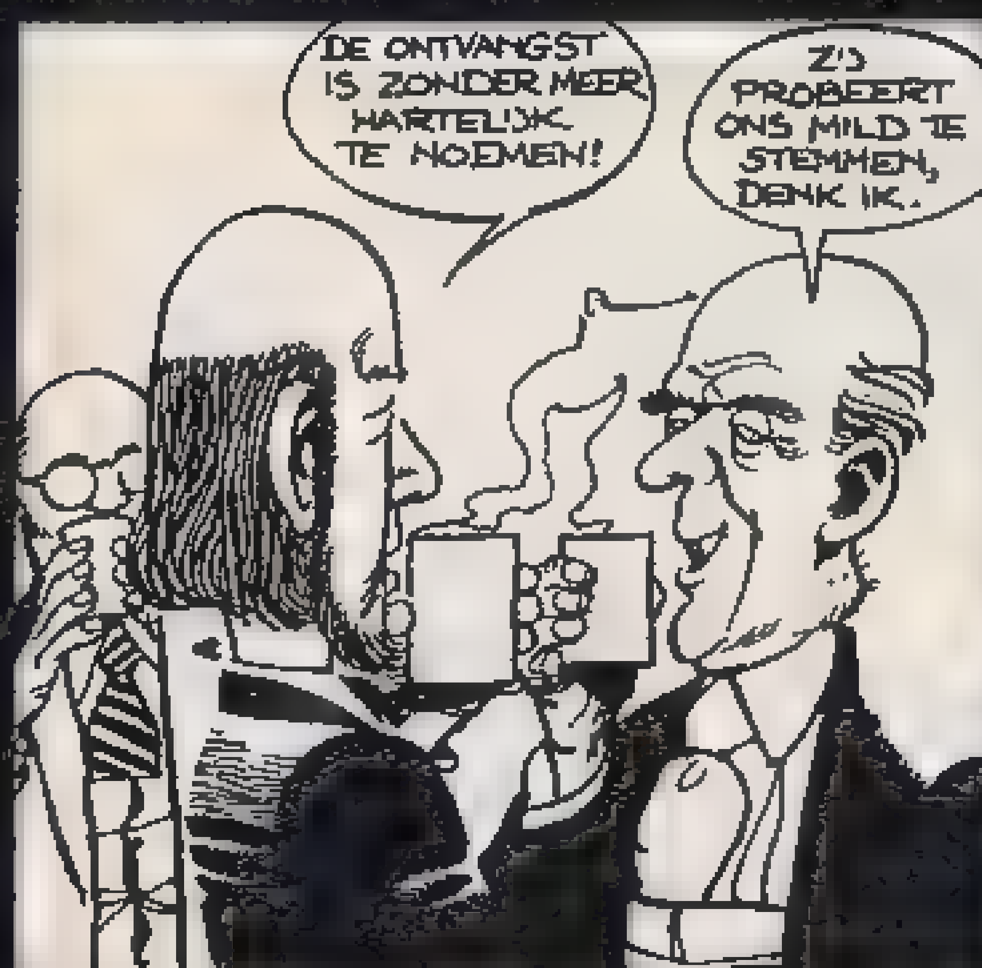

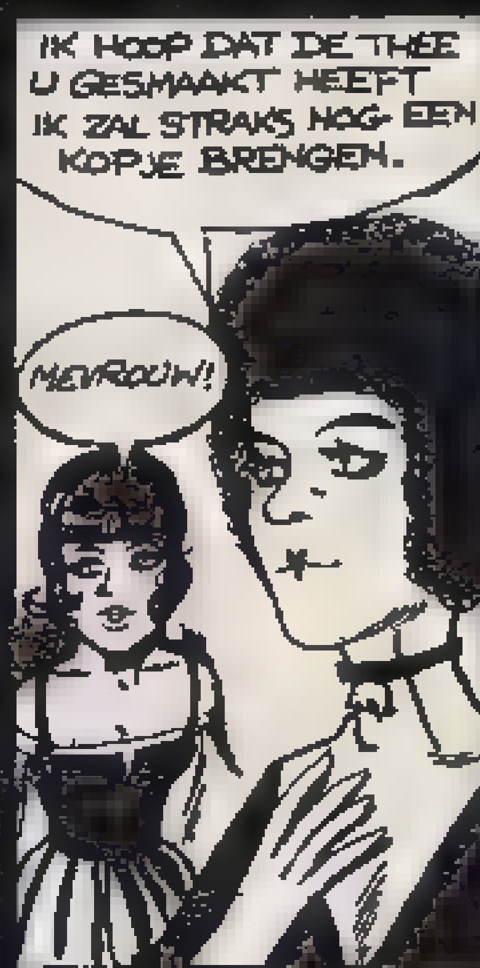

DOOR WILLY LOHMANN

de kruidendokter

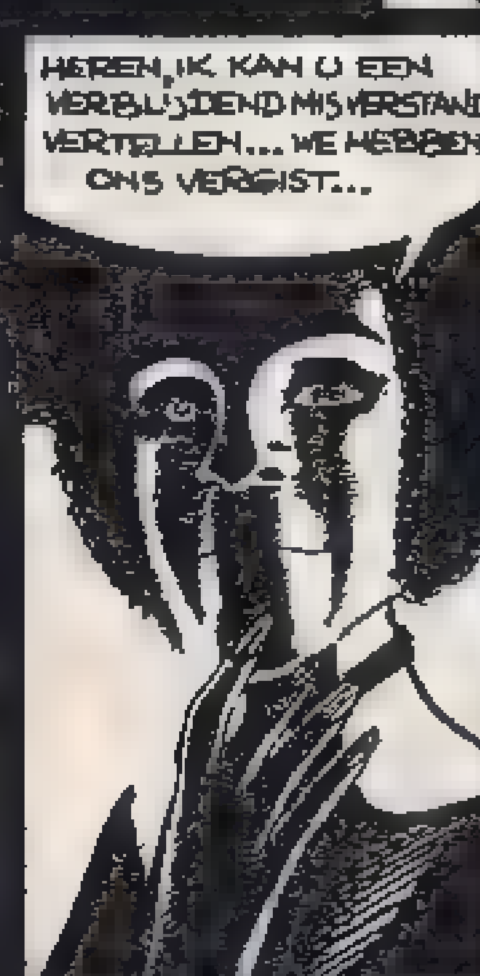

WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES

DOOR: DICK MATENA

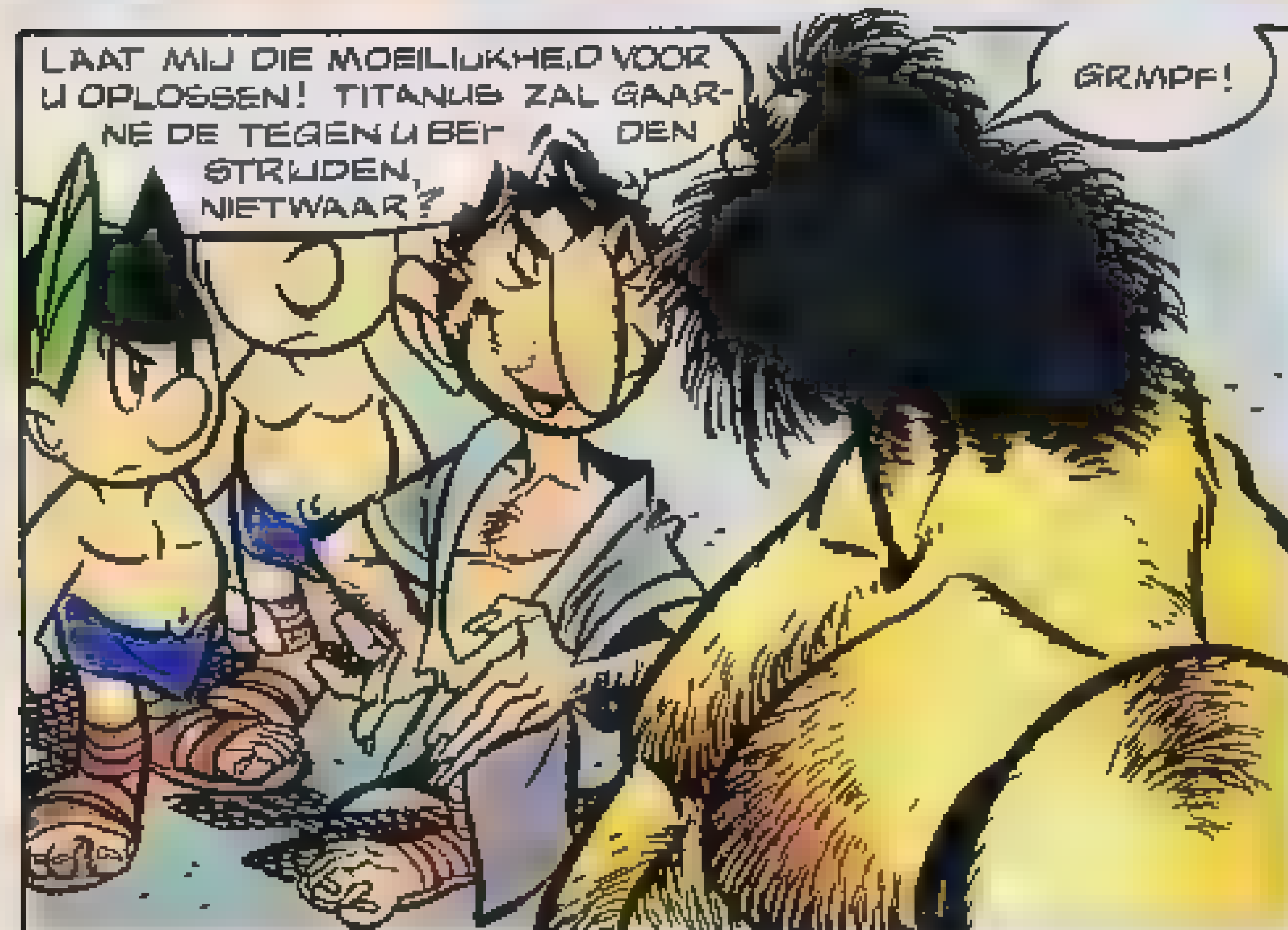

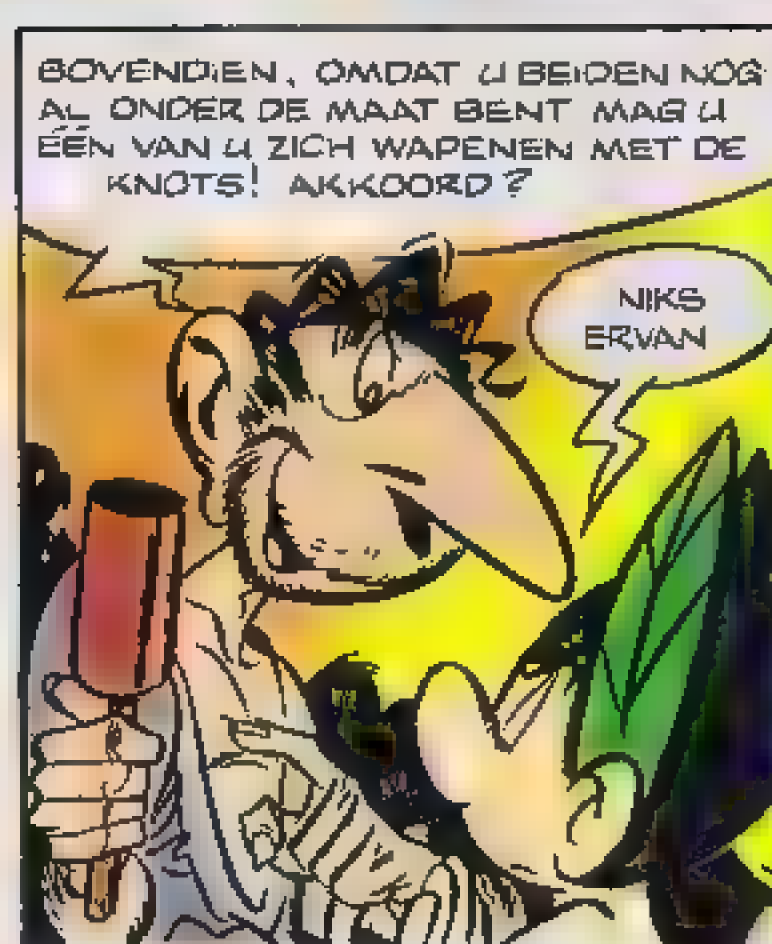

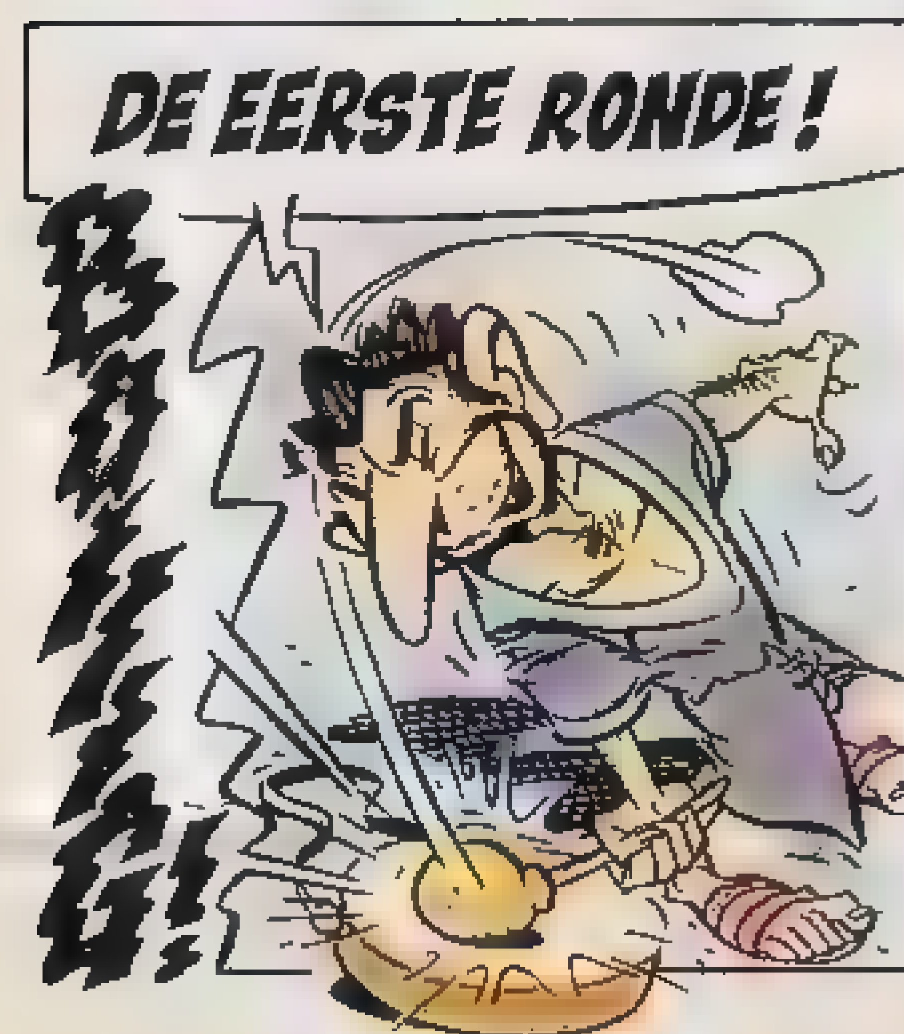

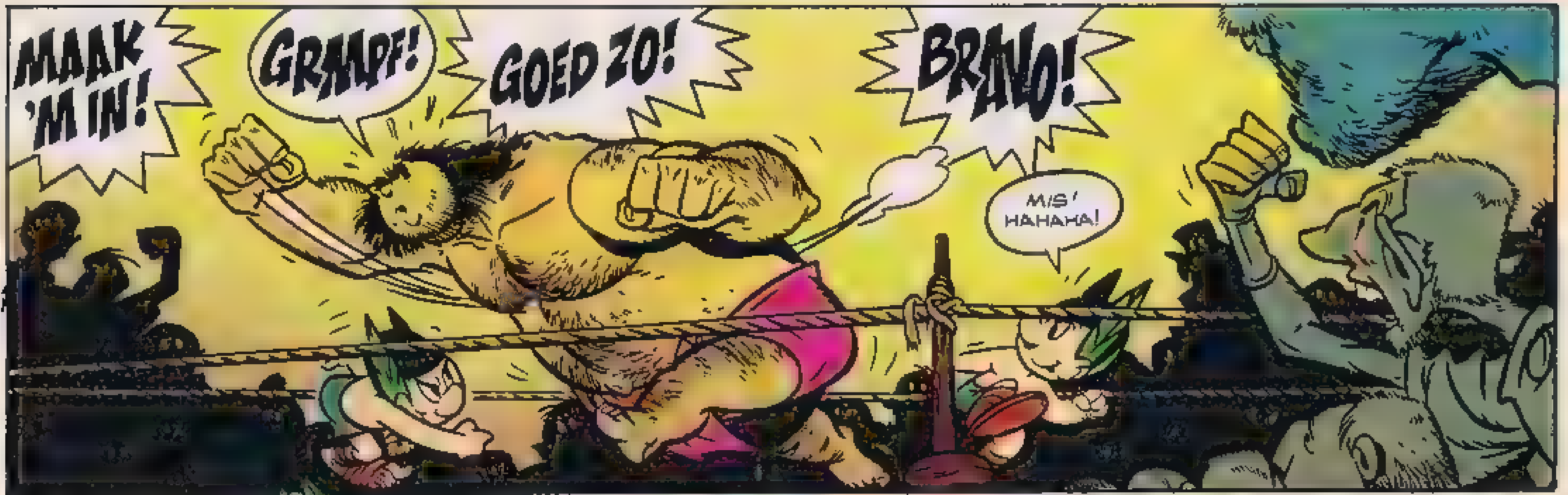

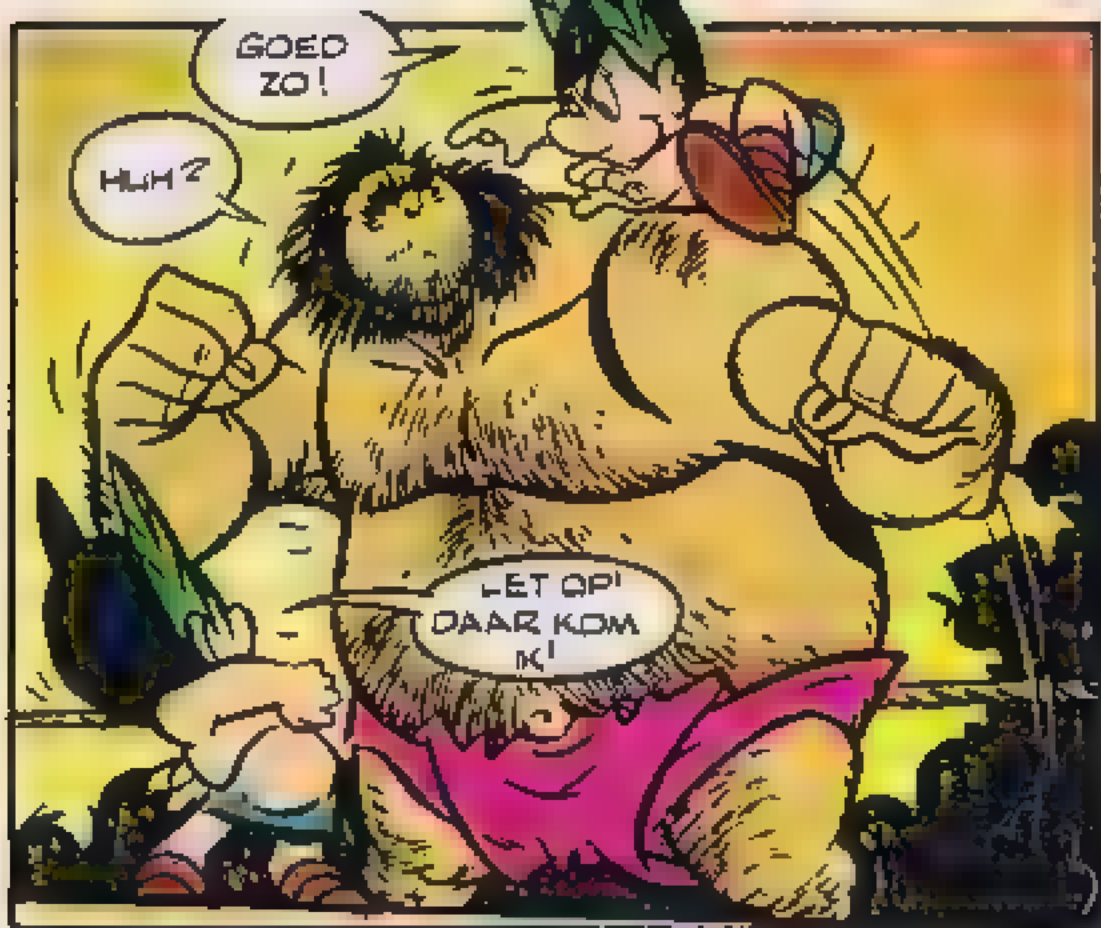

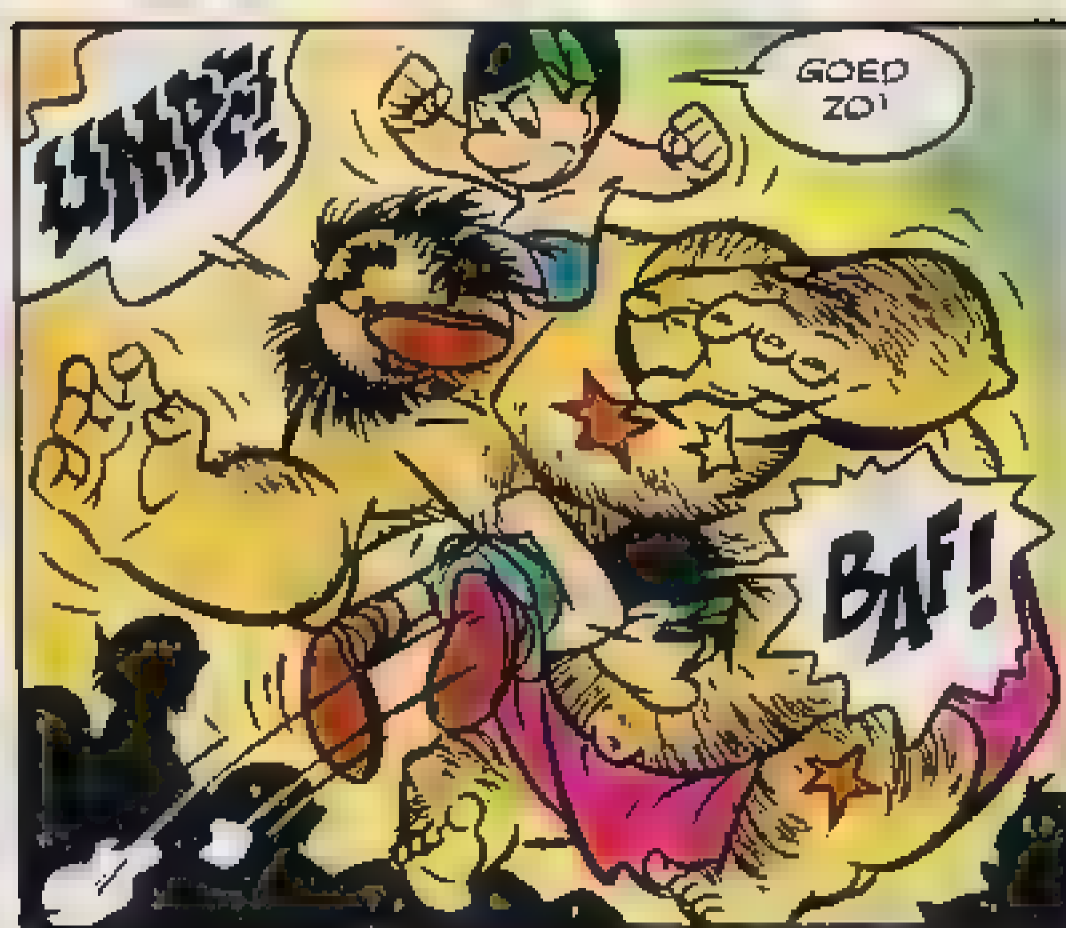

het zwaard van damocles

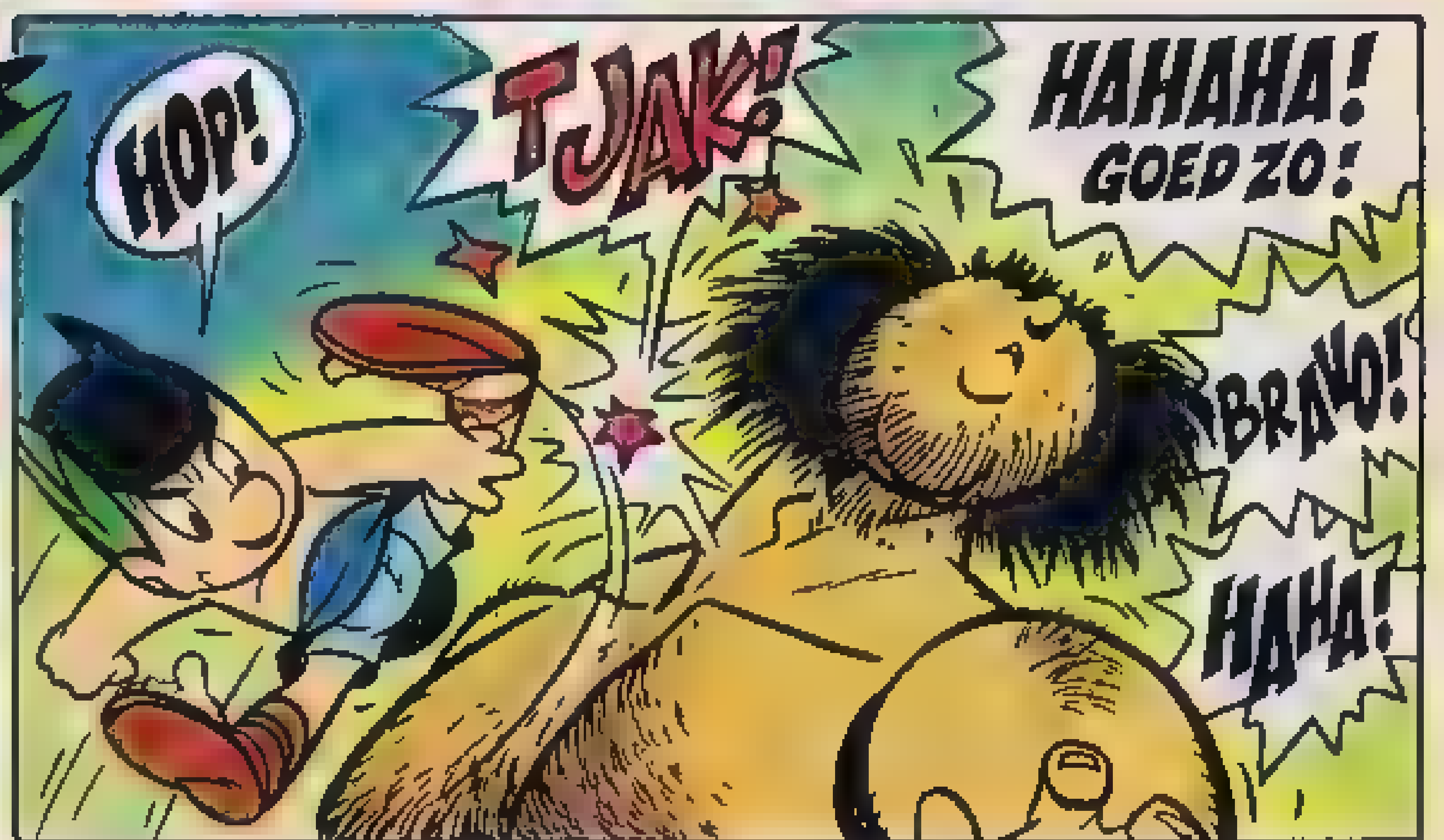

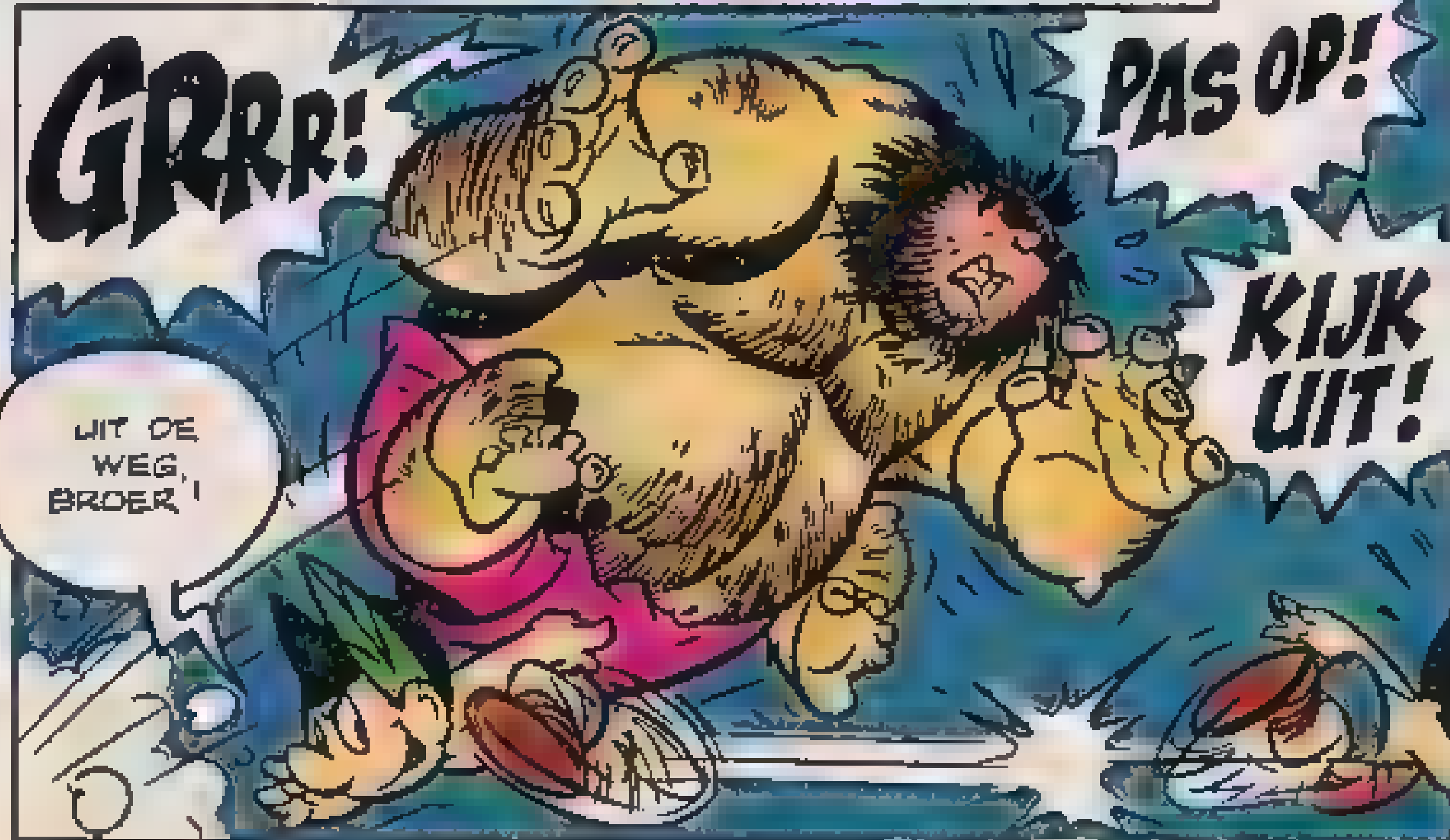

DE TOESCHOUWERS JUICHEN VERRUKT OM DE AFRAMMELING DIE TITANUS KRIJGT ..

HET HOONGELACH VAN HET PUBLIEK DOET TITANUS ALLE ZELFBEHEERSING VERLIEZEN

EN OPNIEUW GAAT TITANUS DOOR HET CANVAS

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

TEKENINGEN: TIBET
TEKST: DUCHATEAU
VERTALING: JAN DE ROOIJ

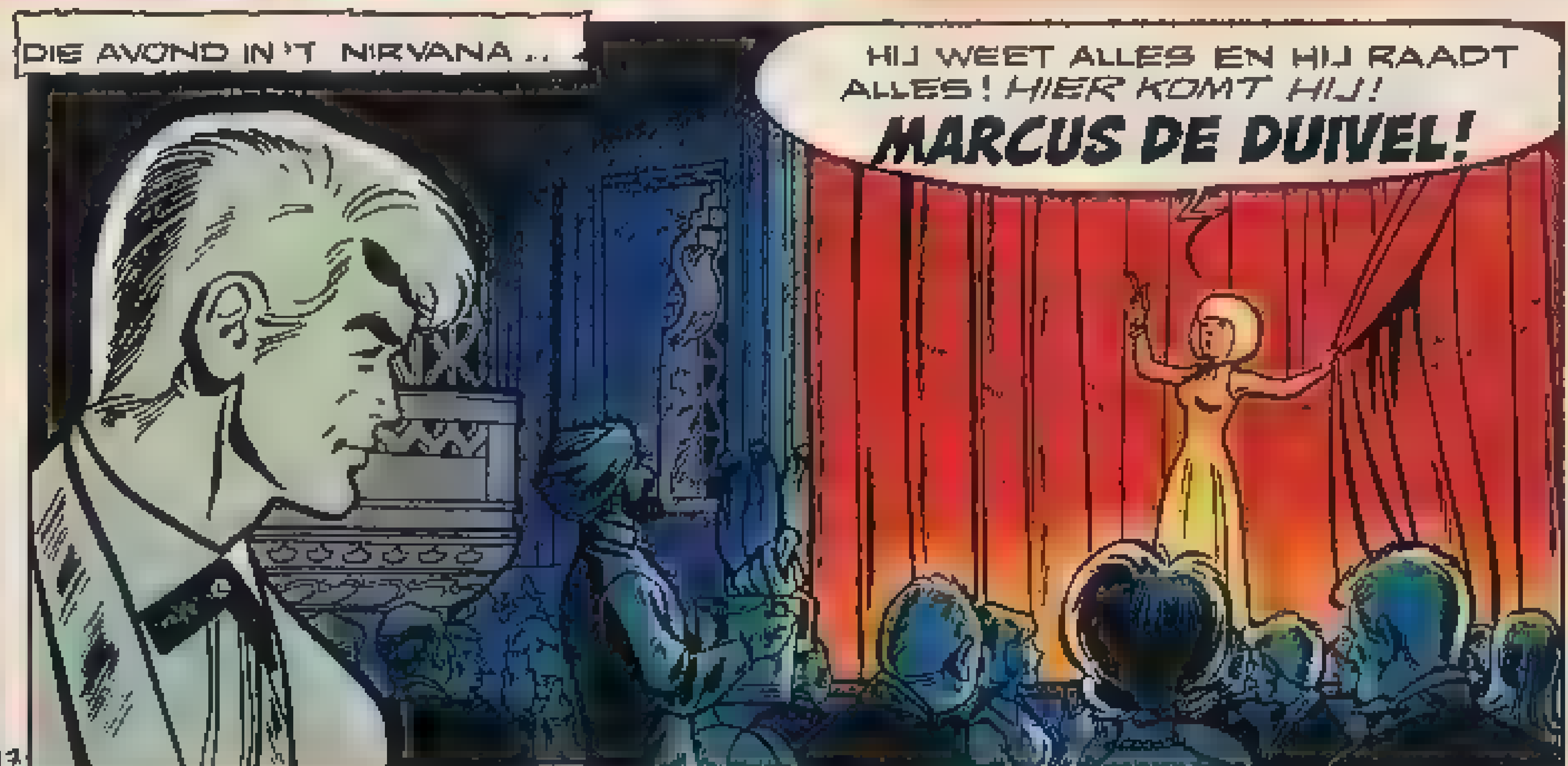

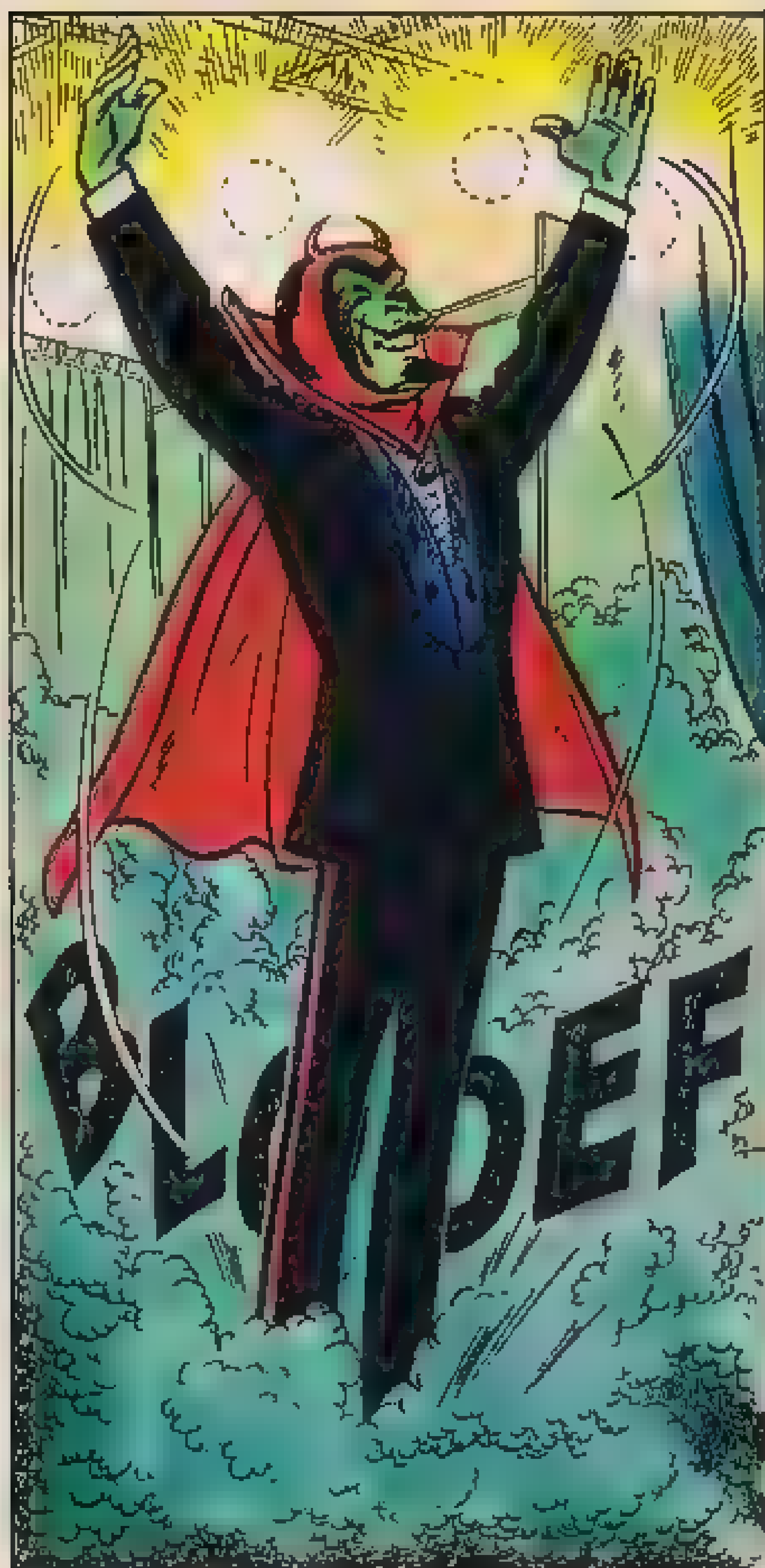

de trawanten van de duivel

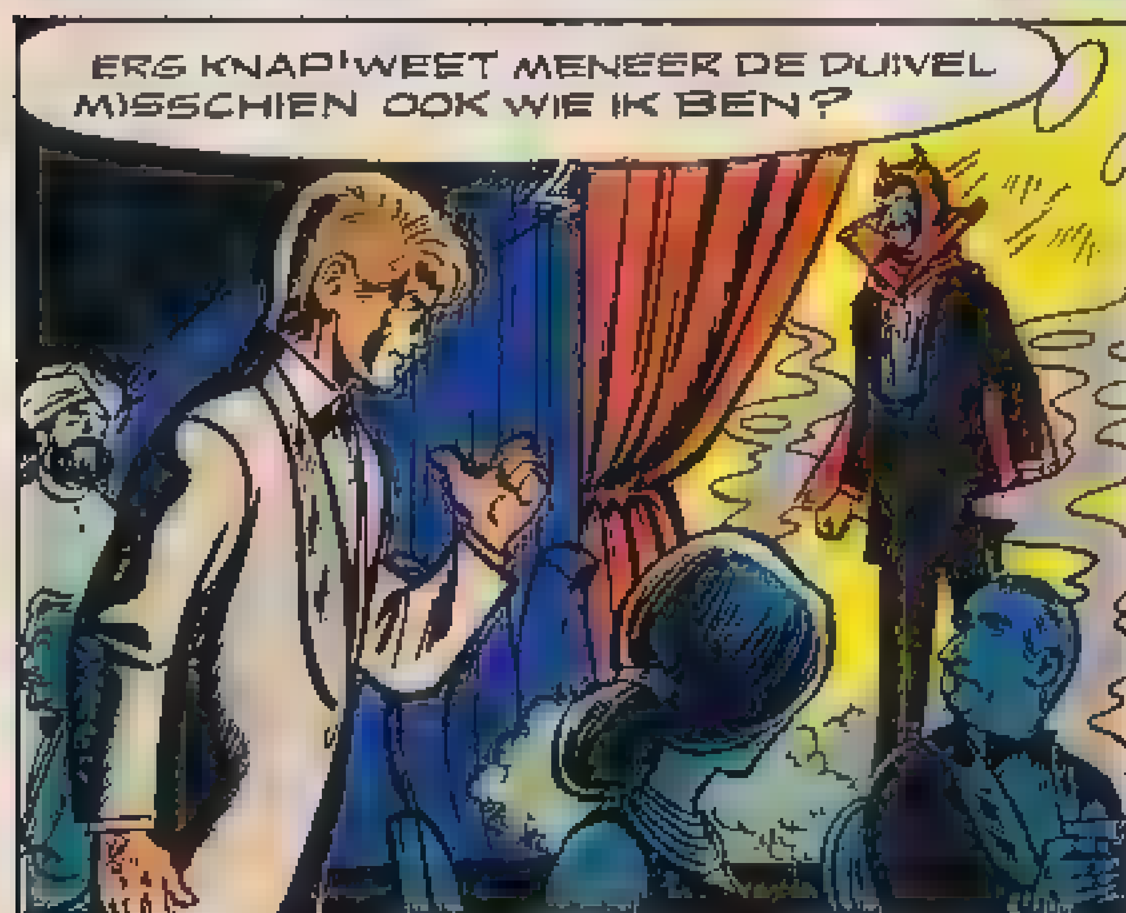

© Ed. Lombard 1973

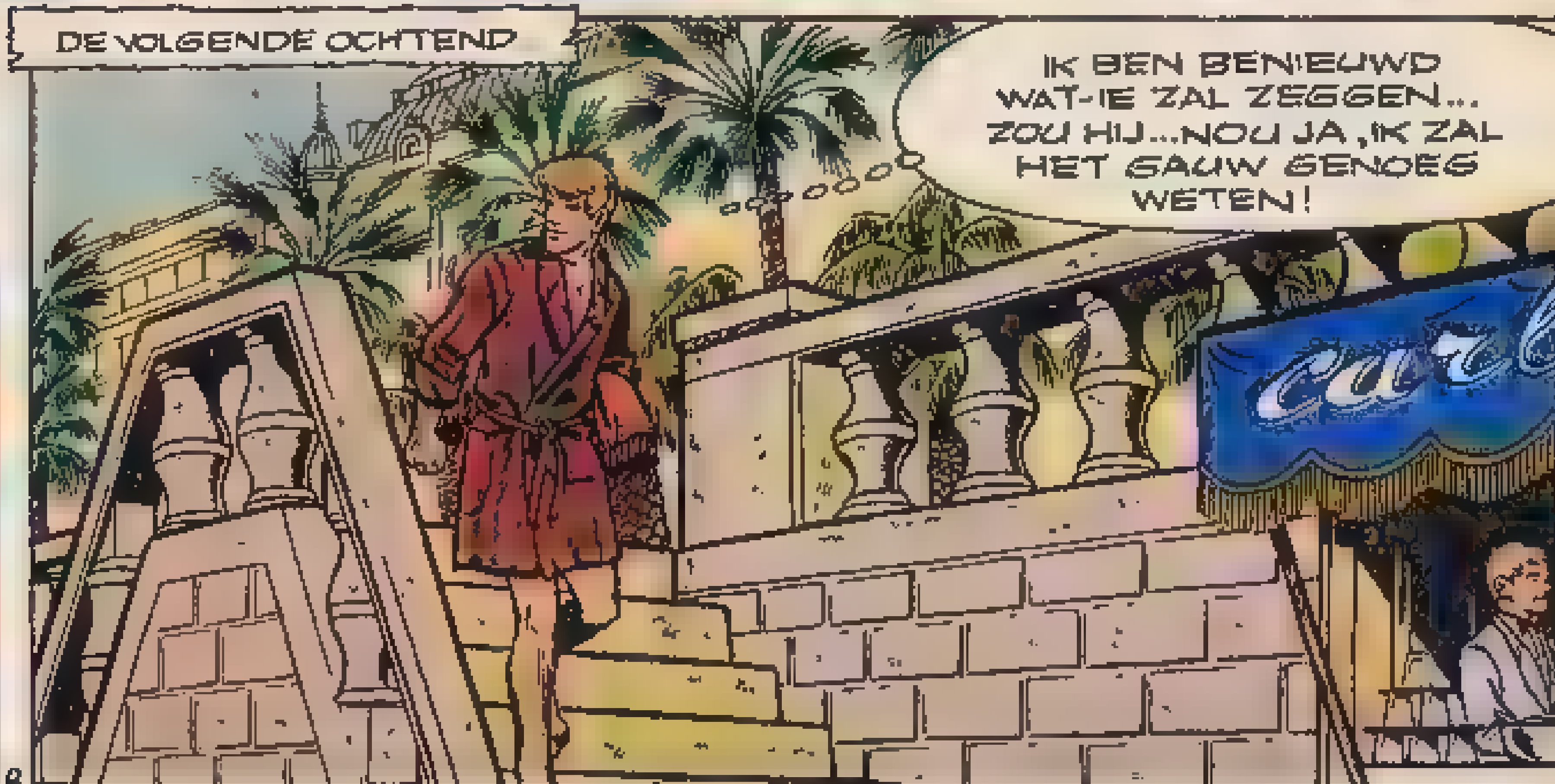

18

WORDT VERVOLGD

ROXY MUSIC

Tekst: Jan de Rooij
Foto's. Claude Vanheye

Andrew Hackay

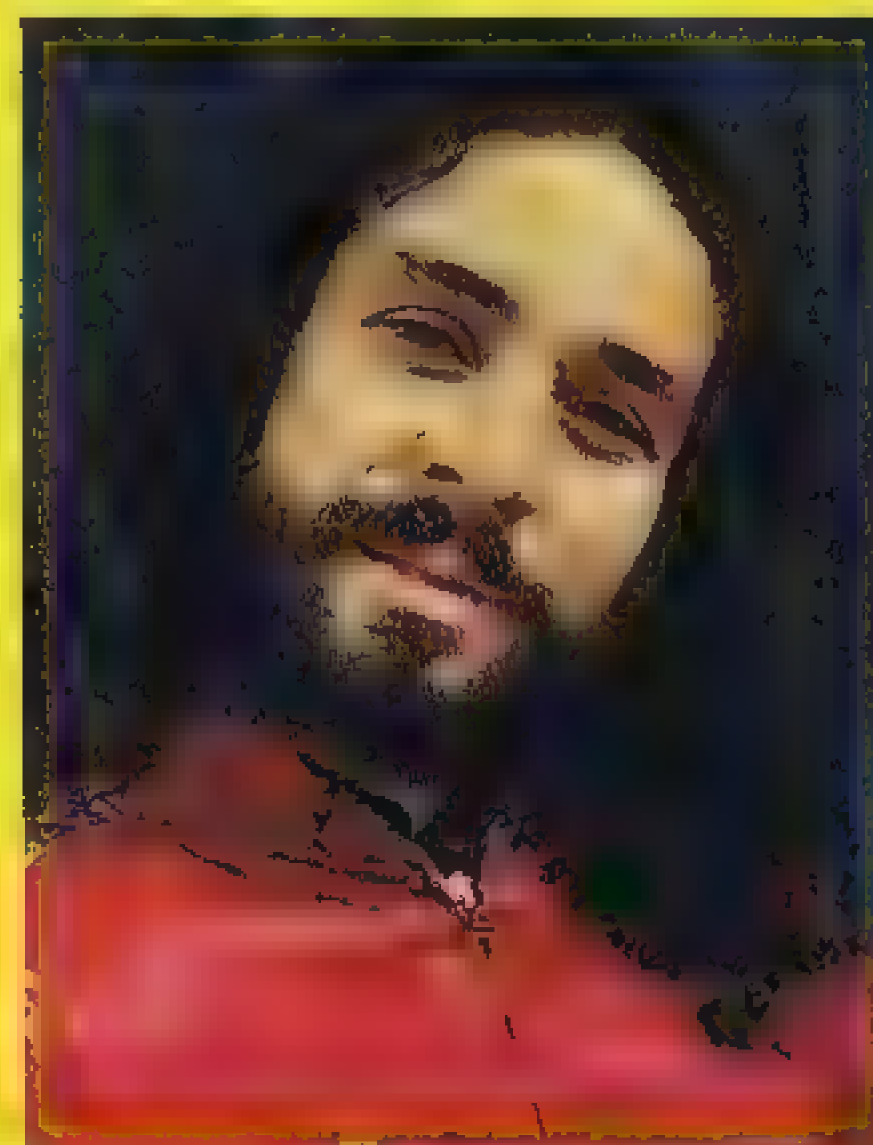
Paul Thompson

Bryan Ferry

Eno

Phil Manzanera

Eigenlijk is het maar goed geweest dat de Engelse formatie Roxy Music geen acte de présence heeft gegeven op het VARA-popgala. De muziek van Brian Ferry (orgel, piano), Andrew MacKay (hobo, saxofoon), Eno (synthesizer), Paul Thompson (drums) en Phil Manzanera (gitaar) zou tussen al die groepen niet tot zijn recht gekomen zijn. Het geluid van Roxy Music komt niet gemakkelijk over. Je moet er echt goed voor gaan zitten. Het zijn aaneenschakelingen van impressies, waarin de vijf musici (basgitarist Graham Simpson heeft onlangs de groep verlaten!) zich aardig uitleven, zonder daarbij in vrije ongebonden improvisaties te vervallen. Elly de Waard noemde Roxy Music in Vrij Nederland (28 april j.l.) de vertolkers van twintigste-eeuwse Weltschmerz. Bij die aanduiding sluiten we ons graag aan. De muziek van de Roxy Music is inderdaad neo-romantisch. Maar de negentiende-eeuwse sentimentele klanken worden vervormd door een moderne twintigste-eeuwse synthesizer. Aan een verdere omschrijving van de muziek van Roxy Music durven we ons nauwelijks te wagen. De Engelse pers maakt constant vergelijkingen met Marlene Dietrich, Velvet Underground en de Marcels. Vergelijkingen waarmee we het niet eens zijn. In het muziekblad Oor stond nog niet zo lang geleden een prachtig lijstje favoriete platen en artiesten van organist Brian Ferry, de belangrijkste man van de Roxy Music. Het is een veelzeggend lijstje. Om je een idee te geven van Ferry's smaak zullen we een paar platen noemen. Da Doo Ron Ron (The Crystals), Like A Rolling Stone (Bob Dylan), There's No Business like show business (Ethel Merman), A day in the life (The Beatles), Alabama Song (Lotte Lenya), Star Eyes (Charlie Parker), Songs for swinging lovers (Frank Sinatra). Brian Ferry, die de groep in de winter van 70/71 formeerde, heeft alle composities op de twee uitgekomen langspelers (Roxy Music en For Your Pleasure) voor zijn rekening genomen. Albums waarover de muziekpers terecht unaniem enthousiast was. Brian Ferry: „Het is onze bedoeling om een originele eenheid te vormen. Zowel de muziek als de act moeten één geheel worden. Ik heb een ongelooflijke hekel aan die zangers in zogenaamde progressieve ribfluwelen pakken die met de rug naar het publiek staan. De mensen die naar ons komen luisteren, moeten een show, een spektakel zien. Anders kunnen ze net zo goed thuis onze platen gaan draaien."

De Roxy Music staat bijna elke avond op de planken. Brian Ferry: „Eigenlijk hebben we teveel optredens gedaan. Aan de uitwerking van nieuwe ideeen kwamen we de laatste tijd nauwelijks toe. Maar daar gaan we verandering in brengen. Aan onze derde elpee gaan we erg veel aandacht besteden."

Tot nu toe zijn twee singles uitgebracht. Virginia Plain en Pyjamarama. Singles die niet op de langspelers terug te vinden zijn. Roxy Music wil het publiek niet bedriegen. De elpees mogen uitsluitend nieuwe nummers bevatten. Platenmaatschappij Ariola, die Roxy Music in Nederland uitbrengt, houdt zich daar niet aan. Als je dit verhaaltje leest zal dan ook Do The Strand, het beste nummer van de elpee For Your Pleasure, als single te verkrijgen zijn. The Strand is een nieuwe dans: Tired from the Tango? / Fed up with Fandango? / Do the Strand! / There's a new sensation. / A Fabulous Creation. Wie weet wordt The Strand nog wel een rage. Aan Brian Ferry zal het niet liggen.

PEP POPGROEP

OPGELET!

Hier volgt de uitslag van de grote Pep Pop wedstrijd

Een deskundige jury heeft de moeilijke taak gehad om samen met Peplezers één winnaar te kiezen uit de vijf Popgroepen die op de Pep Pop Maxi Single stonden. Zeker geen eenvoudige opgave als je bedenkt dat er op die unieke Maxi Single geweldig fijne nummers stonden van de groepen 'Room Wide Carpet' uit Amsterdam, 'Tintamar' uit Den Haag, 'Bemsha' uit Almelo, 'Dime' uit Cuyk en 'Satin Odyssee' uit Ermelo. Maar natuurlijk moest er één winnaar tevoorschijn komen en dat is gebeurd!

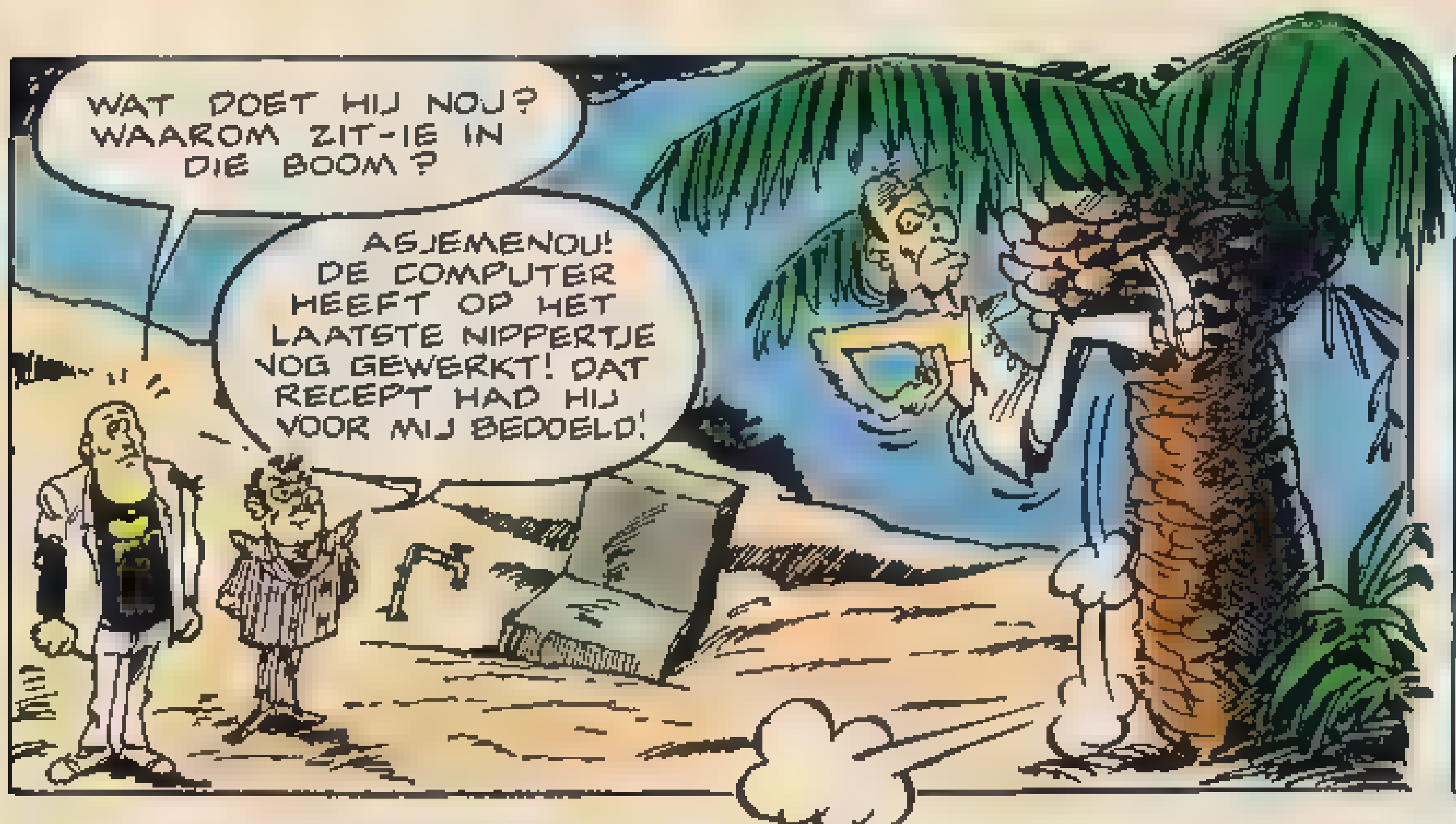
De grote winnaar is geworden de groep *'Bemsha'* uit Almelo!

Pep wenst deze groep van harte geluk met het behalen van de fantastische Duizend Piek Prijs!

Zó ging de jurering:

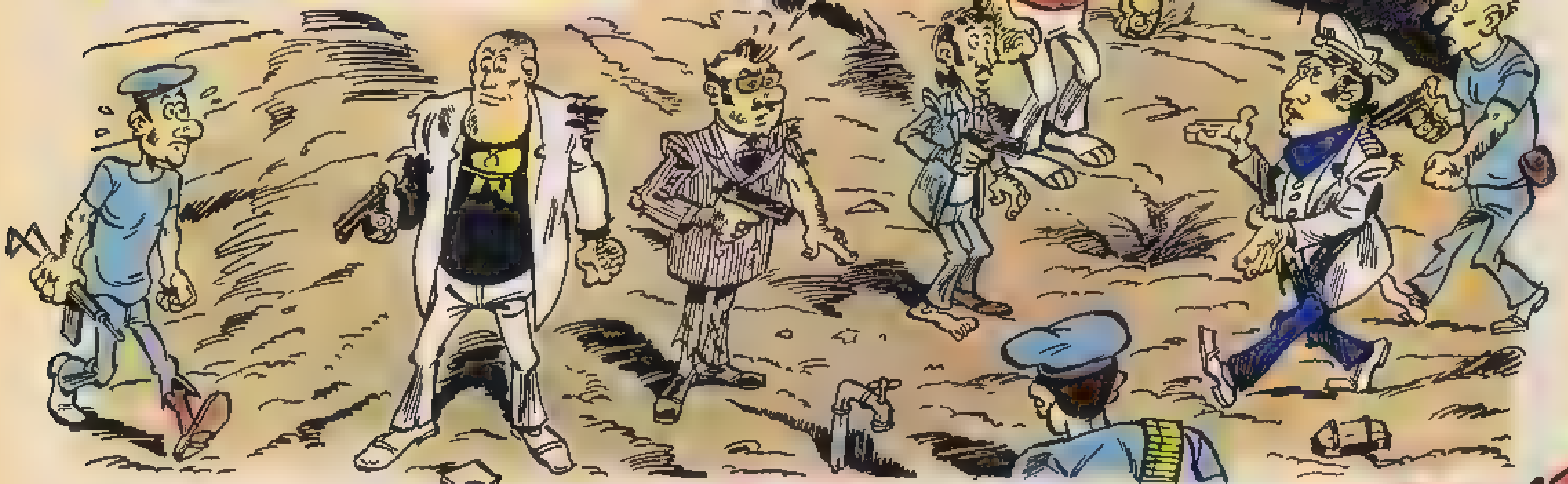
Waarschijnlijk is wel bekend dat er bij iedere Pep Pop Maxi Single een speciale jureringskaart zat ingesloten waardoor de peplezer de kans kreeg om, als hij die kaart vóór 25 mei j.l. opstuurde, zijn voorkeur uit te spreken voor een bepaalde groep. Door het grote aantal inzendingen kwam duidelijk naar voren welke groep favoriet was.

DE MACARONI'S

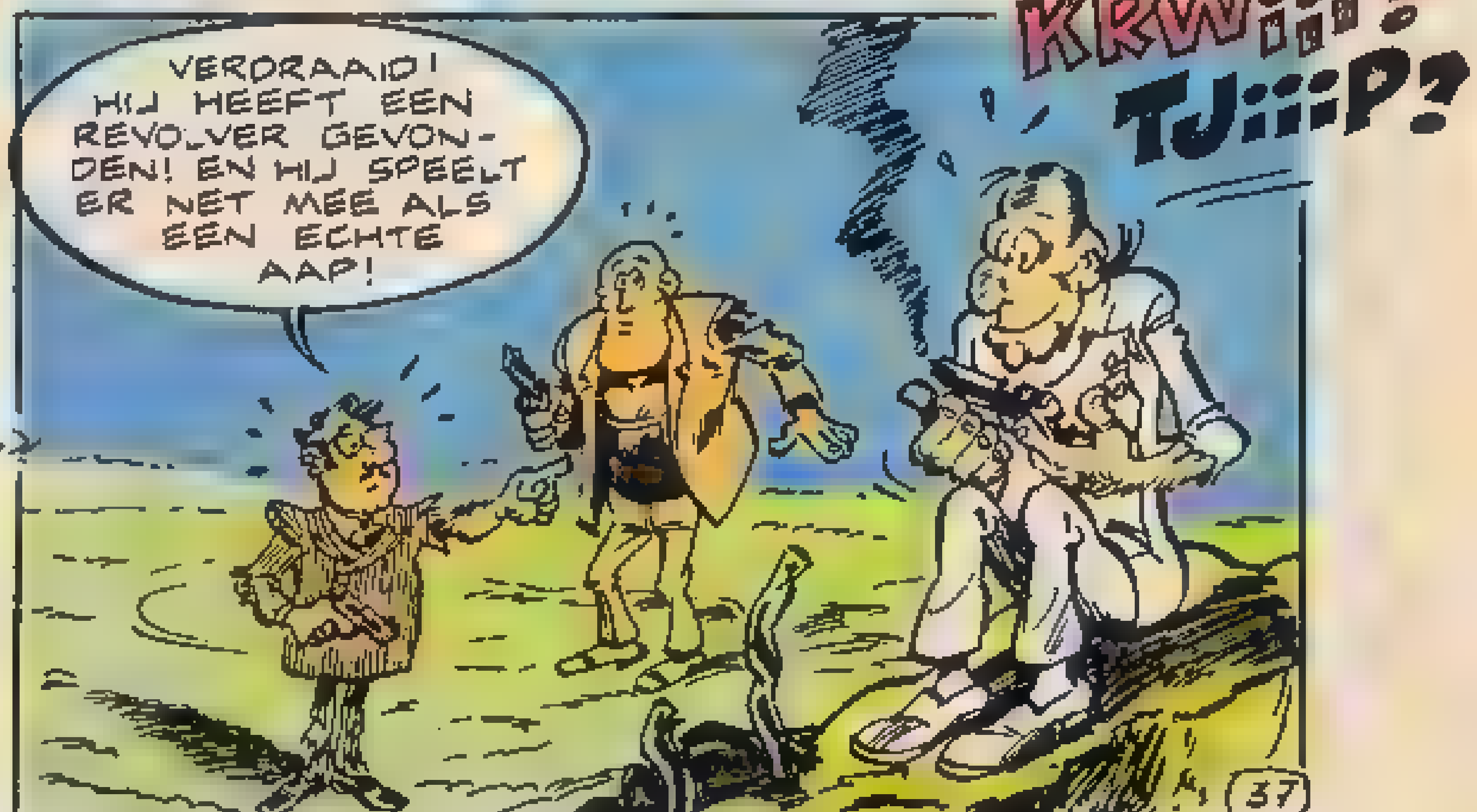

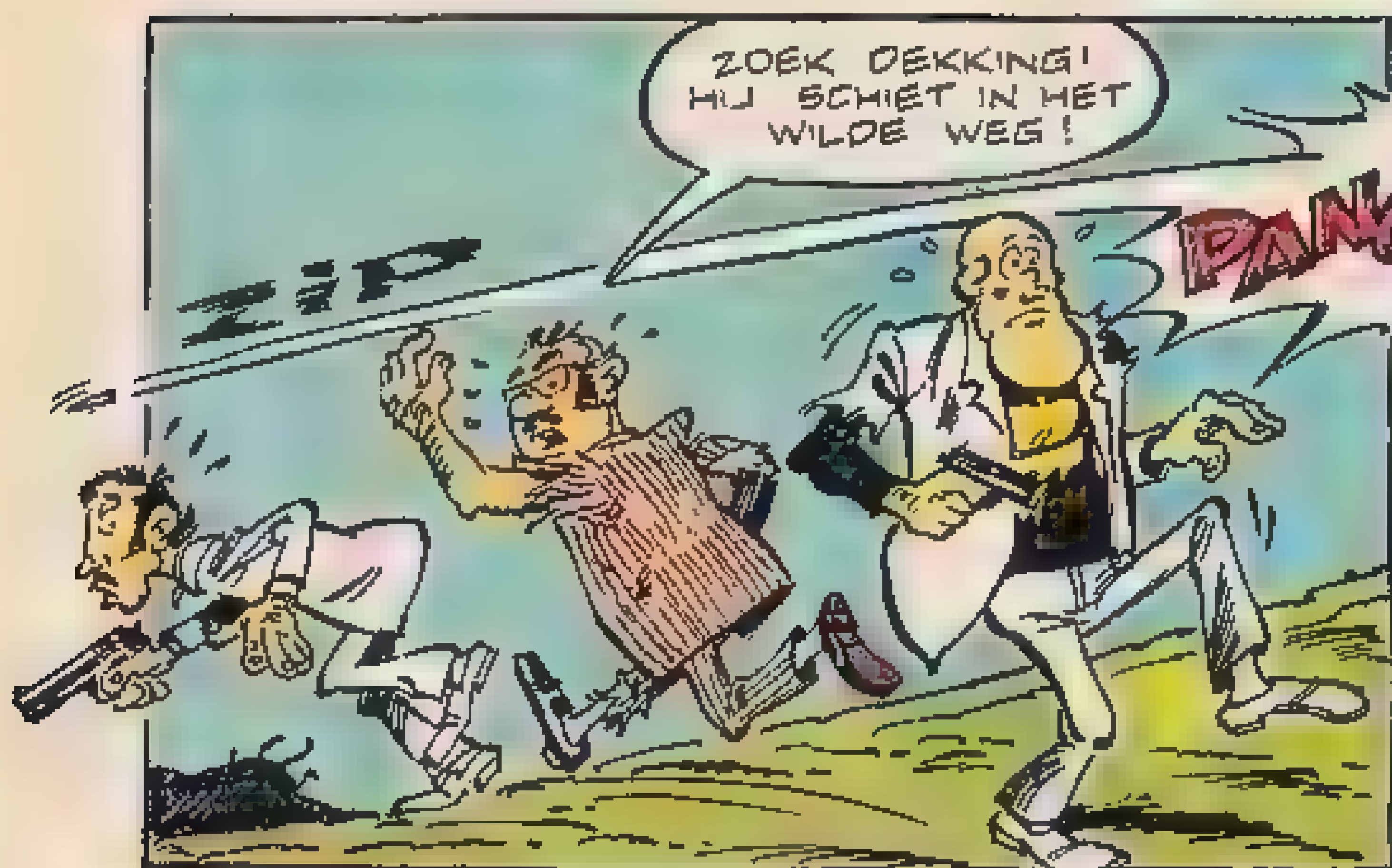

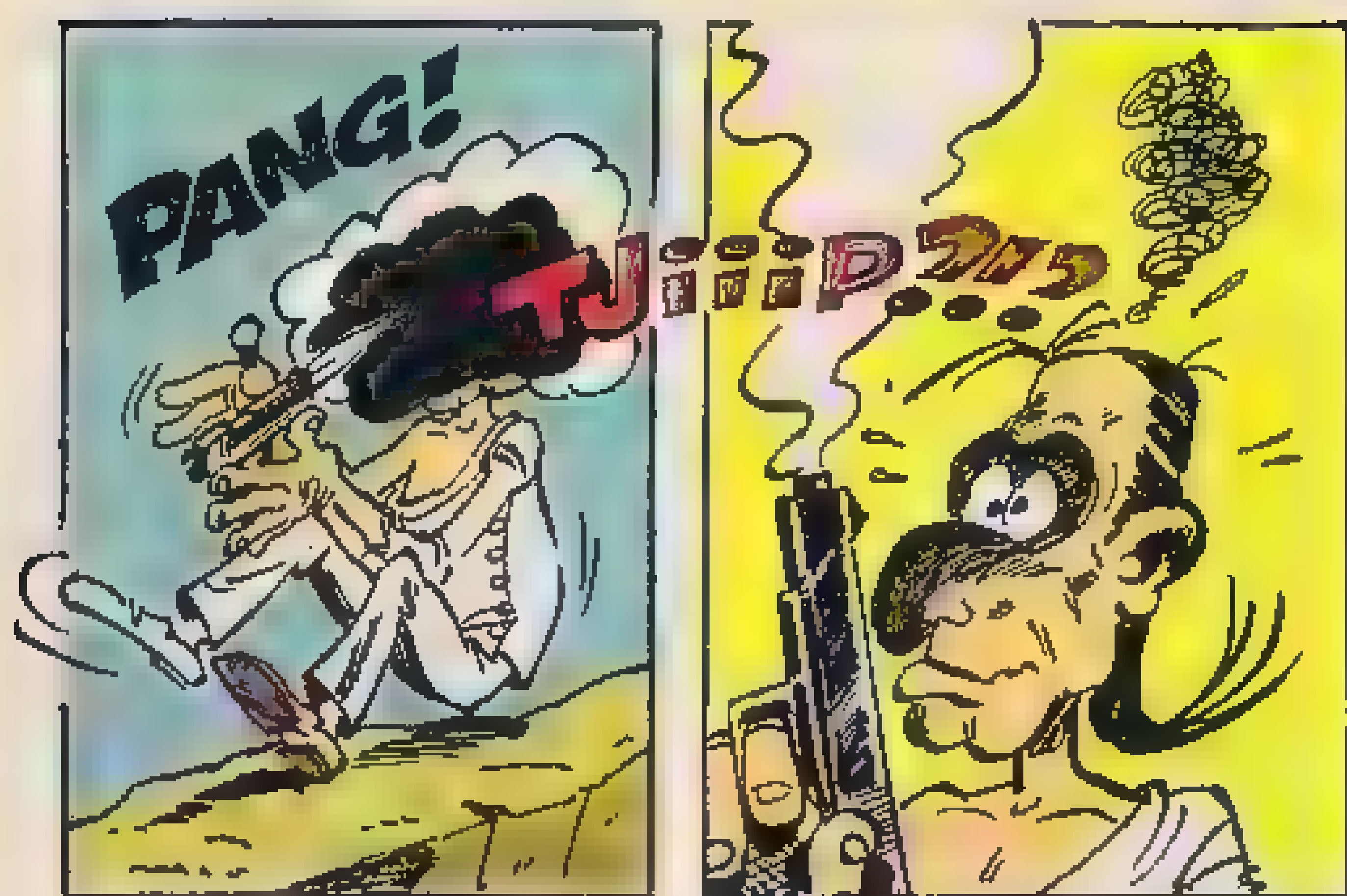

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

de wraak van de graaf

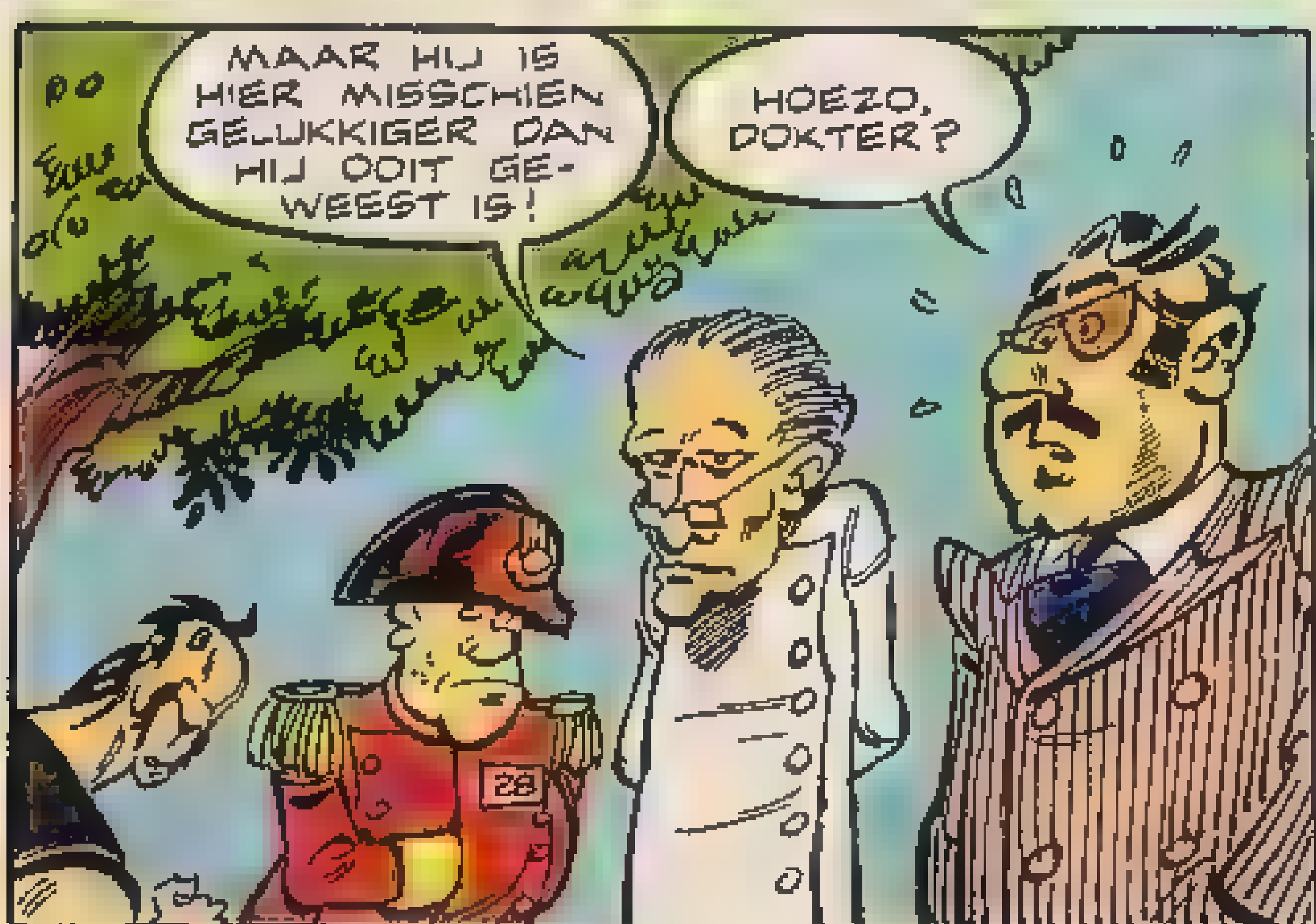

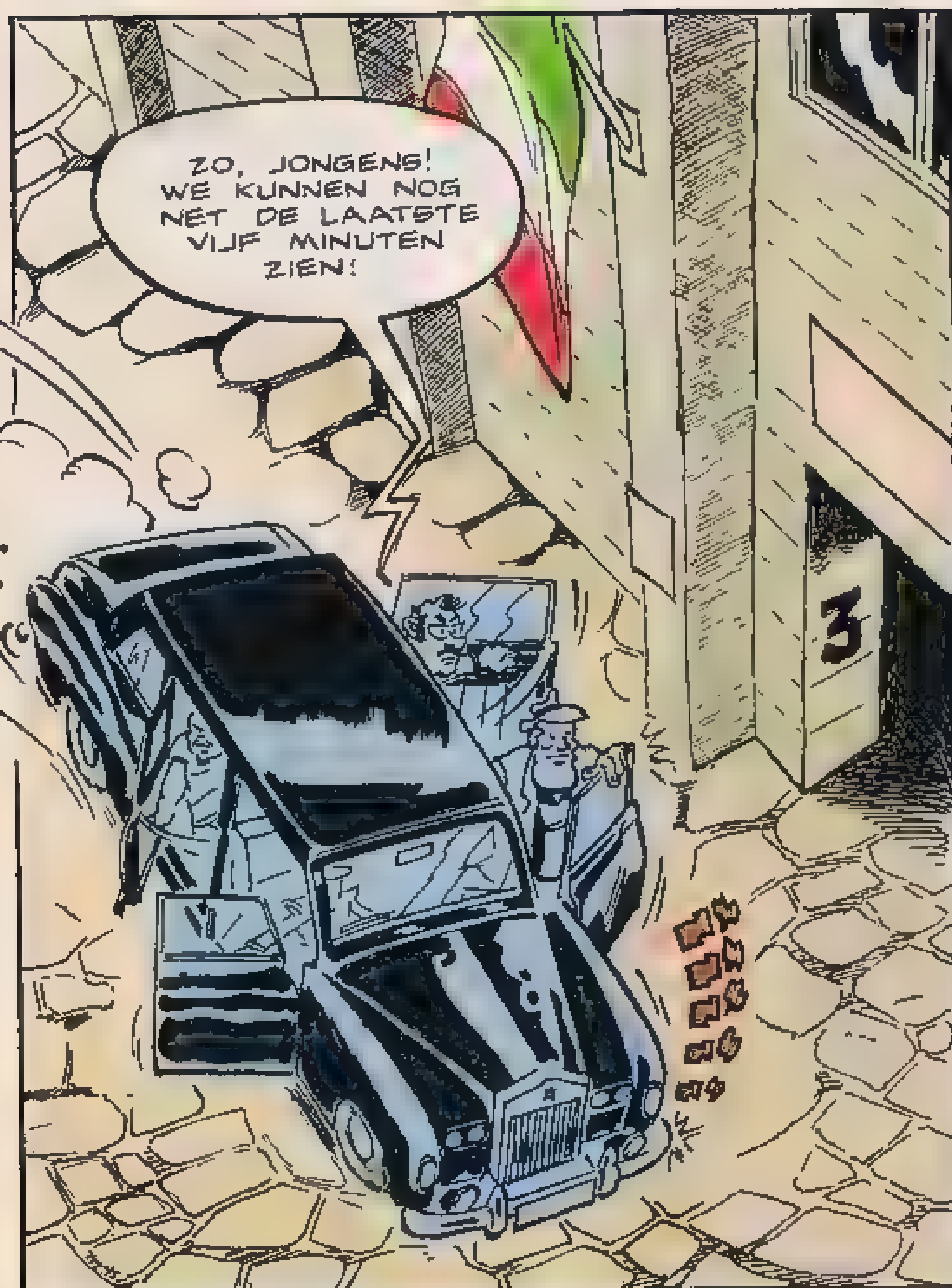

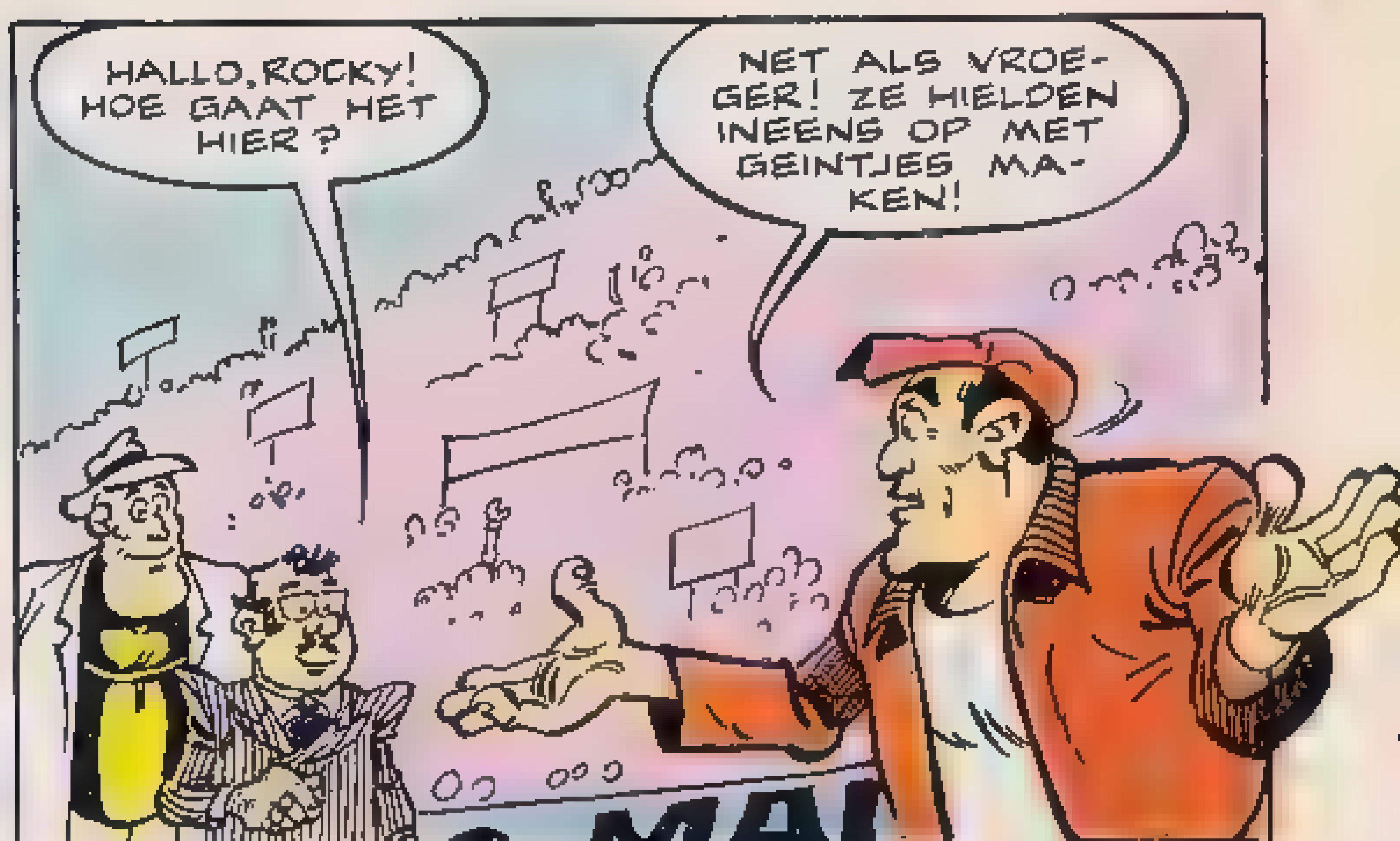

DE MACARONI'S

DE TEKENAAR VAN KNUT ANDERSEN, ALBERT WEINBERG, IS GEVELD DOOR EEN ZWARE GRIEP. DAAROM VOORLOPIG GEEN NIEUWE AVONTUREN VAN KNUT. JAMMER!

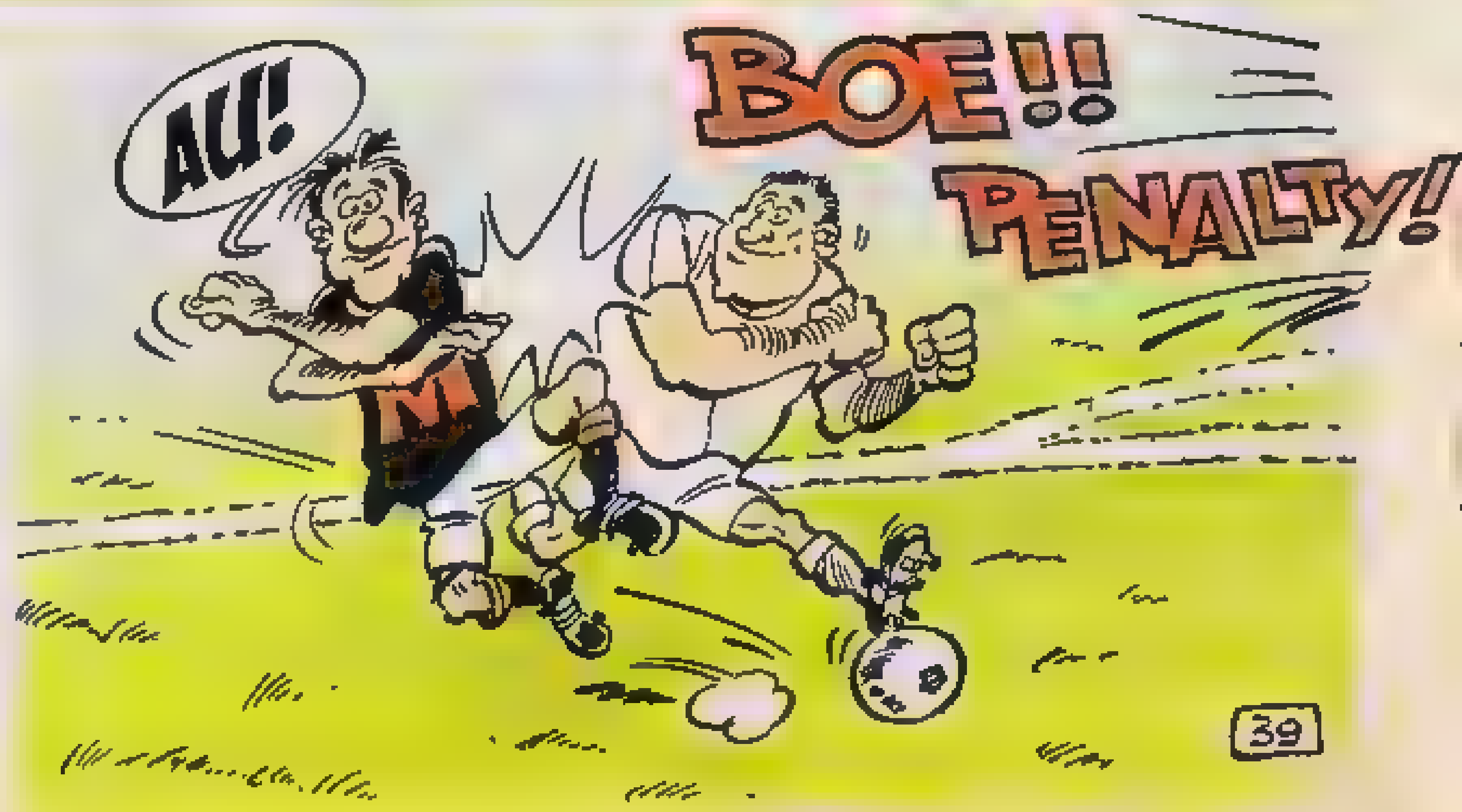

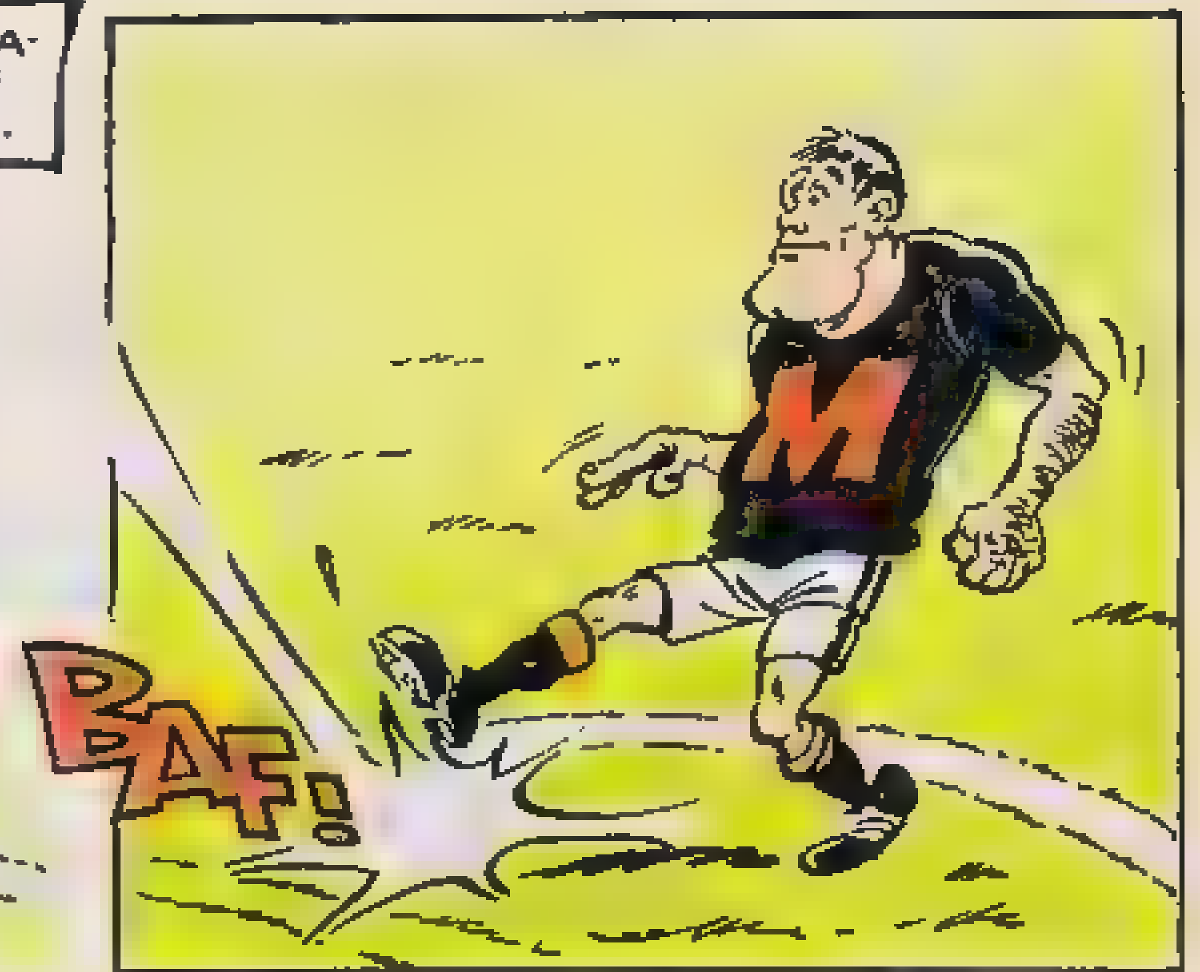

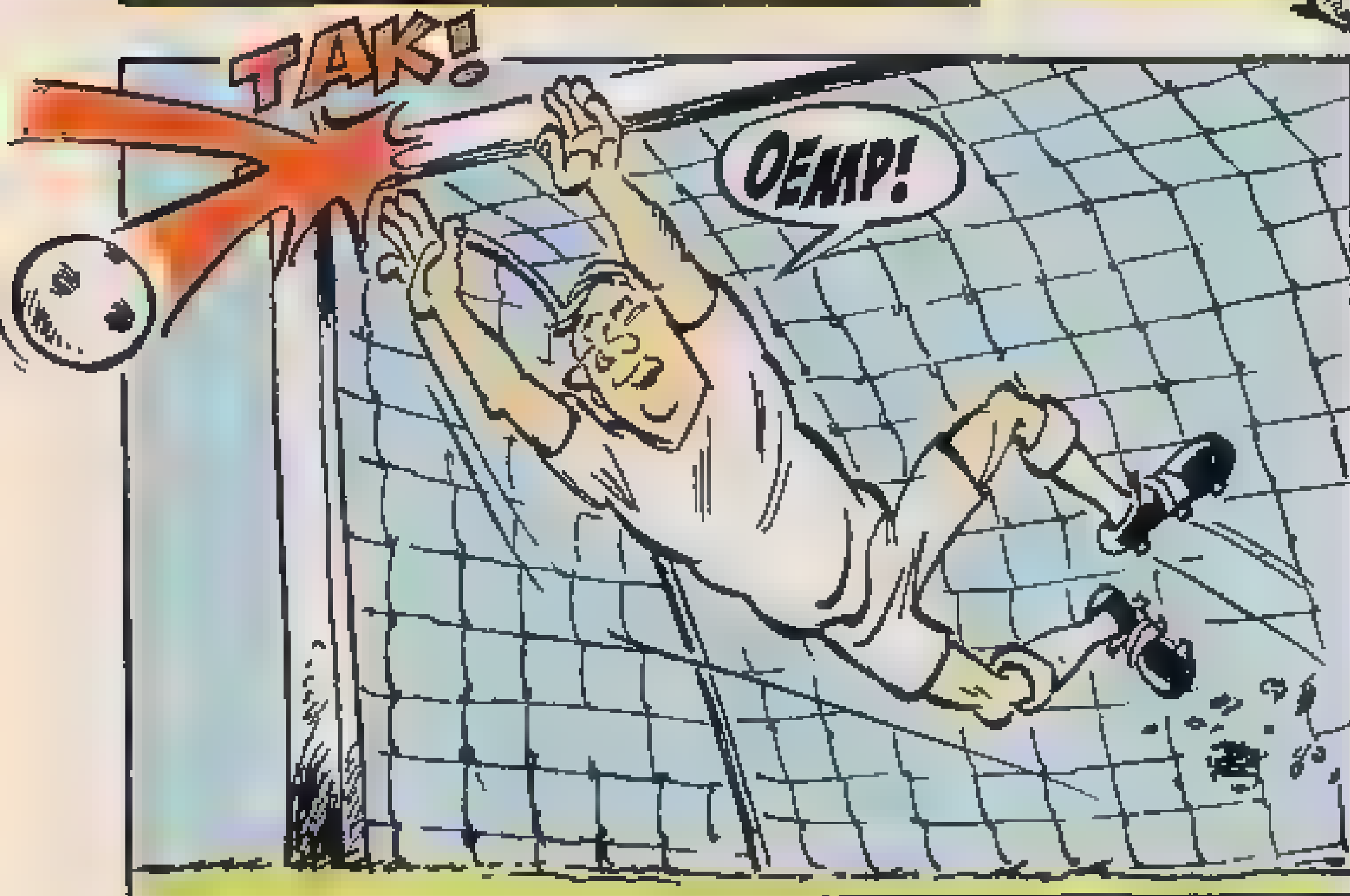

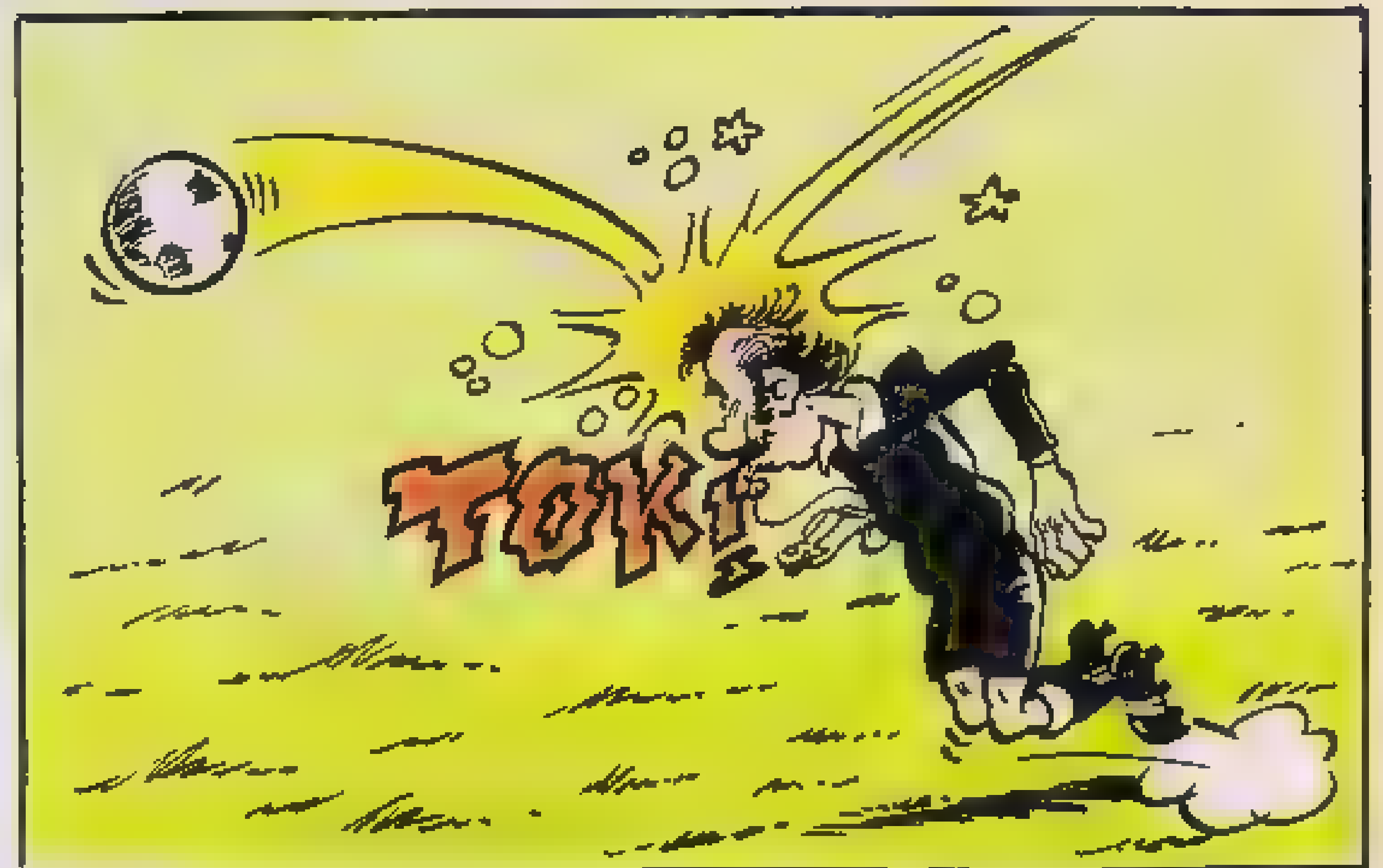
de wraak van de graaf

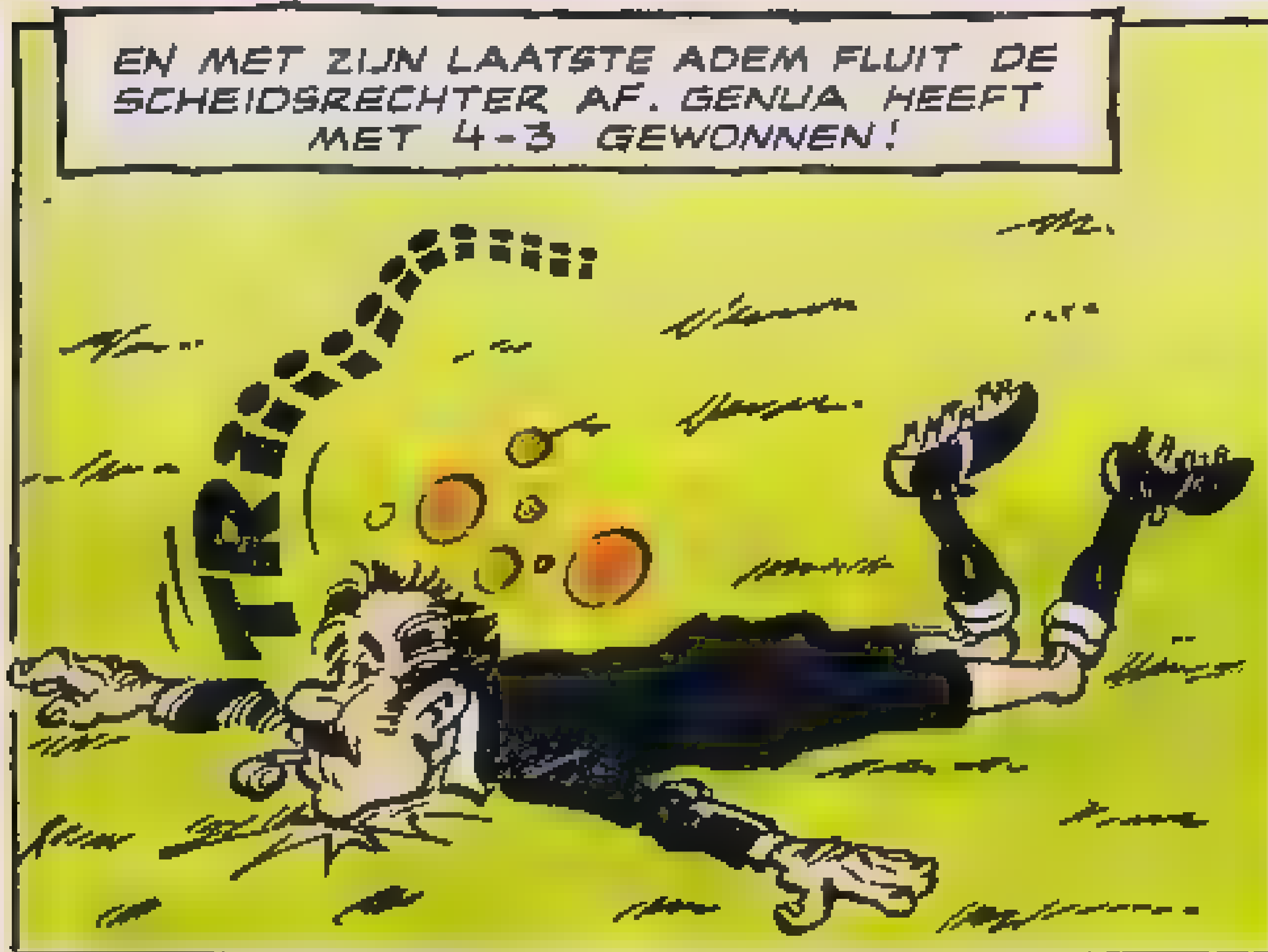

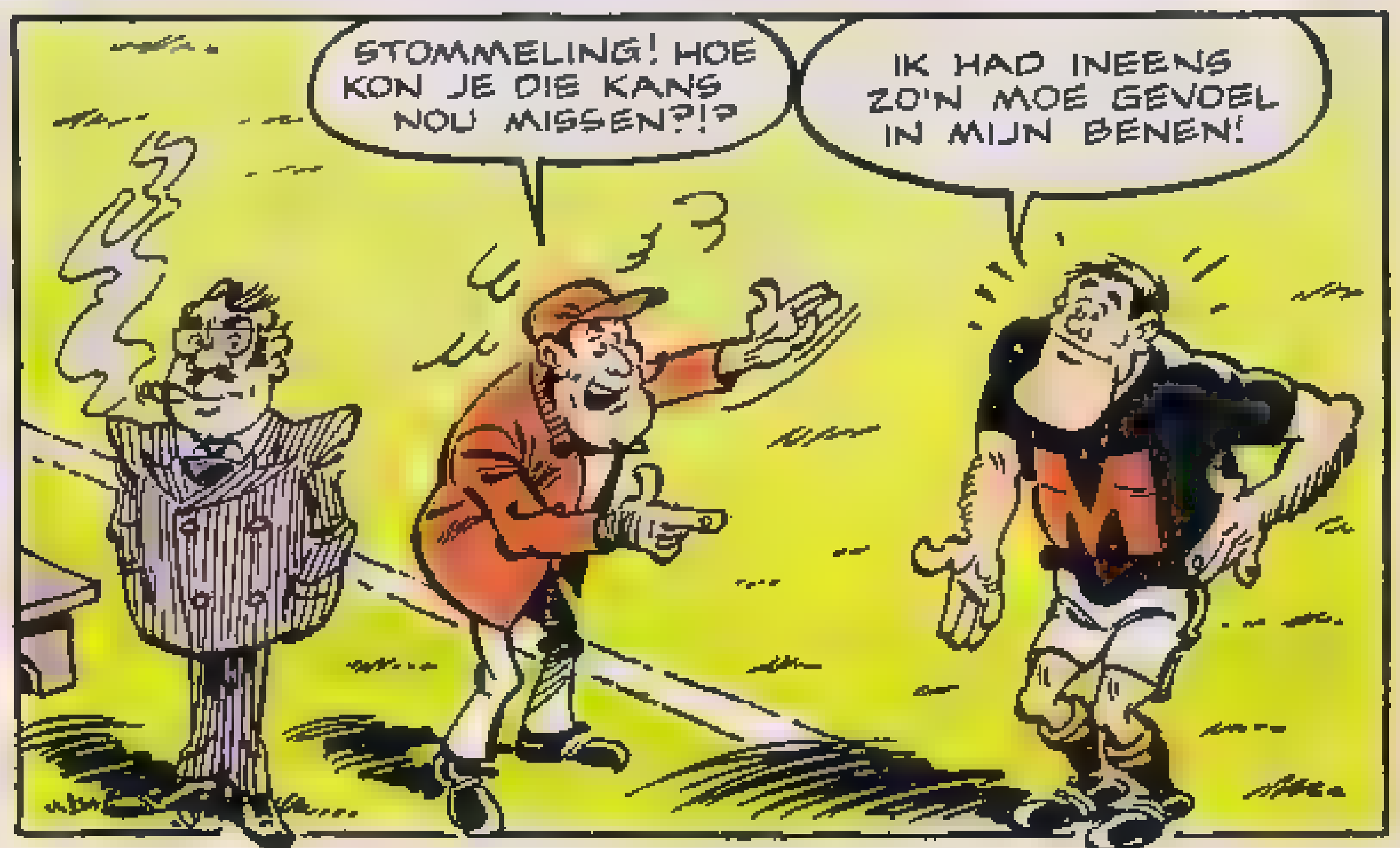

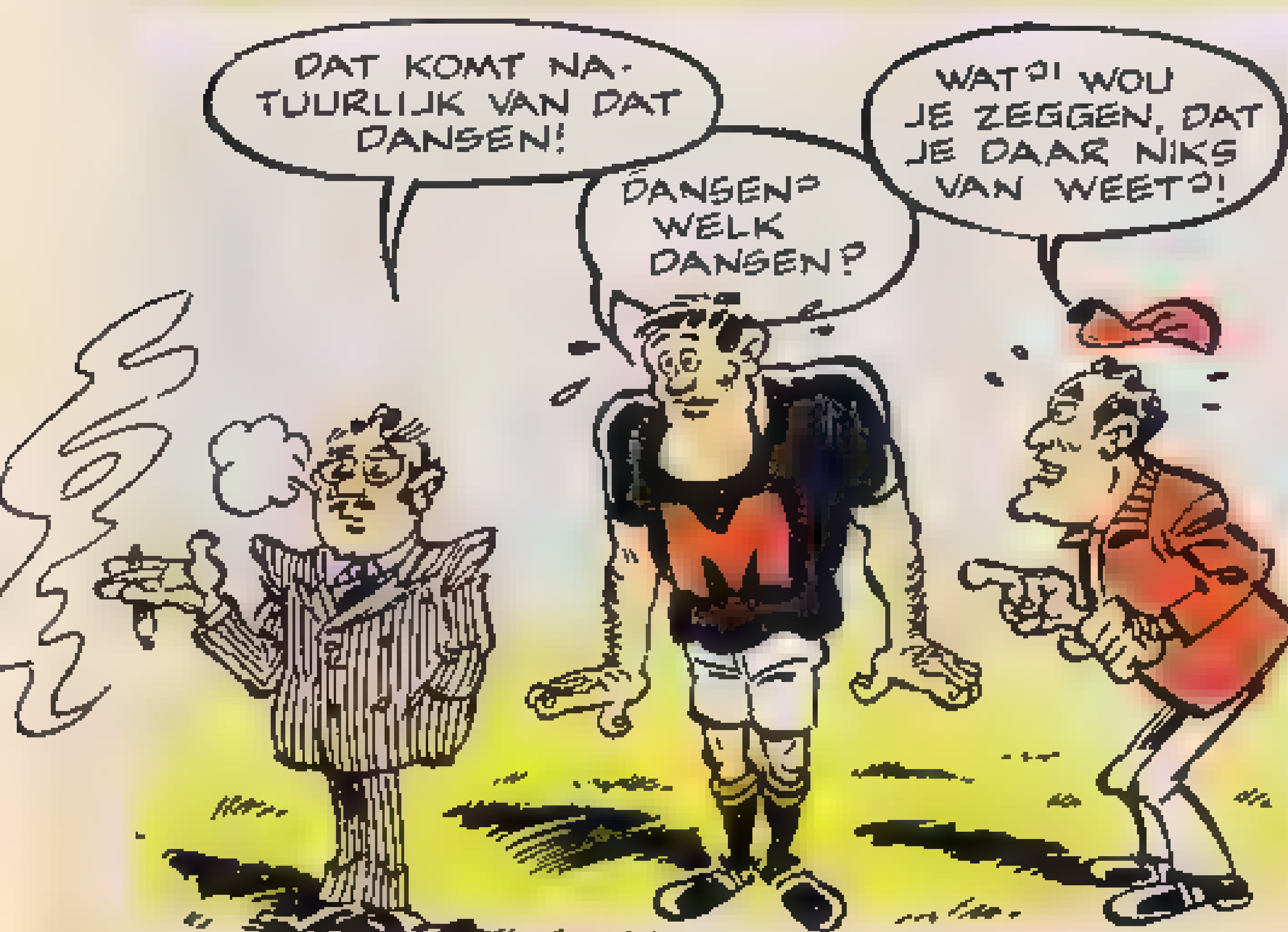

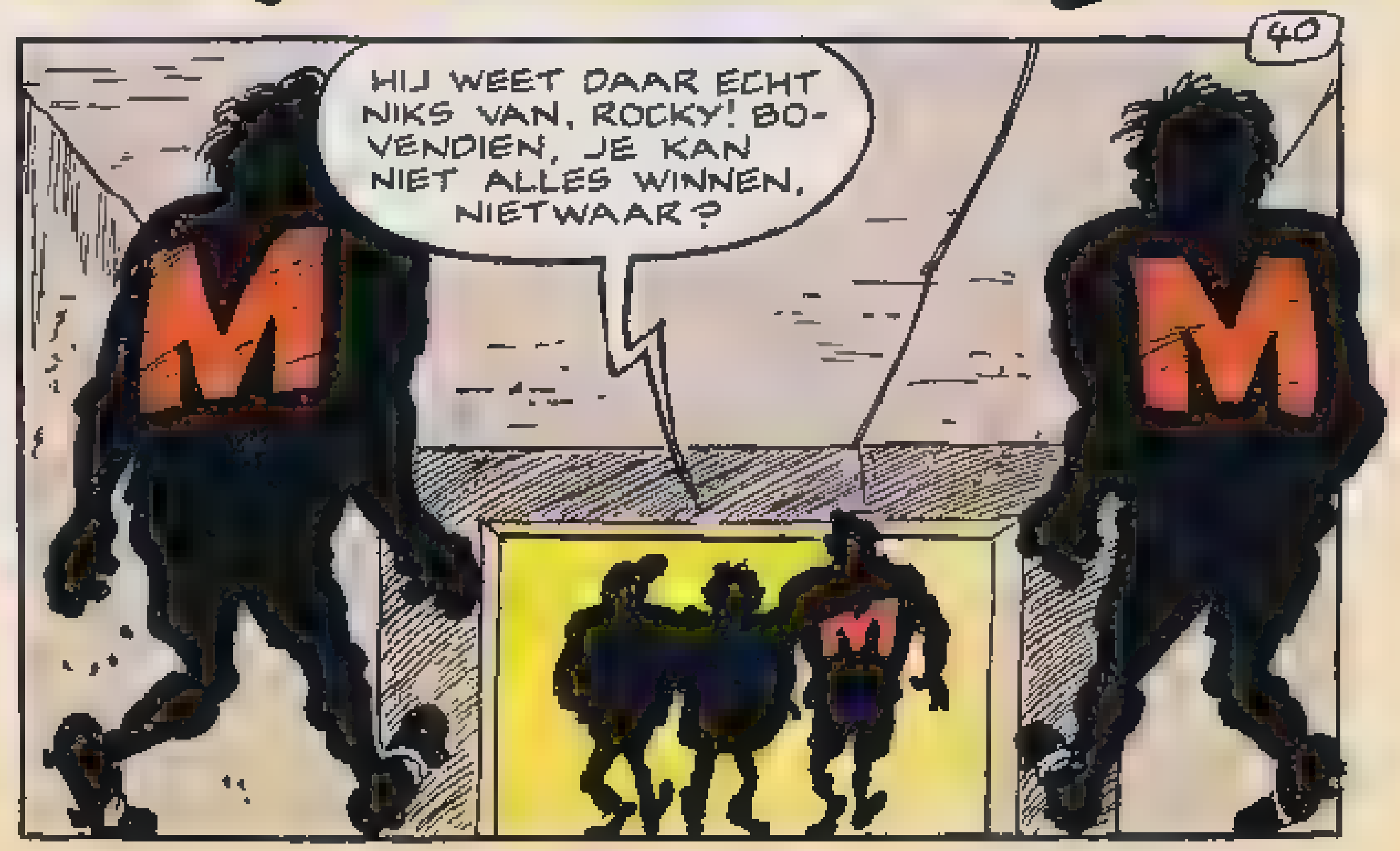

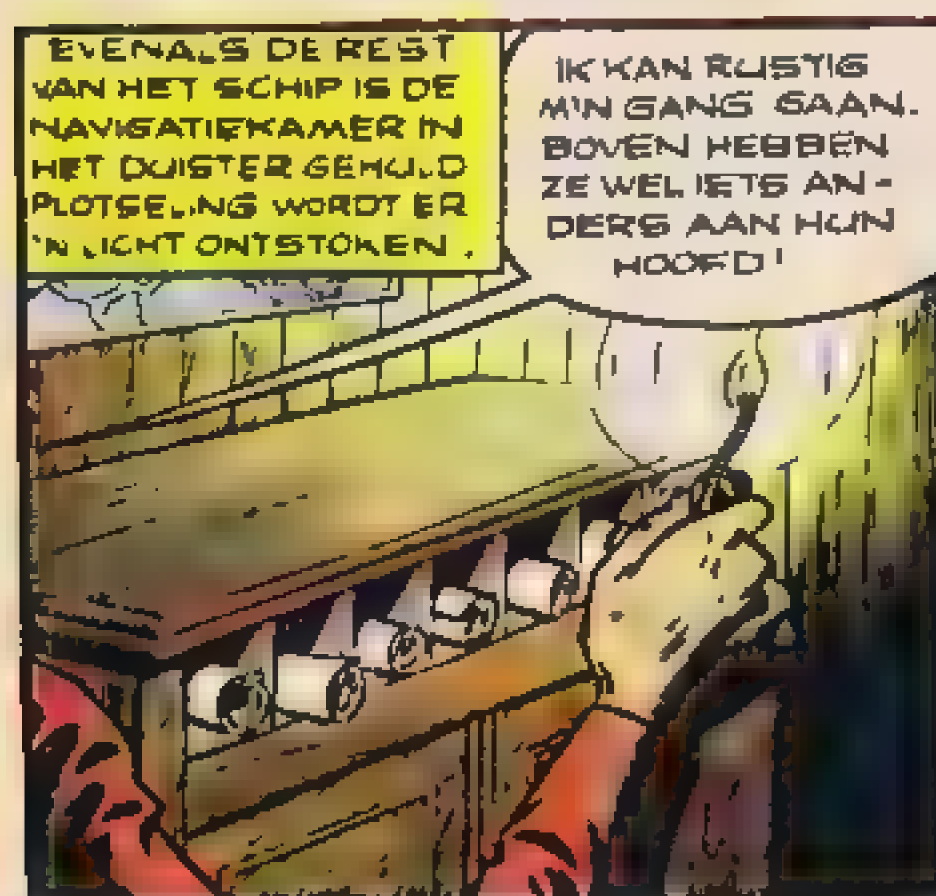

WORDT VERVOLGD

Roodbaard

TEKENINGEN: HUBINON
TEKST: CHARLIER
VERTALING: JAN DE ROOIJ

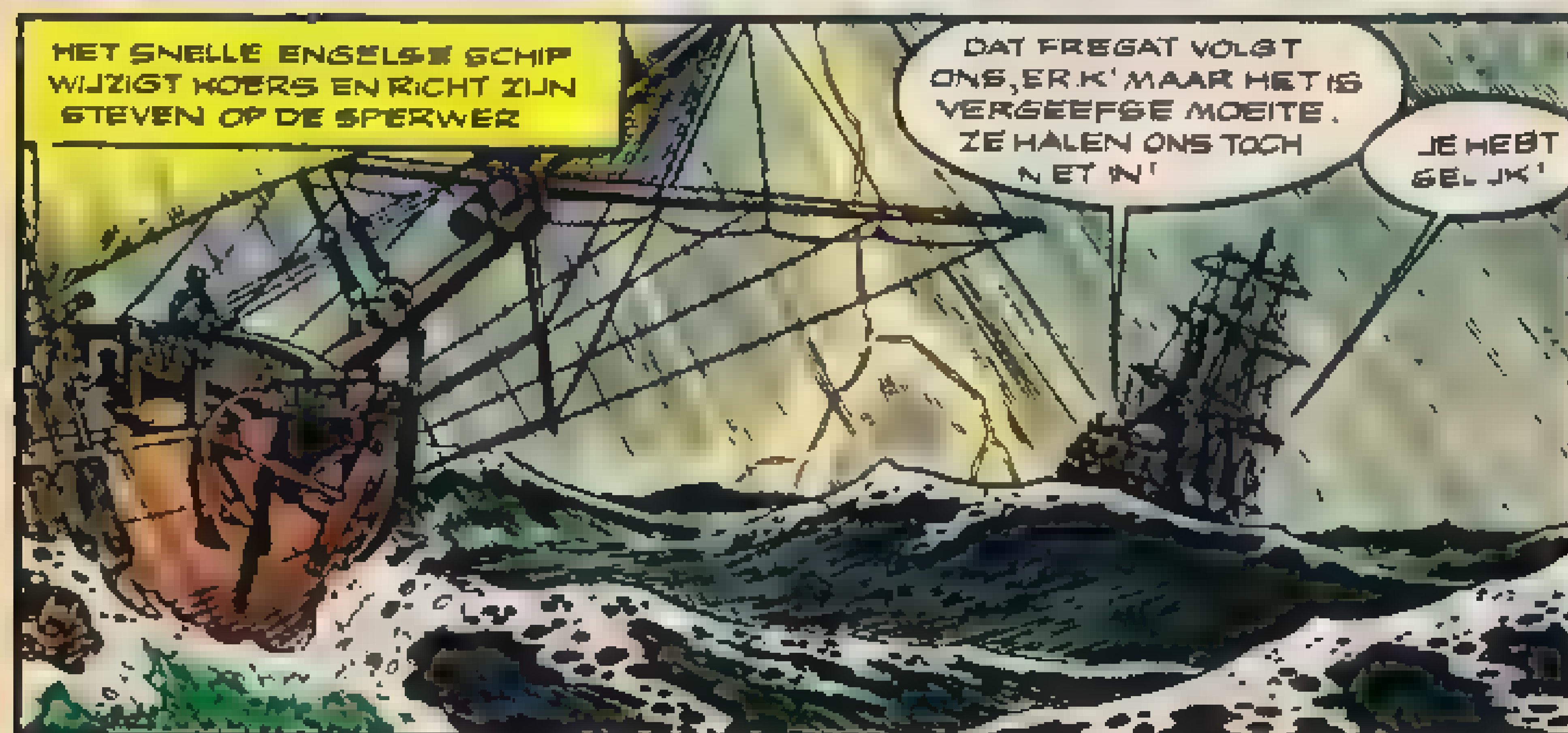

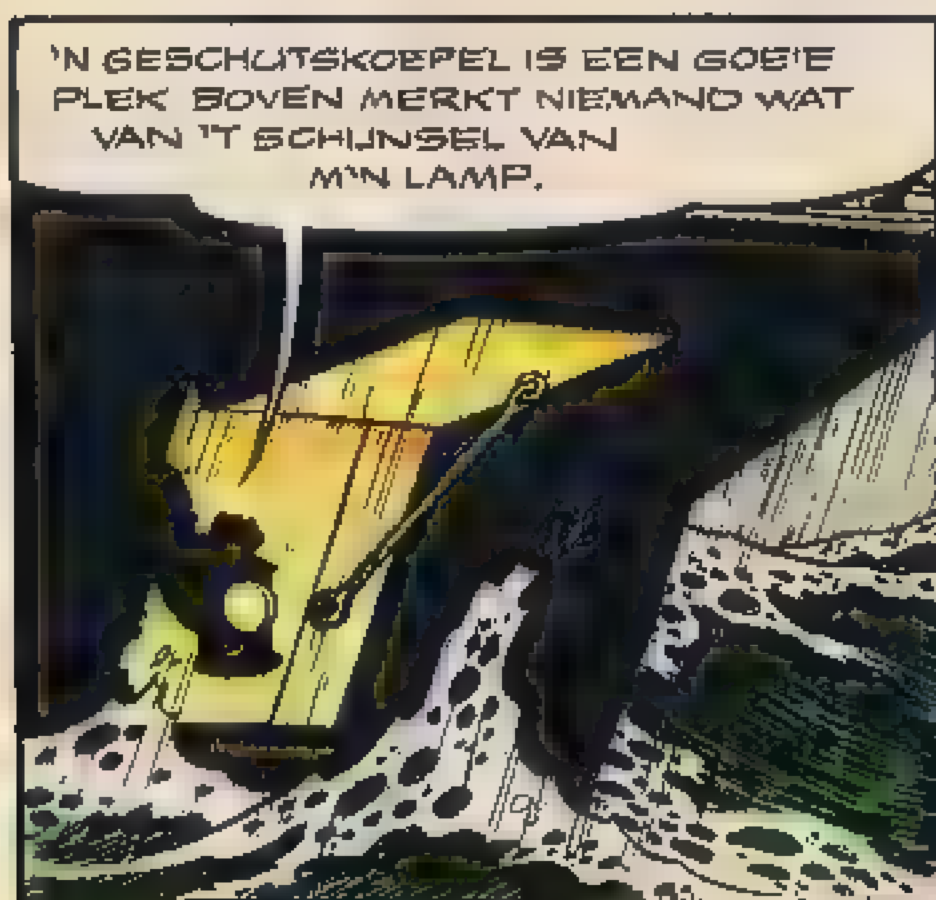

bevrijding van fort~de~france

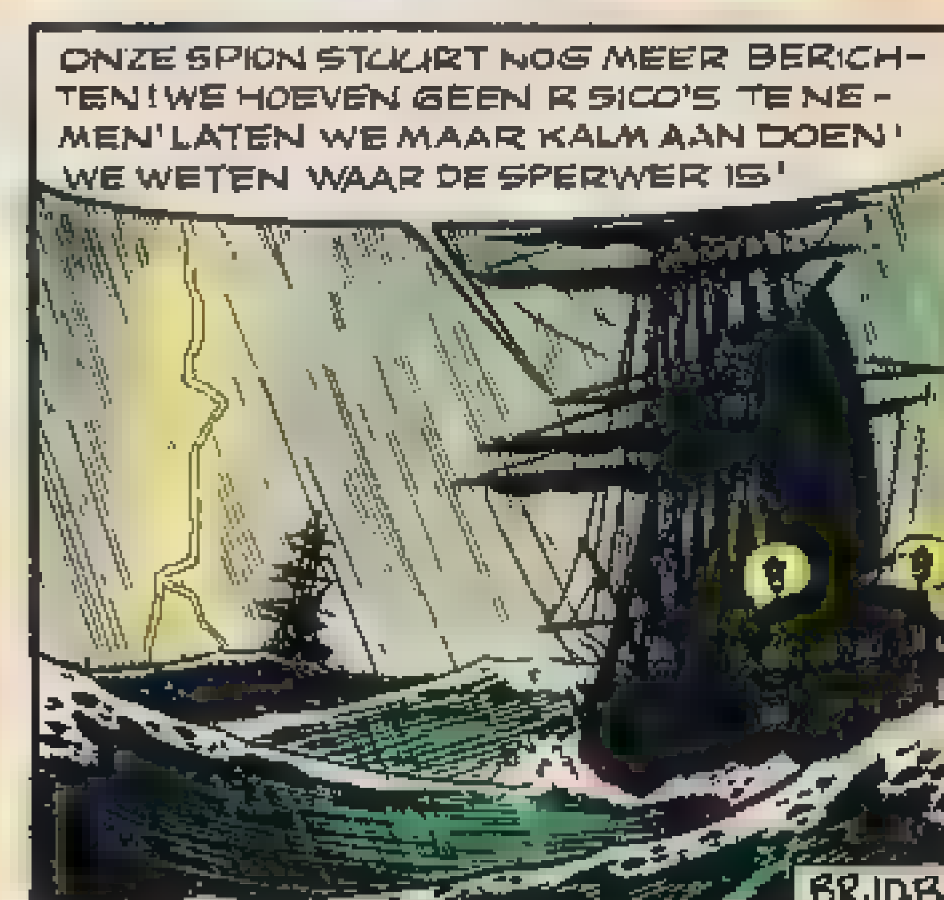

WORDT VERVOLGD

IZNOGOEDH

BEN JE NOU HELEMAAL? JE KAN JE VERWEGGPUIT NIET VERKOPEN! DIE IS VAN MAZA!..
DA'S WAAR...
TOK! TOK!
'T IS JAMMER, MAAR IK KAN 'M HELAAS...
300 000 MARSMALLOO!
WAT MOET IK DOEN? WAT MOET IK DOEN?
DENK AAN DE VLAG! DENK AAN MAZA! DENK AAN ONZE MISSIE!
JA IK MOET DENKEN AAN ...
500.000 MARSMALLO!
ZWIJG! U VERHINDERT MIJ TE DENKEN!!
WAT 'N TOESTAND!.. IK HAD NOOIT GEDACHT DAT ER ZO'N TOESTAND IN DEZE WERELD ZOU ZIJN!
LUISTER, WE WILLEN ALLEEN MAAR UW PLANEET BEZOEKEN EN EEN PAAR VRAGEN STELLEN.
GOED. MIJ BEST! IK ZAL VOOR JULLIE EEN BEZOEK AAN EEN KALIEF REGELEN ... MAAR VERGEET DAT DING DAAR NIET!
WAT EEN RAAR VERVOERMIDDEL.
HEEFT U ER NOOIT AAN GEDACHT 'M 'NS NA TE LATEN KIJKEN?
OM REDENEN EERDER UITEENGEZET, TREKT HET ONGEWONE TWEETAL IN HET GEHEEL NIET DE AANDACHT VAN DE GEWONE MAN IN DE STRAAT VAN BAGDAD...
... NOCH VAN DE WACHTPOSTEN, DIE AL EVEN VERVEELD ZIJN...
ATTENTIE! DAAR KOMT DE GROOTVIZIER EN Z'N MAKKERS!
NIET TE GELOVEN! IZNOODINGES KWAM NET VOORBIJ EN HIJ GLIMLACHTE!

5

TEKENINGEN:
TABARY
TEKST:
GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

magie~fiction

© Dargaud S.A. 1973

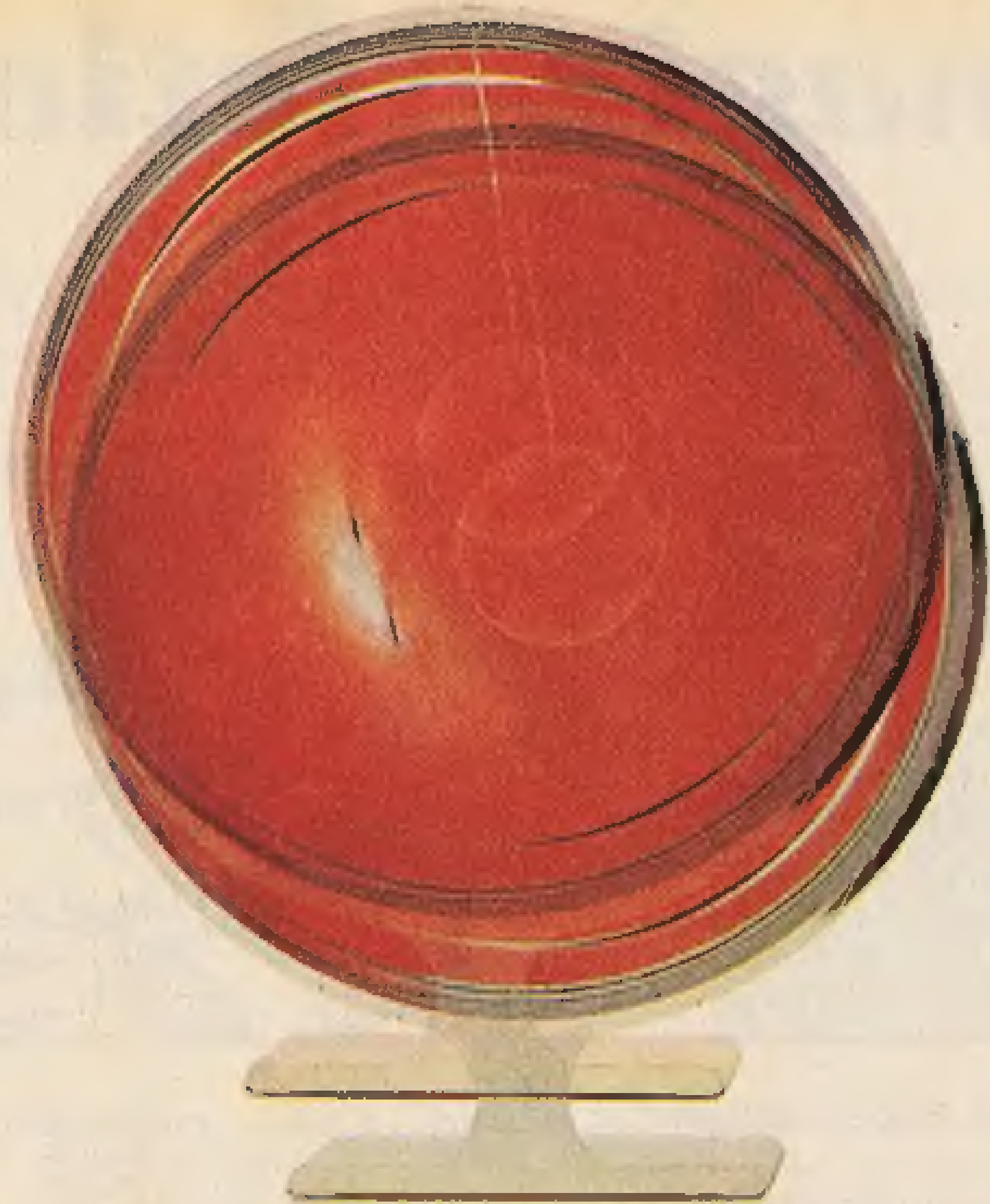

WORDT VERVOLGD

WEET JE WAT JE MET EEN OSCILLATRON KUNT DOEN? Niets eigenlijk!

Een oscillatron is een te gek ding. Het is gewoon leuk om te hebben. Je kunt er heel gemakkelijk één cadeau krijgen. Door een nieuwe Pep-abonnee op te geven. En dat is zo geregeld.

Hier wel om denken. Je moet zelf Pep-abonnee zijn. Degene die je opgeeft, mag nog geen abonnee zijn of het in de laatste drie maanden zijn geweest. De nieuwe abonnee verplicht zich voor tenminste drie maanden.

Bon invullen en in open envelop opsturen naar Pep-27, postbus 400, Amsterdam. Frankeren als brief. Je kunt de bon ook overschrijven op een briefkaart. De oscillatron wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

BON Hier de naam en adres van de nieuwe abonnee invullen.

27-Pep 73-02

Naam nieuwe abonnee: ____________

Adres: ____________

Plaats: ____________ Prov.: ____________

Hier je eigen naam en adres invullen.

Ik ben Pep-abonnee: ____________

Naam: ____________

Adres: ____________

Plaats: ____________ Prov.: ____________

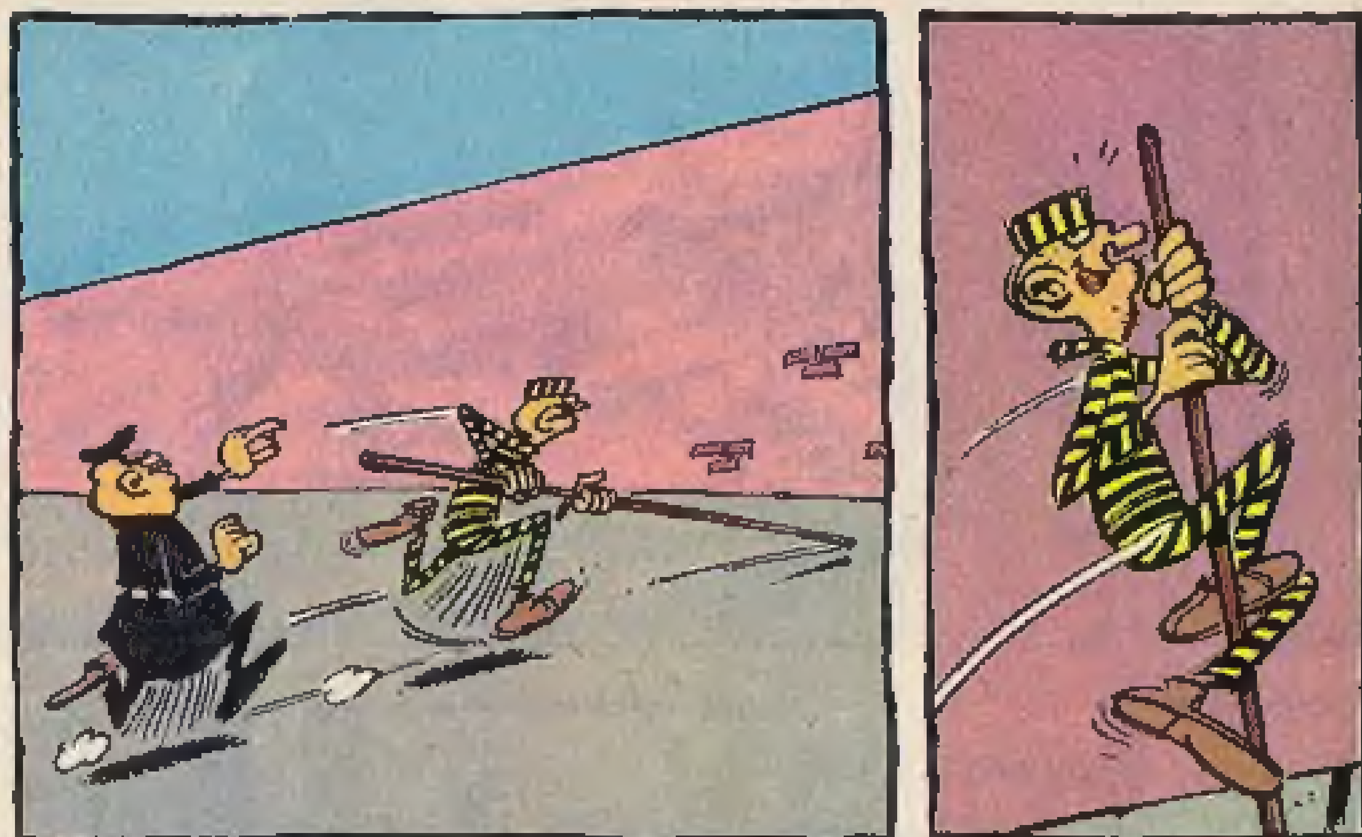

Ik krijg een oscillatron thuisgestuurd. Abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.). Deze aanbieding geldt tot 15 juli 1973.

PEP's lonely hearts club

voortvluchtig

door Jan van Haasteren

OLIVIER BLUNDER

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

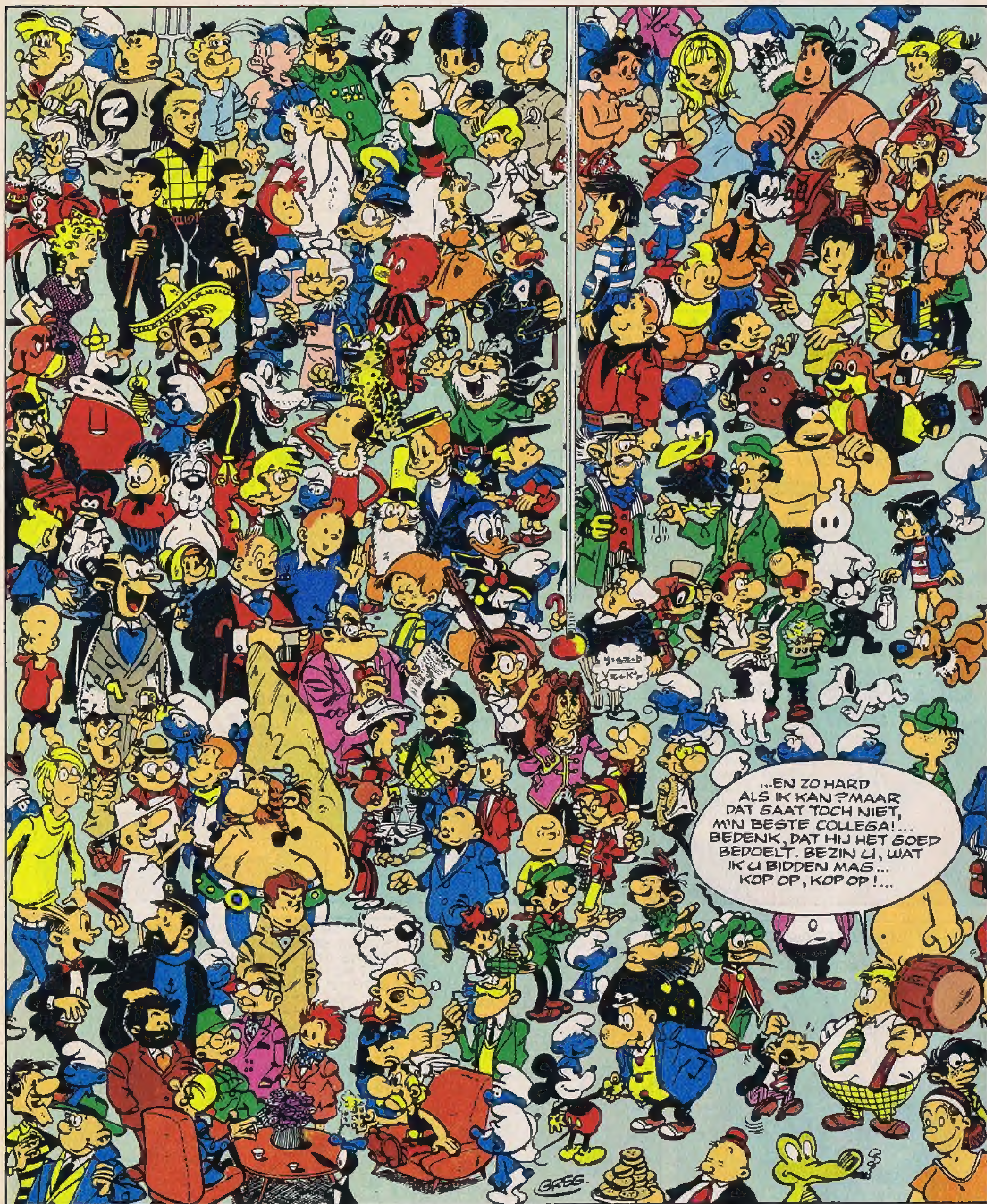

OLIVIER BLUNDER

1973